CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

APRIL 28, 1967 — No. 798 — 22nd YEAR OF PUBLICATION

October
Rev. J.W. Van Weelden,
Tweedsmuir Ave.,
Chatham, Ont.

De C.L.A.C. 15 Jaar

Eén van de organisaties onder ons, die wel het meest van zich doet spreken is de Christian Labour Association of Canada. In woord en geschrift, via pers en radio, dringt deze organisatie naar de voorgrond om te getuigen van het recht Gods op het sociale terrein.

Ons blad wil de CLAC gaarne gelukwensen met de viering van het 15-jarig bestaan, dat op 29 april a.s. zal worden gevierd met een conventie in Toronto.

De CLAC komt uit met en speciaal nummer van haar orgaan "The Guide", ditmaal met 32 pagina's, waarin ook de historie van de organisatie wordt vermeld. Daaruit blijkt wel, met hoeveel moeilijkheden men in die 15 jaar te kampen heeft gehad. In 1952 werd de organisatie gesticht, maar helaas bracht 1957 een scheiding in de gelederen, waaruit toen twee organisaties zijn gegroeid, de Christian Labour Association of Canada en de Christian Trade Unions of Canada. Verscheidene pogingen zijn aangewend om de breuk te herstellen, helaas tot nu toe zonder resultaat.

Toen de CLAC met haar werk begon, was deze christelijk sociale actie in Canada onbekend. En nog steeds stuit men op verkeerd begrip bij velen. Maar tevens mag met dankbaarheid worden geconstateerd dat ook onder Canadese christenen de gedachte van christelijk sociale arbeid al meer veld wint. Geve God trouw en volharding om de moeilijke weg verder te gaan in dienst aan Hem en in het bevorderen van Zijn Koninkrijk.

★
★ ★

Opdat Gij Gelooft

Er is in onze dagen een toenemende spanning merkbaar tussen geloof en wetenschap. Die spanning zal er altijd wel geweest zijn, maar het komt ons voor, dat deze zich nu meer toespitst.

Dr. L. Praamsma geeft in dit nummer het eerste van drie artikelen over het rapport, of liever de rapporten die aan de Generale Synode van de Gereformeerde Kerken zullen worden aangeboden naar aanleiding van de kwestie Assen. Op zichzelf is dit wel een zuiver Nederlandse zaak en is zij beperkt tot de Gereformeerde Kerken, maar de strekking ervan raakt zeker ook ons.

Er zit aan deze kwestie meer vast dan alleen of een in 1926 genomen besluit al dan niet gehandhaafd moet worden. Men moet deze rapporten bezien in het licht van wat er in de laatste jaren gepubliceerd is. Opvallend daarbij is, dat in het probleem van de verhouding tussen geloof en wetenschap de theologen veel meer voor het voetlicht treden dan de andere wetenschapsmensen. Wat de reden daarvan ook moge zijn, één ervan zal wel wezen, dat de mensen van de wetenschap (anders dan de theologie) zich niet zo zeker van hun zaak voelen. Theorieën, die vijftig jaar geleden voor vaststaand werden aangenomen, zijn nu omgekegeld en vervangen door andere. Vijftig jaar later zullen er waarschijnlijk weer nieuwe theorieën opgeld doen, die de thans gangbare zullen hebben vervangen. En hiervan zijn de "scientists" zich maar al te goed bewust.

Klaarblijkelijk zijn zij het zich beter bewust dan sommige theologen. De laatsten zijn blijkbaar geschrokken van wat de eersten vertellen. Zo geschrokken, dat wat jarenlang rotsvast werd geloofd, nu voorzichtig en in zorgvuldig gekozen bewoordingen twijfelachtig wordt gesteld.

Nu is dit het ernstige van de zaak, dat de theologen (natuurlijk gelukkig niet allen) niet alleen zichzelf bepaalde vragen gaan stellen, maar dat zij die vragen overbrengen op het gewone kerkvolk. De "man in the pew" wordt deelgenoot gemaakt van de spanningen, die leven op wetenschappelijk terrein, maar die eigenlijk buiten zijn gezichtsveld liggen. En het gevolg is verwarring.

Als men zo de verschillende persstemmen mag geloven, dan viert de verwarring in Nederland hoogtij. En het is waarschijnlijk slechts een kwestie van tijd voor wij het op dit continent eveneens hebben. De tekenen wijzen er op, dat de oceaan dit verschijnsel niet stopt.

Waarom toch? Heeft de historie van de veertiger jaren ons zo weinig geleerd?

Wij zijn, vooral in de laatste tijd aanhoudend bezig met de vraag hoe alles in de vroege historie in zijn werk is gegaan. De ouderdom van de aarde, de ouderdom van de mensheid, de zondvloed, de muren van Jericho. En noemt U het maar op. Het gaat alles om het hoe; wij willen naspeuren hoe alles er gekomen is en hoe alles is ontwikkeld.

Dat archeologie, biologie en andere wetenschappen zich beijveren om daarop een antwoord te vinden, kan onze hartelijke instemming hebben. More power to them. Maar het wordt bedenkelijk, wanneer de theologie overstag gaat, wanneer de andere wetenschappen schuchter iets van hun voorlopige conclusies doorgeven.

Ons geloof aan de Heilige Schrift en zijn gezag berust echter niet op HOE alles kwam en geweest is, maar WAAROM het alles is geschapen. Er is een groot verschil tussen die twee.

Natuurlijk beantwoordt dit niet alle vragen, maar het verandert wel ons uitgangspunt. De klemtoon komt anders te liggen. Wat Johannes schreef in zijn evangelie kan in dit verband toegepast worden op de gehele Schrift:

> "Jezus heeft nog wel veel andere tekenen voor de ogen van zijn discipelen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam. (Joh. 20:30, 31)

De wetenschap moge ijverig voortgaan de vragen ter hand te nemen, de pro's en contra's af te wegen, onderzoekingen in te stellen, om zo te komen tot zekere onthullingen over het HOE van de creatie. Maar van deze onthullingen is niet het geloof afhankelijk, omdat het geloof zich richt op het doel, het waarom van de creatie. "Opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn naam."

In dit nummer

Beelden van en uit Nederland pag. 3

Cahiers voor de gemeente pag. 3

Onder de Schemerlamp pag. 4

Assen revisited (I) pag. 2

South African Universities and Racial Policy (1) pag. 11

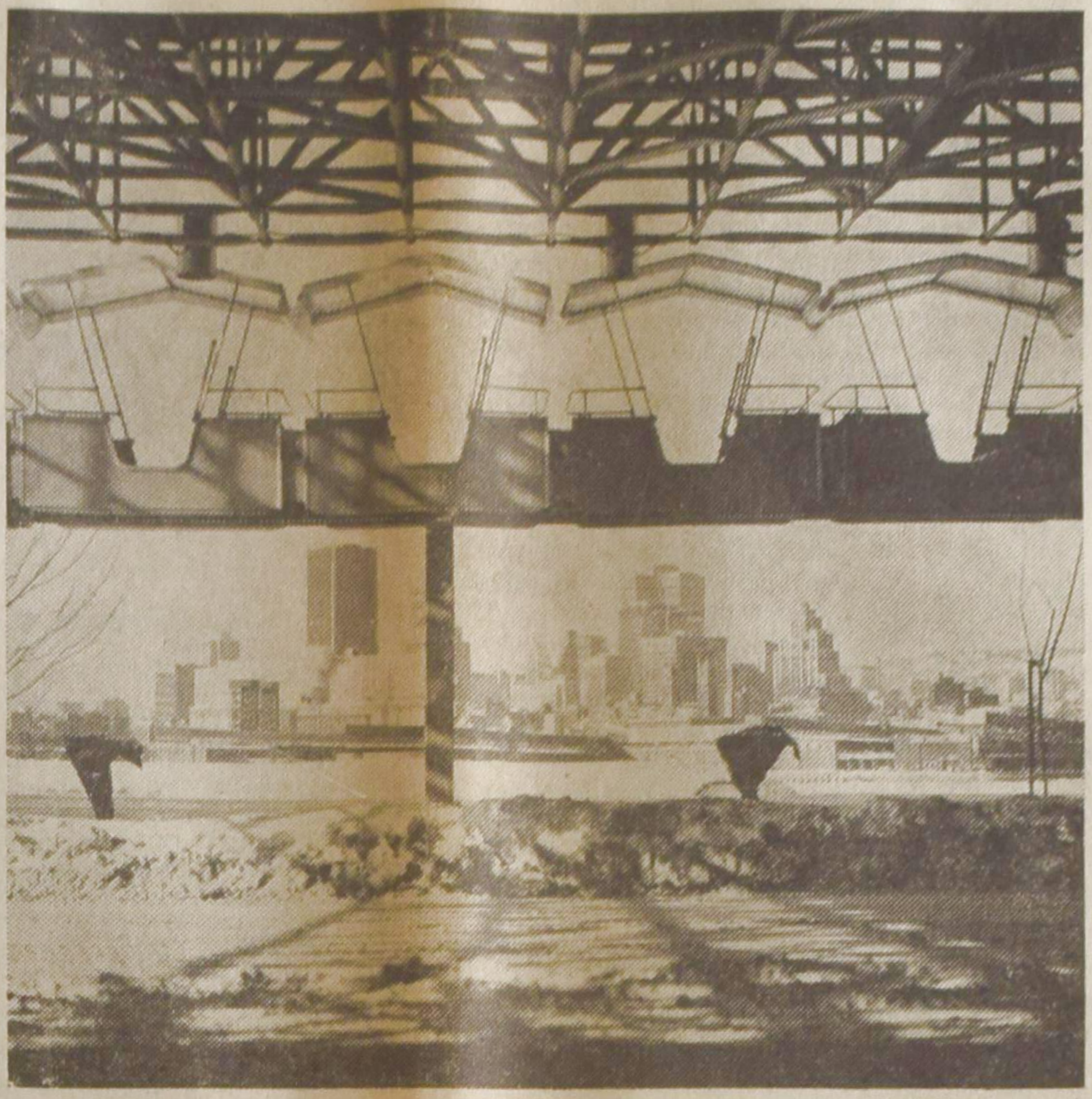

expo67
MONTRÉAL, CANADA
The Universal and International Exhibition 1967
Montreal, Canada/APRIL 28-OCTOBER 27, 1967

© Copyright, 1963, by the Canadian Corporation for the 1967 World Exhibition

opent op 28 April!

Op 18 mei zal Hollands Nationale Dag op Expo's Plaza des Nations worden gehouden. H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard hebben de uitnodiging om die dag mee te vieren aanvaard.
Op de foto: Uitzicht vanuit het Nederlandse Paviljoen over de St. Laurens Rivier. Op de achtergrond Montreal.

De Latijnse Zuster

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

De veelzijdige actie, welke in verschillende kringen tegen de politiek van de Verenigde Staten, zoals die gevoerd wordt door de president Johnson, wordt ontwikkeld, miskent heel vaak de geweldige verantwoordelijkheid, welke de grote Republiek uit het westen heeft ten opzichte van het grootste gedeelte van de beschaafde wereld. De regering te Washington moet de Sovjet-expansie beteugelen, vandaar het optreden in Navo-verband. Zij moet in het Verre Oosten het oog gericht hebben op het Chinese imperialisme, vandaar de oorlog in Viet-Nam. Zij heeft haar aandacht te wijden aan het optreden van Nasser in het Midden Oosten. En dan moet zij bovendien letten op het handhaven van een goede verstandhouding met de Latijnse zuster, dat wil zeggen met de veelheid van staten van Centraal en Zuid Amerika.

Vooral dit laatste terrein is heel moeilijk te beheersen. In de eerste plaats, omdat de economische sociale verhoudingen er zeer slecht zijn. Duizelingwekkende rijkdom bij weinigen staat in de meeste van deze landen tegenover de allergruwelijkste onkunde en armoede van het overgrote deel van de bevolking. Een zeer dunne bovenlaag heeft deel aan de westerse cultuur. Daar staat tegenover, dat in sommige staten meer dan vijftig procent van de bevolking noch lezen noch schrijven kan. Het is dan ook geen wonder, dat communistische infiltratie het op vele plaatsen ver heeft gebracht.

Er is echter meer. Onder de Protestanten wordt wel eens vergeten, welke omvangrijke missiearbeid door de Spanjaarden en de Portugezen in deze streken is verricht, toen deze Latijnse volken de streken van Midden en Zuid Amerika hebben gekoloniseerd. Wij laten thans in het midden in hoever dit geleid heeft tot levend christendom. Het is echter een feit, dat de beschaving in deze streken, van Mexico tot aan de zuidpunt van Argentinië zeer sterk een Latijns karakter draagt, waarbij de Rooms Katholieke godsdienst een van de belangrijkste elementen vormt.

Toen echter bij het begin van de negentiende eeuw de meeste staten zich vrij hebben gemaakt van de Spaanse en Portugese heerschappij verloor met de koloniserende mogendheid ook het daarmede gehuwde Rooms Katholicisme een groot gedeelte van zijn autoriteit. Hoewel de republikeinse regeervorm geleidelijk overal favoriet werd, bleken de volken zelf met hun grote sociale verschillen en hun geringe ontwikkeling voor een democratie in westerse zin ongeschikt te zijn. Vandaar tuimelde het ene land na het andere van de ene omwenteling in de andere. Als regel kwam er na een staatsgreep de een of andere kordate militair aan het bewind.

Nu is het te begrijpen, dat het toegenomen verkeer tussen Noord Amerika met zijn Latijnse zuster geleid heeft tot economische en ook geestelijke beïnvloeding. In dit ook religieus zo onontwikkelde land gingen de Protestanten tot zending over. Allerlei Amerikaanse secten en kerken kregen weldra miljoenen aanhangers. Ook Nederlandse kerken ontwikkelen hier grote activiteit. Het terrein, dat in Indonesië moest worden losgelaten kreeg zijn vervanging in Zuid Amerika.

In veel staten, inzonderheid in Columbia, zagen de Rooms Katholieke autoriteiten dit met grote ergernis. En van tijd tot tijd komen er allerlei berichten binnen, die een eigenaardig licht werpen op de daar gehuldigde vrijheid van godsdienst. Men kan in sommige staten zelfs spreken van godsdienstvervolging.

Dit alles maakt, dat men in de Verenigde Staten, waar absolute godsdienstvrijheid heerst, nogal wantrouwend staat tegenover die Latijnse zusterstaten.

Evenwel, men moet vanuit Washington wel goede betrekkingen onderhouden. De economie moet gezond blijven, anders komt er nog meer onrust. Praktisch komt het er dus op neer, dat de Verenigde Staten nog meer steun dan tot dusver aan Centraal en Midden Amerika moeten aanbieden. En hier komen nu binnenlandse bezwaren, die het uitvoeren van de plannen van Johnson gaan belemmeren.

Dat is duidelijk geworden op de conferentie van de Amerikaanse staten in de badplaats van Uruguay, Punta del Este. Er zouden hier alleen economisch vraagstukken worden behandeld en niet militaire en politieke, zoals op een vorige bijeenkomst, in de periode van de dreiging door de Cubaanse dictator Fidel Castro.

De Latijnse zuster wilde economische hulp en liefst terstond. Inzover Johnson daartoe geneigd mocht zijn, er is niets van gekomen, omdat wel het Huis van Afgevaardigden zich met de voorstellen van de president wilde verenigen. Maar de senaatscommissie, onder voorzitterschap van de machtige senator Fulbright, gaf wel toestemming, maar eerst nadat zoveel was geschrapt, dat Johnson eigenlijk maar beter van zijn gehele voorstel had kunnen afzien.

In de plaats daarvan kwam Johnson nu met het voorstel, naar het voorbeeld van de E.E.G. een gemeenschappelijke markt voor geheel Latijns Amerika in te stellen. Theoretisch lijkt dat voortreffelijk. Maar de uitvoering zal eerst over enkele tientallen jaren tot stand komen. En tot zolang wil men niet wachten. Vandaar dat de afgevaardigde van Ecuador geweigerd heeft te tekenen. Hij had liever sneller hulp gezien.

Ondertussen hadden de presidenten van de onderscheiden staten gelegenheid gehad hun Latijnse welsprekendheid te tonen. Zeer veel indruk maakte de president van Chili, Frei, toen hij met grote warmte de vorming van een gemeenschappelijke markt verdedigde, vooral omdat hij daarbij zich aansloot bij godsdienstige argumenten.

Er zijn dan ook belangrijke beslissingen genomen. Behalve de vorming van de gemeenschappelijke markt, die in vijftien jaar tot stand moet komen, wil men vooral de landbouw op een hoger peil brengen; de buitenlandse handel wil men uitbreiden; er zullen maatregelen beraamd worden tot gemeenschappelijke uitbreiding van de zorg voor de volksgezondheid; in samenwerking met alle staten van de Latijnse wereld wil men de volksontwikkeling op hoger plan brengen; tenslotte zal men streven naar verhoging van het wetenschappelijk peil, in het bijzonder van het technisch onderwijs.

Bijzonder heeft men het gewaardeerd, dat Johnson zelfs een voorkeurbehandeling in uitzicht heeft gesteld voor allerlei artikelen, die de staten van Latijns Amerika produceren.

Overziet men dit alles, dan kan men begrijpen, dat Johnson nogal tevreden is over de resultaten van de conferentie van Punta del Este. Dank zij de genomen veiligheidsmaatregelen zijn er geen incidenten geweest in de onmiddellijke omgeving van Johnson. Hij heeft ook nog gelegenheid gehad enkele vriendelijke woorden te spreken, toen hij op het vliegveld in Suriname een tussenlanding maakte. De Latijnse wereld, die tenslotte meer dan een kwart miljard mensen omvat, ziet de kans op verhoging van levenspeil toenemen. En in elk geval is het gebleken, dat de invloed van Fidel Castro, in verhouding tot de vorige conferentie is verminderd.

Herlevend slangengeloof in Amerika

Een voorganger en twee leden van zijn extreme pinkstergemeente in Amerika zijn gearresteerd omdat zij tijdens hun godsdienstoefeningen gebruik maakten van slangen. Zondag greep de 25-jarige James Saylor een slang beet, werd gebeten en overleed maandag aan de gevolgen, aldus "De Rotterdammer".

Zijn vrouw Dorothy (26), zijn oom William Saylor (39) die zich predikant noemt en mejuffrouw Jesse Brock (28) moesten zich gisteren voor de politie verantwoorden. Saylor noemt zijn kerk de kerk van de Vrije Heiligmaking.

In de jaren dertig en iets eerder ontstonden in het zuiden van de Verenigde Staten pinkstergemeenten waar slangen meegebracht werden in de diensten. Zoals andere pinkstergemeenten het spreken in tongen van de vervulling met de Heilige Geest, zo werd in deze gemeenten geleerd dat vervulde mensen niet door slangen gedood konden worden.

Deze gemeenten beriepen zich op de woorden van Christus in Marcus 16:18: "Slangen zullen zij opnemen en zelfs indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen".

De voorganger verklaarde tegenover de politierechter: "De Heer gebiedt wie de slang moet pakken. Zij weten wanneer zij geroepen worden".

Reeds voor de laatste wereldoorlog verbood de Amerikaanse wet dit gebruik. Slangen mochten tijdens erediensten niet voor een dergelijk doel gebruikt worden. Gebeurt dit toch, dan kan een boete opgelegd worden van maximaal 150 dollar.

ONTARIO

PROVINCE OF OPPORTUNITY

Government Information

Van het Department of Public Welfare

Regeling ingevolge de "Family Benefits Act"

Deze "Regeling ingevolge de Family Benefits Act" trad in werking op 1 april 1967. De Act schrijft voor, dat financiële ondersteuning zal worden uitbetaald aan "iedereen in nood" en de Regeling omschrijft dat onder "iemand in nood" moet worden verstaan: een ieder die buiten staat is geraakt om naar behoren voor zichzelf en zijn gezin te zorgen tengevolge van invaliditeit of blijvende arbeidsongeschiktheid.

Binnen het kader van deze steunverlening wordt als invalide beschouwd degene die tengevolge van een ernstige lichamelijke of geestelijke afwijking, welke vermoedelijk van langdurige aard zal zijn, op ernstige wijze beperkt is in zijn deelname aan de activiteit welke een normaal leven meebrengt. In dezelfde geest wordt geldelijke steun verleend aan iemand, die voor een langdurige periode niet in staat is een betaalde werkkring te vervullen.

De Act zowel als de Regeling gaan uit van het principe dat, wanneer iemand tot een gezin behoort, de behoeften van het gezin in aanmerking moeten worden genomen.

Deze Act en Regeling voorziet eveneens hierin, dat ieder geval op grond van zijn eigen, individuele behoeften van de betrokkene moet worden beschouwd, zodat geen standaard-bedrag aan steun is vastgesteld. In principe komt het hier op neer, dat voor ieder apart geval een berekening wordt gemaakt; is er aftrekbaar inkomen, dan wordt dit in mindering gebracht; het verschil wordt in de vorm van ondersteuning uitbetaald. Dit budget bevat in hoofdzaak twee soorten posten: eerstens het z.g. "pre-added budget item" en voorts, een "shelter allowance".

Het "pre-added budget" bestaat uit een bedrag dat de kosten moet dekken van voedsel, kleding, water, licht, verwarming, huishoudelijke voorraden en persoonlijke behoeften, hetzij voor een persoon, hetzij voor gezinnen van uiteenlopende grootte.

De "shelter allowance" moet voorzien in de kosten van huisvesting zoals huur, belastingen, hypotheekrente en -aflossing, of onderhoud van het huis.

Het is nuttig nog te vermelden dat in alle soorten van gevallen eenzelfde financiële basis voor toekenning van een "Maintenance Allowance" geldt; voor wat onderhoud betreft moet er volgens een uniforme regeling de noodzaak worden aangetoond.

Deze Act combineert de vroegere uitkeringen op grond van de Old Age Assistance Act, de Blind and Disabled Persons Allowances Acts, de Mother Allowances Act en de Allowances to Women over 60 years of age. Ieder, die krachtens deze Acts een uitkering ontving, zal deze uitkering ononderbroken blijven ontvangen.

Uitvoeringskosten van deze Act en Regeling zullen voor het komende belastingjaar circa 106 miljoen dollar bedragen, maar, wanneer wij spreken van een "Province of Opportunity", dan bedoelen we niet zomaar een kans voor enkele mensen, we bedoelen een kans voor iedereen!

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

Assen Revisited

1

Toen ik in 1935 door de classis Appingedam werd toegelaten tot de dienst des Woords in de Gereformeerde Kerken in Nederland, werd me aan het eind van het examen Dogmatiek door de Examinator gevraagd: 'Stemt ge van harte in met de leerbesluiten van de Synode van Assen?' En die vraag werd door mij, zoals door alle in die tijd toegelaten candidaten, bevestigend beantwoord.

Nu ligt er voor mij een 'Rapport Leeruitspraak Assen 1926', aan te bieden aan de Synode Amsterdam-Lunteren van dit jaar, waarin een meerderheid aan deze Synode voorstelt, de binding aan deze leeruitspraak op te heffen, terwijl een minderheid (bestaande in dr. J. Schelhaas Hzn.) voorstelt, deze uitspraak te handhaven en ten volle te doen functioneren.

Dit rapport zal stellig de aandacht trekken ook in Canada en Amerika, en daarom wil ik iets van de inhoud meedelen, en er enige kritische kanttekeningen op laten volgen.

Het meerderheidsrapport, ondertekend door de professoren Berkouwer, Gispen (onder voorbehoud), Koole, Polman en N. H. Ridderbos, en de predikanten Idema, van Swigchem en van Wouwe, vermeldt eerst de leeruitspraak van Assen 1926: 'De Synode spreekt uit, dat de boom der kennis des goeds en des kwaads, de slang en haar spreken, en de boom des levens naar de klaarblijkelijke bedoeling van het Schriftverhaal van Gen. 2 en 3 in eigenlijke of letterlijke zin zijn op te vatten, en dus zintuigelijk waarneembare werkelijkheden waren; en dat derhalve de mening van dr. Geelkerken, als zou men disputabel kunnen stellen, of deze zaken en feiten zintuigelijk waarneembare werkelijkheden waren, zonder met het in art. 4 en 5 der Ned. Geloofsbelijdenis beleden gezag der Heilige Schrift in strijd te komen, moet worden afgewezen.' Ze voegt er de uitspraak van de Open Brief, door deze Synode aan de kerken toegezonden, aan toe: 'Als de Schrift ons een verhaal geeft, dan moet dit als een mededeling van wat alzo geschied is worden opgevat, tenzij uit de Schrift zelve blijkt, dat het anders is bedoeld.'

Erkennende, dat de vraag naar de **betrouwbaarheid van de** Bijbel in het geding is, wijst dit meerderheidsrapport er vervolgens op, dat sinds 1926 zowel het Bijbelonderzoek als de natuurwetenschappen belangrijke ontwikkelingen hebben doorgemaakt. Wat die laatstgenoemde ontwikkeling aangaat, haalt het rapport een uitspraak aan uit een vorig rpport, waarin te lezen stond: 'Dat er tussen het eerste optreden van mensachtige wezens en het begin van de agrarische ontwikkeling een interval ligt van op zijn minst een half miljoen jaar (ca. 25.000 generaties)', en het vervolgt: 'Het springt in het oog: het combineren van dit standpunt met de onder ons traditionele exegese van Gen. 1—11 levert moeilijkheden op.'

Wat de eerstgenoemde ontwikkeling aangaat, het rapport wijst erop, dat men, bij alle respect voor het Schriftgezag, meer oog gekregen heeft voor de **aard** van dat Schriftgezag, hierin bestaande, dat de Heilige Schrift gericht is op het geloven, dat Jezus is de Christus. Voorts wijst het op het **menselijk** (organisch) karakter van de Heilige Schrift, op de **ontwikkeling** van de openbaring, op het ingewikkeld proces van de wording van de verschillende Bijbelboeken, op hun **tijdgebondenheid** en beïnvloed-zijn door **denkpatronen** van een primitieve natuurbeschrijving en een antiek wereldbeeld.

Al deze denkbeelden worden toegepast op de eerste 11 hoofdstukken van de Bijbel, en de conclusie van het rapport is: 'Alles saamgenomen menen wij, dat Gen. 2 en 3 een historiebeschrijving van een zeer speciaal karakter bevatten. Geen ooggetuigen konden meedelen, hoe de mens geschapen werd (Gen. 2:7), hoe Eva geschapen werd (Gen. 2:21, 22). Het is twijfelachtig, of er een onafgebroken keten van overlevering is geweest (vgl. Joz. 24:2, 14). Ook naar zijn inhoud neemt het verhaal een aparte plaats in. Er wordt van het begin (Gen. 2:7) tot het eind (Gen. 3:21) opvallend mensvormig over God gesproken. De volgorde van Gods scheppingswerken in Gen. 2 kan moeilijk in voor de hand liggende zin worden opgevat. In de slang openbaart zich een duivelse werkelijkheid (Joh. 8:44); hoe de verhouding tussen slang en satan moet worden gezien, is moeilijk vast te stellen.'

Het is opvallend, dat in deze samenvatting deputaten alleen spreken over de eerste **drie** hoofdstukken van de Bijbel, maar daaraan voorafgaande spreken ze nadrukkelijk van de eerste **elf**, met deze argumentatie, dat Gen. 12, dat zo'n belangrijke plaats in de geschiedenis des heils inneemt, 'slechts dan recht verstaan kan worden, wanneer wij ook aan de voorafgaande hoofdstukken van Genesis historische betekenis toekennen.' Ik vond het bijna ongelooflijk dit zo te lezen, maar het staat er werkelijk zo in dit Gereformeerd rapport, en ik kom er later wel op terug. Deputaten wijzen vervolgens op hun verwachting, dat niet allen het met deze voorstelling van zaken eens zullen zijn, en ze pleiten voor onderlinge verdraagzaamheid. Ze wijzen ook op het spreken van de belijdenisgeschriften over de historiciteit van Gen. 2 en 3, met name in Zondag 2 en 3 van de Heid. Cat. en voegen hieraan toe: 'Nu ligt hier wel een moeilijkheid. **Ook de aard van het gezag van de belijdenisgeschriften** is onder ons in discussie.' En ze stellen voor, dat als er nog een strijd te wachten is over Gen. 2 en 3, het uitgangspunt daarin dient te zijn vr. en antw. 7 van de Catechismus.

Tenslotte stellen ze voor, dat de Synode,

overwegende:

1. dat, gelijk door het sinds 1926 voortgeschreden Schriftonderzoek in een helderder licht is gesteld, Gen. 2 en 3 geschiedschrijving bevatten van een zeer speciale aard;

2. dat in verband daarmee niet meer als kerkelijk bindend te handhaven is de uitspraak van de Synode van Assen 1926;

3. dat het ook met de stand van zaken in kerk en theologie twijfelachtig is te noemen, of het metterdaad handhaven van de binding aan de leeruitspraak van de synode van Assen dienstig zou zijn aan het heil der kerken;

besluit:

1. uit te spreken, dat de uitspraak van de Synode van Assen 1926 . . . niet langer als een bindende leeruitspraak in onze kerken zal gelden;

2. van dit besluit kennis te geven aan alle kerken.

Een volgend maal iets over het minderheidsrapport.

L.Pr.

NAAR NEDERLAND !!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

747 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

BE UP TO DATE
Read
CHURCH and NATION
Publication for the Chr. Ref. Church in Canada.
$3.00 per year.
PRO REGE PUBLISHING COMPANY
10 Golfdown Drive,
Rexdale, Ont.

Men schreef ons spontaan:

— Het was heel erg. Nu doet hij alle werk weer. — De urine is suikervrij gebleven. — Dokter vond het een wonder. — Hulde aan de kruiden. — Het lijkt haast ongelooflijk. — Het gaat uitstekend. — Alles gaat prima. — Ik behoef niet meer naar het sanatorium. — Genezen. — Genezen. — Genezen. Enz. enz. Wilt U ook ondervinden, wat met onze geneeskruiden te bereiken is, meldt dan Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

The Netherlands Centennial Committee of METROPOLITAN TORONTO

presenteert:

HET KONINKLIJK HEERLENS MANNENKOOR

PANCRATIUS

onder leiding van Henri Heydendael,

in het theater van:

The Ryerson Polytechnical Institute,

ingang: 41 Gerrard Street, East, Toronto, Ont. Toegang: $1.50.

Maandag 15 mei 1967, 8.30 n.m.

KAARTEN VERKRIJGBAAR BIJ:
Knob Hill Appliances: 2623 Egltinton Ave., East Scarboro, Ont.
Knob Hill Appliances: 1597 Islington Ave., Rexdale, Ont.
Komdeur Groceries, 6189 Yonge Street, Williowdale, Ont.
Simon de Groot, Meat Market, 481 Church Street, Toronto, Ont.
Rood's Pastry Shop, 2620 Yonge Street, Toronto, Ont.
Willco Clothing, 1759 Avenue Rd., Toronto, Ont.
Netherlands Consulate General, 159 Bay Street, Toronto, Ont.
World Wide Travel Service, 300 Wilson Ave., Downsview, Ont.
Holland Store, 2542 Weston Rd., Weston, Ont.
Speelman's Bookhouse, 10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont.
Dutch Canadian Toronte Credit Union, 1255 Yonge Street, Toronto, Ont.
Klein-Horsman, 1362 Kennedy Rd., Scarboro, Ont.
The Dutch Mill, 728 Lake Shore Rd., Lakeview, Ont.

TELEFONISCH: 787-4908.

JAMES M. DUNWOODY & CO.

Chartered Accountants

D. VAN LEEUWEN, C.A.
K. GERHARDT, C.A.

330 Bay Street,
Toronto 1, Ont.
364-8261.

DAILY VACATION BIBLE SCHOOL 1967

IT'S NOW TIME FOR PLANNING

The following sample kits are available:

1. WE MEET JESUS. (This course from the Chr. Ref. Publ. House appeared four years ago and has now been fully supplemented with workbooks for all departments and beautiful handcraft.)
2. GREAT COMMISSION 1967 (Orthodox Presbyterian).
3. GOD'S POWER FOR MY LIFE (Scripture Press).

Christian Book Centre

ANTON LAMMERS

36 Longwood Road North Hamilton, Ont. JA 2-1234

Hollandse Tuingereedschappen

UIT VOORAAD LEVERBAAR

VARY EQUIPMENT CO.

GRIMSBY ONT. PHONE 945-4745

MENSEN MET PIT

zijn er wel te vinden, mensen met smaak zijn er ook genoeg en mensen, die nooit bitter zijn, komt men ook wel tegen. "Rare Snijbonen" zijn er ook.
Wij hebben echter voor U de volgende ZADEN:

WORTELEN - ZONDER PIT
BONEN - MET SMAAK
KOMKOMMERS - BITTERVRIJ
GOEDE SNIJBONEN

By the way: Moet U nog PEULTJES? Die hebben wij ook. Vraagt U onze Holl. of Eng. prijscourant even aan? Er is altijd wel iets voor U bij, b.v. BLOEMBOLLEN, AARDBEIENPLANTEN, VASTE PLANTEN, RODE- EN ZWARTE BESSEN, KRUISBESSEN, LAGE APPELS EN PEREN, PEATPOTS, GOED GAZON-GRASZAAD, HOLL. KAMERPLANTEN, etc. etc.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS (between Bullock's and Peter's Corners), 4 Miles West of Dundas, on Nr. 8 Highway.
Open Daily from 8 a.m. till 9 p.m., closed on Sundays.
PHONE: 628-6641 DUNDAS.

NIEUW!

Toronto-Dominion betaalt nu

4½%

op premie spaarrekeningen

Ja, Toronto-Dominion betaalt thans een kolossale 4½% uit op een nieuwe vorm van spaarrekening (Rente wordt tweemaal jaarlijks bijgeschreven en berekend over het minimum kwartaalsaldo.) Wij noemen het onze Premie Spaarrekening — en om een goede reden. Deze nieuwe rentevoet betekent dat Toronto-Dominion U thans 50% meer rente dan tevoren uitkeert. En vergeet niet — deze premie rentevoet wordt U door Toronto-Dominion aangeboden, een bank die de spaargelden van Canadezen over de laatste 112 jaar heeft bewaard.

Bedenk wat deze verhoging tot 4½% voor U betekent. Met een veilige, verzekerde Toronto-Dominion Premie Spaarrekening zal Uw geld dadelijk meer geld verdienen. Het zal sneller groeien om U vooruit te helpen — om wat ook Uw spaardoel mocht zijn te bereiken.

U kunt te allen tijde een gedeelte of de gehele Premie Spaarrekening in contanten opnemen, ofschoon U geen cheques erop kan uitgeven.

Voor het uitgeven van cheques hebben wij een Privé Bankrekening. Het is de manier om met geringe kosten Uw uitgaven te betalen. U krijgt volledig met Uw naam bedrukte cheques gratis en een cheque portefeuille in Uw keuze van twee kleuren. Bovendien zenden wij U elke 30 dagen een afrekening, voorheen 60 dagen, met Uw eigen afgestempelde cheques terug. Indien U Uw rekeningen per cheque betaalt, dan is een Toronto-Dominion Privé Bankrekening de eenvoudige, doelmatige, goedkope en tijdbesparende manier. Voor gemakkelijk geldbeheer gebruike men de Premie Spaarrekening en Privé Bankrekening naast elkaar — een gerieflijk Dubbele Rekening Plan.

Ga vandaag nog naar een van onze filialen en open een 4½% Premie Spaarrekening.

Op gewone Spaarrekeningen met alle cheque privileges is de rentevoet verhoogd tot 3½% dat elke zes maanden over het minimum saldo wordt uitgekeerd.

Een van de grote "Go-Ahead" ideeen van
TORONTO-DOMINION
De Bank waar mensen het verschil uitmaken

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be published without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibilty for opinions by its authors.

Participation in Labour Problems

Some time ago we received a letter from Mr. Harry Antonides, the representative of the CHRISTIAN LABOUR ASSOCIATION OF CANADA in British Columbia, wherein he referred to a brief editorial I wrote in connection with the letter the executive board of the UNITED AUTO WORKERS UNION sent to its locals.

Before stating Mr. Antonides' letter, let me once again quote what I wrote in the concluding paragraph of the article.

As Christians we should take notice of what is said in this letter and follow closely the development of the labour force. We should not rejoice about the internal difficulties in the field of labour, but in a Christian way, without any compromise, we should willingly offer our service to the labour force at large. Especially when we notice that union leaders say—what we believe is the right approach—that a "labour union must work as a **responsible** member of the community to help solve the problems of the **total** community and improve the quality of life for all the people."

☆

Dear Sir:

I was somewhat disappointed to read the advice of your correspondent P.T., writing in Christian Courier *of March 3, 1967 (p. 9). He commented on the recent withdrawal of Walter Reuther, President of the United Auto Workers, from his AFL-CIO functions.*

P.T. approvingly quoted from a letter sent out by the UAW, which among other things, contained the statement that the labour movement "must work as a responsible member of the community and improve the quality of life for all the people."

Taken at face value, this statement is commendable enough, but it should not be taken at face value. To really understand it, we must know what the UAW means when it speaks of its task as embracing the total community; we should also know by what norms the UAW is guided in performing this broader task.

I do not hesitate to say that the UAW is committed to a thoroughly humanistic view of life. Even a superficial acquaintance with Walter Reuther is enough to know that this eloquent advocate of a more sophisticated and more inclusive role of the trade union movement is strongly influenced by the socialist-humanist concept of society, a concept with strong collectivistic overtones.

For these reasons, I do not welcome the brand of unionism that Reuther advocates, nor can I endorse P.T.'s enthusiasm and his advice to Christians to offer "our service to the labour force at large." I certainly do not appreciate the context in which this advice is given.

Anyone who doubts my analysis of Walter Reuther and the UAW is urged to read for himself the publications of this union. I also recommend reading the speeches by Mr. Reuther himself, some of which are compiled in the book Walter Reuther - Selected Papers *(The MacMillan Company, 1961). The following books are also very helpful:* The UAW and Walter Reuther *(Random House, 1949);* Walter Reuther - Autocrat of the Bargaining Table *(The Devin Adair Co., New York, 1958);* Power Unlimited *(The Ronald Press, New York, 1959; see especially pp. 48-109 and 205-9).*

If your correspondent did not mean to convey the impression that Christains should endorse the kind of unionism to which Reuther and the UAW are committed, he should have chosen his words with greater care. If he did mean to give that impression, I beg to differ with him. In any case, I regret that P.T. in this instance did not present and interpret *the news in a more thorough manner.*

Sincerely,
Harry Antonides.

☆

At the present the labour unions are facing vexing problems.

Leaders and members are at odds with each other, causing various wildcat strikes. Moreover the cooperation of the unions and the Democratic Party is deteriorating. Recently the Legislature in Albany passed a new law which will be tough on public employee unions. They will face fines up to $10,000 a day, and on individual strikers, whose punishments can vary from mere reprimand to dismissal. It was the first time that the Democrats have broken with organized labour on a major issue.

Many sensible citizens in America as well as in Canada do not want to experience once more the inconveniences of a railroad or airplane strike. Economists too wonder whether the unions ever become concerned about the economic effects of these strikes.

In this labour crisis we find ourselves. What are we as individual Christians and as a Christian Labour Association going to do about the situation? Do we stand on the sideline, throwing mud at the rebellious union members and their unscrupulous leaders? Or are we going to deal with the labour problems **positively** and **constructively**? Till so far we have almost exclusively concentrated on matters such as organizing locals and advocating the right of being exempted from membership of the secular unions. But what are we going to do about the improvement of the archaic relationship which exists between labour and management? Where is, besides our concern for our individual right, the concern for the welfare of the entire nation?

This is what I mean when I stated that we should "offer our service to the labour force at large".

We should not shun any participation in a discussion or activities about labour problems, even though the majority of the participants have not exactly the same outlook at labour as we have. Our participation does not imply that we should shove aside our principles and our Christian identity. The Christian political parties in Holland have always participated in various governments, even in a government consisting of a majority of **socialists**. This is possible, because not every political move the socialists make is philosophically determined. We can say the same about the labour unions. Therefore I disagree with Mr. Antonides when he says, "that the UAW is committed to a thoroughly humanistic view of life" and that "Mr. Reuther is strongly influenced by the socialist-humanist concept of society, a concept with strong collectivistic overtones." There is, it seems to me, less philosophical thought behind the unions than some of the adherents of the **Wijsbegeerte der Wetsidee** believe.

The attitude of the unions is to a large extent **historically** and **psychologically** defined. In the past management has maltreated the employees so that the employees of today still react vehemently against management. This does not mean that the employee in general propagate class struggle or would like to join the communist party if such a party was allowed to be organized in the USA. Many of their sons fight against the communists in Vietnam!

Psychologically many employees worry about the rapid technical changes or they become frustrated when they notice that the union leaders do not up-date the unions. This causes their rebellious attitude.

Therefore, I believe, it is our task as Christians to step forward and propose positive measurements which may create a healthier atmosphere.

Paul Tameling.

Campaign Fruitland John Knox Memorial Christian School:

$29,400.00

Spontaneous Thanksgiving Service

Words cannot fully express Fruitland's gratitude. It really happened! God blessed us abundantly!

A Campaign calling for $20,000 (addition of two rooms) plus $5,000 (to keep the tuition at $10.00 per week) was prayerfully decided upon.

Three letters were sent at certain intervals. A "Kick-Off" evening was organized, where Rev. J. Klomps addressed us on "Strike It Rich", canvassers knocked at doors on April 10, 11, and 12 and found all ready to give, ready to participate, ready to sacrifice.

The atmosphere on Wednesday evening (April 12) was indescribable. Committee members and canvassers alike were stunned. Humanly speaking this was not possible.

$15,000 . . . $20,000 . . . $26,000 . . . $29,400!

A Thanksgiving — spontaneous — was organized in the basement of the church for Saturday evening. Rev. Praamsma spoke briefly, we sang together, and thanked the Lord for His blessings.

Now, it's all over. We can build and the tuition will remain at $10.00 per week. **But above all, through this overwhelming experience, people have been pulled closer together, faith was strengthened. God made possible, what seemed impossible.**

As our chairman stated: "Thank You, Lord, for putting us to shame. Thank you, people, for all your gifts, small or large. Thank you, Campaign chairman and your whole crew, for all your work. Words fall short expressing our feelings."

We feel very small and humble, but thankful. To our God be all praise and glory for His great faithfulness.

THE WORLD AROUND US

WHAT NOW INDIA?

The election is over in India. The Congress Party, the party of Gandhi and Nehru, is still in power, although with a greatly reduced majority. Six state governments were won by the opposition; one state is under direct rule from Delhi because no single party had enough support to form a government; another state is ruled by the Congress Party, but by a very slim majority. What does it all mean? Will India get a better government; will there be greater achievements? Or will the opposition make life so difficult for the Congress Party that even less will be accomplished?

Whatever the outcome, Prime Minister (Mrs. Indira Gandhi and her ministers will hardly be able to blame the opposition. The Congress Party has been in power since India achieved its independence in 1947. Under Prime Minister Nehru, Mrs. Gandhi's father, the Congress Party had a virtual monopoly in the government, but still there was very little accomplished.

Part of the problem stemmed from the decisions taken when India first became independent. As in China and other developing nations, steel mills and giant dams were deemed the necessary symbol of modern might and political indepedence; agriculture was the poor stepchild of economic planning. Too little attention was paid to small-scale irrigation systems, while inputs of fertilizer, pesticides and improved seeds were among the lowest in the world.

Part of the problem has been the politicians themselves. Up to now the majority of the people in the government have been those who went to jail under the British and mouthed the proper socialistic slogans. But these people were not necessarily the best administrators for a country with the gigantic problems that India faced, and still faces.

Another problem is the voter/representative ratio. There were 520 seats up for election during the last election (up from 494 seats five years ago). but it was estimated that there were 210 million voters eligible to vote in the last election. Obviously, with a ratio of almost ½ million people per representative it is not possible for the elected candidate to have close relations with his constituency as we know it in Canada or the United States. Moreover, 75% of the voters were illiterate, and could only select their candidate by identifying his symbol (each party in the election had an official symbol: the Congress Party was represented by two oxen under yoke).

The biggest problem facing India is the chronic food shortage. In 1943, a famine in Bengal cost 2 million lives, and although such calamities have not occurred since, there is still starvation and hunger in the country. Last year emergency food shipments from the United States, the Soviet Union, Canada and Australia prevented a famine, but these countries may not be able to assist India every year. The United States alone gave India over 2 million tons of wheat and sorghum in 1965, but now the reserves of the United States are low, and the government is hesitant of shipping more to India in case the harvest will be bad this year.

Food in India is mainly a concern of the state governments and Mrs. Gandhi has been locked in struggle with her party bosses, the notoriously inefficient Congress regimes in some of the states. Amid all the bickering, little has been done to relieve the desperate lot of the poor peasants, and this partly because the rich landowners and grain dealers are reluctant to sell their surplus grain.

It is almost impossible to get an accurate figure of the food shortages in the various states. When the newly elected chief minister of Kerala, E.M.S. Namboodiripad found that his state's food shortage amounted to 840,000 tons, he appealed to the government in Delhi. He was told that the state of Madras had a surplus of 100,000 tons, and Andera of 900,000 tons. When the minister appealed to these states he was told that the total surplus was only 400,000 tons, and that the 18,000 tons which had already been given to Kerala was all that could be sold at the highest price so that other things could be bought on the world market.

When Namboodiripad appealed again to the new food minister in Delhi, Jagjivan Ram, he was told that no food procurement and distribution could be undertaken until parliament met later this month. The federal government had promised a national food policy two years ago, but nothing has been done.

ELEPHANT TROUBLES

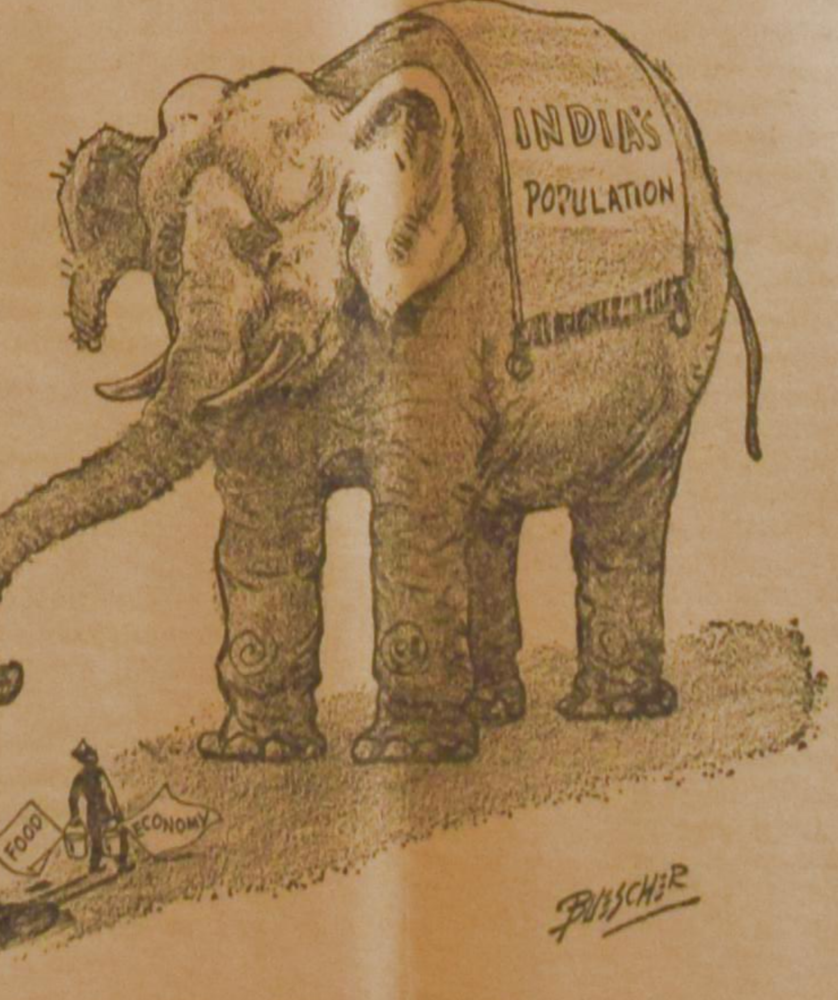

Much of the blame for the low living standards of the masses and the lack of basic social justice must be given to the Congress Party leaders, but admittedly they have a gigantic task to fulfill. According to Finance Minister Sachindra Chaudhuri, last year the average daily income of an Indian was less than 15 cents. The population increases by 2.5% annually; at the present rate of growth there will be 1 billion people living in India by the year 2000.

This means that India, in addition to its present population, will have to be able to feed and house 2½ times the present population of the United States thirty years from now. But right now there are thousands who have no other home than a small piece of sidewalk in Calcutta; squatter's shack in Bombay, built from old pieces of tin and cardboard, stretch for many miles. India can thus not even feed and house its present population. How is it then to provide for the tremendous increase in population it is experiencing?

According to United Nations agriculture experts, it will be possible to increase India's agriculture by 3%-4% over the next 25 years, if enough money will become available for fertilizer, modern equipment, pesticide, and irrigation equipment. It would thus be possible to feed India's population during the next 25 years, but it would be done at a little better level than it is fed now. And right now there are many Hindus facing starvation in the state of Bihar. An official on a tour of the drought area said that the misery of the people is beyond anyone's imagination. The Hindus are slaughtering and eating the cows, although these animals are sacred in their religion.

One way the government is meeting the population problem in the country is by increased spending on family planning; $187 million has been made available for this purpose. There are no religious groups opposed to limiting the size of families, but nonetheless the peasant has been reluctant to do so. There is a traditional desire for a large family among the peasants, either as a status symbol or as a security for his old age when the knows his children will support him when he is unble to work. But if there is no food for the children, there will not be any for the parents either.

It is imperative that India tries to slow down its birth rate. Since the middle of 1965, when the loop (a simple intra-uterine device) was cleared for use, over one million have been inserted free of charge (each woman also received an incentive of about 65 cents). The birth control pill is also available in India, but it is costly, and although instruction in the use of the pill is given, many of the peasants do not understand how to use it properly.

There are about 100 million fertile women in India at present, and at any one time 50 million either are pregnant or want to be pregnant. The government must mass a giant propaganda campaign if it is to reduce India's growth rate to about 20 per 1,000, or a 1% annual increase.

There is no doubt that the biggest problem facing India today is its increasing population and its inability to grow enough food. But in addition, there are difficulties of the lingering caste system, child marriages, a 75% illiteracy rate, housing shortage, and political in-fighting. If India is to remain a democracy, and solve its problems in a democratic manner, it is necessary that the Western powers give more aid, not only in food and equipment, but also in organization ability, and by sending experts in every field who can show the Indian people how to help themselves.

J. J. Bout.

Servants to Immigrants

by Rev. JOHN GRITTER

26

Looking back once more upon immigrant life as we saw it and shared in it I am impressed, for one thing with the tragedies of it. A previous chapter brought out that immigration is privation. This was true of all in general. But for some it was attended with tragic experiences, and that made our presence as home missionaries so much more meaningful.

There was about thirty miles from Aylmer a young man of twenty-one working on a tobacco farm. With two friends he had come to Canada; he was hired out to a farmer near Delhi; one friend landed near Chatham; the other in the vicinity of Toronto: I found the one at Delhi and invited him to church. He did come but not regularly. When I went to him again I found him in the Simcoe Hospital after a serious operation. He was a very sick boy but rational. He gave me his parents' address in Holland and that of his friend at Chatham. I brought him the Gospel, prayed with him, wrote his family that the was in the hospital but that his condition was encouraging. When a few days later my wife and I went to see him, he was gone! In his serious condition he had received two visits, from a friend and me, even the farmer had not been in to see him: so busy! In the hospital they were discussing what to do with the body: there were no relatives. We came just in time to take over. I contacted a funeral director and arranged for a service. Our Aylmer folk attended in good numbers, took pictures for the family in Holland. We laid his body to rest in Tillsonburg, with a neat stone to identify the place. Meanwhile the relatives had to be informed: first a cable that he was worse, to prepare them, then a letter that he was gone. There followed a heavy correspondence with the mother: of course, she wanted to know everything and I could say so little. He had acquired a used car on contract which upon his demise went to his mother. She authorized me to sell it, so the doctor and the hospital and the undertaker all received as much as circumstances allowed. All were satisfied. But oh, the tragedy of a young man of twenty-one going into death so far from loved ones!

There was a family of four, here only three months, the father falling ill with leukemia, gone in a week or so. They had had such fine expectations of a nice home and a friendly landlady. This lady died and they had to be placed with another farmer. After a short time he did not want them anymore, so once more they had to move. They were just fairly settled when this illness came, as out of a clear sky. Father must go to the hospital. One night we were called out of bed and informed that he had passed on. We shall never forget that day, about 2:30 in the morning, when we had to break the news to the family . . . God at times leads in deep ways. And the puzzling questions, Why? Why?

A sturdy man and his wife and three children, in the prime of life, came in. He was a hard worker, plunged right in. Before long the wife was overtaken with a lingering disease . . . What a struggle, to meet expenses, to secure competent help for the lady, and when she was gone to find a housekeeper!

Another mother of a family of several children became sick and died. She was prepared to go but what of the husband and children? I can hear the man on the telephone one morning telling me that his wife had just passed away. No relatives were near. Friends had to come in and help. There was a beautiful touch in the midst of tragedy: we buried her in a plot given by the "Friends" at Coldstream, on their own cemetery, and they refused any remuneration: That was a service to the community gladly given.

A man was riding his bicycle after dark, undoubtedly for a good reason. He should have had a light but somehow did not. A motorist failed to see him, and another family was left without the father.

On a wet, blustering day we stood on the shore of Lake Huron watching men in a boat searching for the body of one of our fathers. After several days of anxiety it was found. The home missionary tried to console as best he could, but oh the anguish of broken hearts!

There was that day in August, 1957, in the town of Dresden in Western Ontario. A number of men, including quite a few immigrants, were laying the foundation for a water system to supply the town. The hole was deep. Those in charge were well aware of the danger of the sides caving in: they had shored them so that they were satisfied that the situation was a safe one. Whatever happened is not clear. Some have thought that behind the shoring water had seeped in causing the soil to let loose. But suddenly a large piece of it came down. Some of the men just had time to get away but six did not make it. Of course the rest frantically tried to dig them out on time but it did not avail. Down there were five men of our Aylmer church, including a father and a son, and one member of our London church. Some of the bodies were embedded in the fresh cement which they were laying. Soon that certain sad day we had a funeral service in the Aylmer church with six caskets, five families in deep sorrow, an employer torn with grief because of the loss of faithful workers, two congregations and communities shocked by sudden disaster.

TRAGEDIES

Tragedies, yes. These were just a few of them: there were many more.

Such things happen all along in this world full of sin and its consequences. We hear of them daily.

But they are doubly hard when they overtake those who have just begun life in a new and strange country, who seem to need each other so much more when close relatives and friends are thousands of miles away.

How precious in such times the sustaining grace of our heavenly Father, given by the Holy Spirit, who is the Comforter, for just such occasions!

There were tragedies of a different nature too.

There were those who were overtaken by loneliness. "Heimwee" is the Dutch. It comes from "heim", that is home, and "wee", that is a woe of intense longing for one's home, family, loved ones, friends, home town, a former way of living. To some this may sound childish. But it is very real and hard to go through. If not relieved it can be fatal. A good Christian woman looking back said, "I did a lot of crying in those first six months but I am over it now." Another, living outside London, said, "If tomorrow there were a ship in London to take me to Holland, and I had to crawl to it, I would do it." But there was no such ship and she never did go back as far as I know.

One evening we had a service in a home. One family had just recently arrived. The mother with the rest evidently enjoyed the service, but when afterward we sang the Wilhelmus, the Dutch national anthem, it was too much for her and she broke out in tears. They were having a very difficult time, sharing a house with an Italian family, one upstairs, the other down, using the same kitchen, cooking on one stove. It was just a bit too much. Later they acquired a home of their own and she felt better.

A quiet little lady spent her days alone, the husband was working, the children were in school, the neighbours, according to their own confession, left her alone. After a while she lost courage, became ill, could not get up, landed in a hospital. The doctor could find nothing wrong. In a private conversation it came out: she was lonesome for her sisters in Holland, the daily chats at the coffee table, etc. She could not go on. Friends took her in a few days, the husband secured another place where she could meet other immigrants and go to church, and in a little while she was on top.

Interesting enough, in many cases if such people could make a trip to the old country and stay a while, they came back cured. They had had enough of life here to be no more satisfied with life there, and they did not want to stay.

There were some whose health broke after they had been here a while. It is hard when you have come here with high hopes and become dependent on others, feeling that you are a burden.

Some people just are not fit to be on their own. They do well as long as they are under competent leadership but they cannot manage a farm or a little business of their own. And they don't realize it. That is tragic too.

There were a small number who gave up and went back, only about two percent. And some of these having gone back changed their minds and came back here.

In some cases the harmony between husband and wife or parents and children growing up broke down. For instance, father had visions of a farm, bought a piece of land, wanted the boys to stay with him and develop it, but the boys had different ideas, of getting an education, going into a profession or something like that.

Immigrant life had its tragic angles, but compensations too.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

THE FEBRUARY LADDER

Names	Problems Points 240 (2)	241 (2)	242 (3)	243 (2)	Sub-Total	Previous Total	TOTAL
H. Rombach, Toronto, Ont.	—	2	3	2	7	83	90 Winner!
J. Kloosterman, Peterborough, Ont.	—	2	2	0	4	60	64
R. Bouma, (II) Belleville, Ont.	2	0	2	0	4	55	59
S. Boonstra, Willowdale, Ont.	2	2	2	2	8	51	59
E. H. Langendoen, (I) St. Cath., Ont.	—	1	0	—	1	55	56
A. Renema, Duncan, B.C.	0	1	—	—	1	49	50
T. P. Palmer, (I) Gr. Rapids, Mich.	0	2	3	2	7	43	50
W. Triemstra, (I) Ottawa, Ont.	0	1	—	—	1	32	33
J. Hengeveld, (II) Woodville, Ont.	—	2	0	0	2	13	15
M. DeJong, (IV) Stirling, Ont.	2	2	2	0	6	(91)	6
R. B. Perez, Leamington, Ont.	0	1	0	0	1	4	5
J. Guldemond, Grimsby, Ont.	—	1	—	0	1	4	5

REMARKS

This time we have a very small ladder, probably due to examinations around Easter. The same cause must lie behind the low individual results of February. Our congratulations go to Mr. H. Rombach, the editor of "Studies and Endings" in Canadian Chess Chat. We count it an honour that he is one of our contestants, especially as he reached the top for the first time. I seem to have underestimated No. 240. It turned out to be difficult for most of our people. Well, we go bravely on, don't we? I am really thankful for so many appreciative words I received. Do you ever talk with your friends about their joining our club?

CANDID COMMENTS

by ROBERT N. THOMPSON, M.P.

BILL C-170

On February 17 during the debate on Bill C-170 (The Public Service Staff Relations Act granting civil servants the right to organize — a right I fully endorse — which allows the government, as employer, and the unions to conclude agreements containing provisions demanding that civil servants, once they are union members, must maintain their membership as a condition of continued employment and that other civil servants must pay union dues in order to hold or obtain employment) I asked the President of the Treasury Board, Revenue Minister E. J. Benson, to refer the Bill to the Minister of Justice in order to obtain a statement of opinion as to whether or not the Bill violated Section 3 of the Bill of Rights. That ruling having been made necessitates my further comment.

I totally disagree with former Justice Minister Cardin's unfounded contention that Bill C-170 in no way "abrogates, abridges or infringes any of the rights and freedoms recognized and declared in the (Canadian) Bill of Rights."

As I pointed out in the House of Commons, and in particular to Mr. Benson, "I believe that, if we are to preserve the loyalty and perpetuate the dedication that we have in our public service at the present time, we must be very careful to enshrine in the legislation that we pass in this House basic freedoms which, in my opinion, would include the right of freedom to associate as well as freedom to dissociate."

Any form of *compulsory* unionism, including the maintenance of union membership and the compulsory dues check-off provisions permitted by Bill C-170, violates the letter and spirit of the Canadian Bill of Rights, which unequivocally states: "It is hereby recognized and declared that in Canada there have existed and shall continue to exist without discrimination . . . the following human rights and fundamental freedoms, namely, (a) the right of the individual to life, liberty, . . . (c) freedom of religion; (e) of assembly and association; . . . ."

Compulsory unionism is an ugly form of discrimination.

When a civil servant is *compelled* to support a union espousing principles and practices which are contrary to his basic beliefs and convictions, he is in effect coerced into embracing a view of life and labour, *not his own.* If the freedoms of association and religion mean anything at all in our land, they should at least include the freedom to support the organization of one's free choice.

Why should a civil servant be compelled to pay dues to the Public Service Alliance of Canada, which is affiliated with and is an integral part of the socialist, NDP-supporting Canadian Labour Congress?

Why should any Canadian, committed to a different political philosophy, be forced to pay tribute to and help finance movements which he cannot in good conscience endorse?

The right to work is a God-given right. No government, no union, and no company may abrogate it. The United Nations' Universal Declaration of Human Rights, *to which Canada subscribes*, has, in Articles 20 and 23, also recognized man's right to work and freedom of association — "No one may be compelled to belong to an association." And "Everyone has the right to work, to free choice of employment, to just and favourable conditions of work and to protection against unemployment."

Canadians everywhere must protest the government's flagrant violation of the Canadian Bill of Rights and of the United Nations' Universal Declaration of Human Rights.

The Canadian Government should be consistent and not simultaneously talk out of both sides of its mouth. It should, once *and for all*, abolish *compulsory* unionism, which is nothing more than a modern form of slavery and unworthy of a nation whose sons have valiantly sacrificed their very lives for the cause of liberty.

Contact Lenses

By Dr. J. Van Belle

About 2% of the Canadian population wears contact lenses. Most of these people would be able to wear ordinary glasses, but prefer contact lenses for cosmetic reasons. Contact lenses are practically unnoticeable; there is nothing in particular that changes the face. Although the idea is a very old one (Thomas Young was the first one to think of it in 1801), it has only been since the second World War that many became interested in actually wearing them. This is mainly because at this time plastic was discovered. Small contact lenses are easily made from this unbreakable substance.

The buying and fitting of contact lenses is not simply a matter of entering a store, being fitted with a pair of lenses, walking out again and wearing them from then on. The matter is more involved and complicated than that. First of all an opthalmologist (i.e. an eyedoctor who has an M.D. as well) has to decide if a person should wear contact lenses at all. Some people are just not suitable for this type of glasses. For example: hay fever or other allergies that effect the eyes or a constant infection of the eyelids are definite contra-indications to the wearing of contact lenses and there are many more. Therefore, before any decision is made the doctor must take a medical history and do a general examination of the eye. Only after this is done can the eyes be fitted. This can be done by an opthalmologist or an experienced optometrist. An optometrist is a licensed eyedoctor who may prescribe as well as fit glasses; however, he may not treat the eye medically. The fitting itself is a tricky business. Following the initial examination and fitting, the eyes have to be rechecked several times. One of the things that will happen for example is that the curve of the coloured part of the eye changes due to the wearing of the glasses. This could result in blurring of vision even when the glasses were previously excellent. Repeated examinations of the eyes are necessary to ensure a good fitting of contact glasses. And even after this process of fitting is finished one should return at least twice a year for rechecks. Why? We will discuss this next.

The eyes will only gradually become used to the persistent presence of something under the eyelids, that originally was not there. It is very important that at first the lenses are kept in for only a short period. This time period should be increased only gradually. The eye has to adapt itself. In the beginning the eye will be red, irritated, and begin to water — a condition which will only disappear with time. For some people this will last only a few hours, for most, however, this will take days or even weeks. It is quite natural that this should happen. We can illustrate this with a very common every day occurrence. When you get something in it — steel, dust, etc. — your eye will start to water. A very normal response. The eye will want to wash that foreign body out. This is exactly what happens when you put your contact lenses in. It it only later that much of the sensitivity is lost and the lenses can be kept in without pain and tears. 'Ah,' you will say, 'that's good!' Well . . . is it? We are left with an eye where the superficial cell layer, the skin of the eye so to speak, has lost much of its natural sensitivity. As a result it is now possible to get something in the eye without being aware of it. There are various ways in which such a foreign body could become trapped between the lens and the eye. The most common cause perhaps is careless insertion and removal of the lens. Each time the lenses are inserted one's hands should be washed. Then wash the lenses with a wetting agent and under tap water. When the lenses are removed they should be stored in their special case! Also certain occupations are more hazardous than others. Teachers and a blackboard certainly ask for it as do people who drive motor vehicles. As a matter of fact when you work in any environment where the eyes are exposed to dust, steel, etc. your are much better off and wiser to wear normal spectacles. The small scratch or cut that results from dirt can easily become infected and when not properly treated this will cause serious damage to the eye. This is a real hazard. Dr. Stone, the director of the Opthalmic Plastic Laboratories in Boston, collected a large series of cases of contact lenses injuries. These included 15 cases in which an eye had been removed or in which the visual acuity was reduced to 20/200. (These people can see at 20 feet only, what a normal eye can see at 200 feet).

I repeat: it is of the utmost importance that the eyes are checked once every 6 months by an opthalmologist or an experienced optomotrist. Either has the equipment to carry out a complete examination of the eye. The opthalmologist can treat the eye medically if need be. An optometrist on the other hand has to refer a person to an opthalmologist if medical treatment is required.

As soon as you take the lenses out for any length of time the eyes will become just as sensitive as before. This means that you must again slowly accustom your eyes to the presence of contact lenses. It is impossible to wear the lenses for weekends or skiing only!

In Summary:

When contct lenses are desirable for cosmetic or other reasons contact an opthalmologist. He will be able to tell you if you are a suitable candidate. The fitting itself can be done by an opthalmologist or an experienced, conscientious optometrist who is not afraid to refer you for medical treatment when required. Repeated re-evalution of the lenses is necessary to make sure that the lenses fit well. A visit to an opthalmologist or optometrist should be paid every 6 months to make sure that the eyes are in good condition.

Cahiers voor de gemeente ③

Door Dr. Simon Kistemaker.

Tot dusver in de behandeling van het boekje **Vehaal en Feit in het Oude Testament,** geschreven door dr. J. L. Koole, hebben we nog niets gezegd van de feitelijkheid van de bijbelse geschiedenis. Met feitelijkheid van de geschiedenis opgetekend in de bijbel bedoelt dr. Koole dat het kerklid van vandaag, omdat hij in een historische tijd leeft, gaat vragen wat er nu werkelijk gebeurd is in de dagen van de bijbelheiligen.

Bij het lezen van de bijbel vraagt de oplettende lezer toch wel eens of de vermelde gegevens letterlijk of figuurlijk opgevat moeten worden. Komen deze gegevens die symbolisch kunnen worden uitgelegd voor in een gedicht of profetie, dan is er van moeilijkheden geen sprake. Maar staan zulke gegevens in een geschiedenis, zodat we er niet onder uit kunnen ze letterlijk uit te leggen, dan komen er vragen. Hebben we dus met een verhaal of met feiten te doen?

Dat is de vraag.

* * *

Laten we een voorbeeld nemen. Bij het lezen van hoofdstuk acht van Jozua is voor iedereen duidelijk dat de getallen die in verzen drie en twaalf genoemd worden niet met elkaar overeen komen. Jozua is van plan Ai uit te roeien en wil dit doen door een hinderlaag te leggen. Nu wordt het getal van dertigduizend gegeven in vers drie en een getal van ongeveer vijfduizend man in vers twaalf. Wat zijn nu de feiten? Men kan gaan harmoniseren en zeggen dat Jozua twee troepen uitgezonden heeft: eerst dertigduizend man voor de hinderlaag en daarna ongeveer vijfduizend man om de wegen te bewaken en degenen die uit de stad weg zouden vluchten tegen te houden. Anderen willen de gegevens zo met elkaar in overeenstemming brengen dat Jozua uit dertigduizend krijgslieden vijfduizend krijgslieden afzonderde voor de hinderlaag.

Dr. Koole benadert dit exegetisch probleem niet harmonistisch, want hij wil de werkelijkheid van het verhaal gaan achterhalen. Daarom zoekt hij de oplossing in de geschiedschrijving; dat wil zeggen, de schrijver van Jozua heeft beschikbare gegevens gebruikt, de betrouwbaarheid van de gegevens onderzocht, de feiten op orde gesteld, en het boek geschreven. Soms is de schrijver niet in staat geweest de juistheid van de gegevens te beoordelen en heeft toen twee verschillende berichten in zijn verhaal opgenomen.

"In Joz. 8:3 wordt van dertigduizend man gesproken die in hinderlaag gelegd werden, maar in Joz. 8:12 geeft de schrijver te kennen, dat hij ook een traditie kent waarin het getal van 'ongeveer vijfduizend man' genoemd wordt; de geschiedschrijver neemt deze andere traditie eerlijk op in zijn verhaal, want hij gevoelt zich blijkbaar niet bij machte om uit deze beide gegevens een keus te doen. Men moet oog hebben voor deze menselijke faktor in de totstandkoming van de bijbelse geschiedschrijving. Niet, dat dit in mindering op de Goddelijke faktor zou komen. De Heilige Geest heeft de menselijke zwakheden en gebreken in zijn dienst willen nemen" (blz. 48). Zo ziet dr. Koole de oplossing van deze afwijking.

Nu voldoet een harmonistische verklaring niet, want het blijft een vraag of de westelijke zijde van de stad (zie vers twaalf) plaats bood voor het verbergen van dertigduizend man, terwijl dit van vijfduizend man gezegd kan worden; bovendien moeten we niet vergeten dat de bevolking van Ai niet meer dan twaalfduizend inwoners telde (zie vers vijfentwintig). Indien Jozua vijfduizend man in hinderlaag gelegd heeft en met de rest van zijn krijgsvolk de strijd met de mannen van Ai aanbond, zal dit juist zijn daar er tijdens de nederlaag die de Israëlieten moesten ondervinden slechts drieduizend mannen naar Ai getrokken waren (zie 7:4).

Het getal dertigduizend past niet in de contekst van Jozua 8. Al probeert dr. Koole een verklaring te geven naar aanleiding van vermeende tradities die de schrijver van het boek Jozua gevolgd moet hebben, doet hij toch geen recht aan de leer der onfeilbaarheid van de Schrift. Hij stelt zelfs de vraag: "is het werkelijk een gelóófsstuk, of de hinderlaag bij Ai uit vijfduizend man of zesmaal zoveel bestond?" (blz. 48). De feiten worden dus herleid naar tradities die op zichzelf niet altijd, vanwege onnauwkeurigheid, betrouwbaar zijn; en de historische betrouwbaarheid der Schrift moet niet gelijkgesteld worden aan een nauwkeurige teboekstelling van de werkelijke toedracht der zaken. Koole ziet in Joz. 8 meer verhaal dan feit, meer vrijheid van vertellen dan werkelijkheid van gebeuren, inspiratie maar geen onfeilbaarheid (zie hierover ook blz. 62).

Kunnen we van onfeilbaarheid spreken indien de feiten niet met elkaar overeenkomen? Ja, want inspiratie en onfeilbaarheid der Schrift liggen aan ons geloof ten grondslag. Hoe moeten we dan de getallen in Joz. 8 verstaan? We hebben hier ongetwijfeld te doen met een vergissing die gemaakt is bij het afschrijven omdat men voor getallen geen cijfers maar letters gebruikte. Dit is een veelvuldig verschijnsel dat tot ernstige vergissingen kan leiden. Bijvoorbeeld, in het Hebreeuws wordt het getal drieduizend genoemd in 1 Sam. 13:5, terwijl de Syrische vertaling op deze plaats dertigduizend aangeeft. Indien de getallen voluit geschreven zijn, is er geen aanleiding voor vergissingen; doch als enkele letters moeten dienen voor het aangeven van duizendtallen, kunnen vergissingen niet uitblijven. Ongetwijfeld gaat het hier om één letter van het Hebreeuwse alfabet, dat bij het kopiëren verkeerd gelezen is. Eén letter kan verschil maken, wat wel gebleken is bij het bestuderen van de rol van Jesaja gevonden bij de Dode Zee. In Jes. 21:8 lezen we in de Staten Vertaling, "En hij riep: Een leeuw!" Het woord **leeuw past** niet in deze tekst, en men had altijd het vermoeden dat er bij het kopiëren een fout gemaakt was. Dit vermoeden werd bevestigd toen men de Dode Zee rol, die meer dan duizend jaar ouder is dan die gebruikt door de vertalers van de Staten Vertaling, ging lezen. Men zag dat een vergissing ten gevolge van één letter gemaakt was, en dat men moest lezen, "Toen riep hij: Zie" (Nieuwe Vertaling).

* * *

Moeilijkheden in zake getallen zijn er meer dan genoeg in het Oude Testament. Doch voor dr. Koole blijft het de vraag of zulke getallen letterlijk of symbolisch uitgelegd moeten worden. Want als men alles letterlijk gaat uitleggen is het "moeilijk voorstelbaar hoe alle dieren van de wereld een plaats konden vinden in een ark van 150 meter lengte" (blz. 51). "Zo vraagt men zich eveneens af, hoe de grote getallen die Numeri bij de Uittocht en de Woestijnreis noemt, moeten worden opgevat. Num. 1:46 spreekt van 603.550 strijdbare mannen, Num. 26:51 van 601.703; ook Ex. 12:37; 38:26; Num. 11:21 noemt een dergelijk aantal. Rekent men daarbij vrouwen en kinderen en ook de ouderen, dan komt men dicht bij de twee miljoen. Maar dat brengt in de grootste moeilijkheden: wat betekenen de twee vroedvrouwen van Ex. 1:15 op dit grote getal? Moet de marskolonne niet te lang geweest zijn om in één nacht (Ex. 14:21, 27) door de Schelfzee te kunnen trekken? Heeft het land Gosen dit miljoenenvolk kunnen herbergen? (blz. 56, 57).

Men zou de vragen kunnen vermenigvuldigen, doch de getallen blijven. G. F. Wright geeft op vragen betreffende de ark deze verzekering, "It is needless to speculate upon the capacity of the Ark for holding absolutely all the species of animals found in the world, together with the food necessary for them, since we are only required to provide for such animals as were native to the area to which the remnants of the human race living at that time were limited, and which may not have been large. But calculations show that the structure described contained a space of about 3,500,000 cubic feet, and that after storing food enough to support several thousand pairs of animals, of the average size, on an ocean voyage of a year, there would remain more than 50 cubic feet of space for each pair" (I.S.B.E.). Hier spreken getallen hun eigen taal, want het is mogelijk — en gerust niet "moeilijk voorstelbaar" — de geschiedenis van ark en zondvloed letterlijk uit te leggen.

Bij de getallen van de Uittocht zouden we nog meer vragen plaatsen dan de auteur van **Verhaal en Feit in het O.T.,** zoals: zou de kolonne, goed berekend, niet 20 mijlen lang geweest zijn? en zouden al de mensen een staanplaats bij de berg Sinai gehad hebben? We beperken ons liever tot de vragen gesteld door dr. Koole. De Schrift vertelt ons dat de Israëlieten in Egypte vruchtbaar waren en zich snel uitbreidden. "Zij vermenigvuldigden zich en werden uitermate talrijk, zodat het land met hen vervuld werd" (Ex. 1:7, zie ook vers 20). Verschillende woorden worden in deze teksten gebruikt om aan te tonen dat we hier geen gewoon verschijnsel zien maar dat er bijna een wonder gebeurt.

En een wonder gebeurde bij de doorgang van de Rode Zee. We kunnen wel vragen stellen of de Israëlieten in één nacht door de Schelfzee hebben kunnen gaan, maar feit is dat er nergens van een pad gesproken wordt maar wel van droog land. De breedte van het droge land moet wel zó geweest zijn dat er duizend man naast elkaar konden lopen en de lengte — van oever tot oever — moet even meer dan een halve mijl geweest zijn. Dus wat men ook mag vragen over de doortocht, men kan het letterlijk verklaren.

* * *

Waarom heeft dr. Koole zoveel bezwaren tegen het letterlijk-opvatten van getallen die in de geschiedenissen voorkomen? Omdat het voor het geloof van de christen niet zo dringend noodzakelijk is "de enorm hoge getallen van het boek Numeri te aanvaarden" (blz. 63). Juist in dit verband zouden we willen herinneren aan het advies dat Paulus aan Timotheus geeft, "Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wél bewust van wie gij het hebt geleerd" (2 Tim. 3:14). Men kan zeggen dat dit of dat in de bijbel niet direct nodig is voor ziel en zaligheid, en dat grote getallen u feitelijk de boodschap van "de schare die niemand tellen kan" brengen, maar wat men zegt is in de grond der zaak dit: alhoewel de Schrift geïnspireerd is, is zij toch niet onfeilbaar. Die twee begrippen mag men niet aan elkaar gelijkstellen, zegt dr. Koole; achter de getuigenis van de geschiedschrijvers staat de Heilige Geest, Hij heeft het verhaal geïnspireerd, maar van wat belang zijn de feiten? "Welke feiten zijn werkelijk de moeite waard?" (blz. 64). In 't kort: kan men nog met het begrip onfeilbaarheid werken als men de geschiedenissen van het Oude Testament gaat ontleden?

Wat ons in dit boekje van dr. Koole geleerd wordt is een scheiding van verhaal en feit, een verbreking van de verhouding inspiratie en onfeilbaarheid. Deze leer gaat echter lijnrecht tegen de getuigenis van de Schrift in, daar zij in al haar delen met goddelijk gezag bekleed is en onfeilbaar spreekt. We hebben deze autoriteit en onfeilbaarheid ten volle te eerbiedigen en kunnen haar niet beperken tot een geschiedenis zonder feiten. Het Schriftgeloof houdt zich bezig met verhaal en feiten, want om de band aan Christus te **hebben zal** men de feiten van het bijbelse verhaal moeten kennen. Daarom herhalen wij het advies van Paulus, "Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is."

Beelden van en uit NEDERLAND

De Regeringsverklaring

Oud-duikboot-commandant De Jong hoopt zijn schip van Staat vier jaar in de navigatie te houden.

Dit bleek uit de Regeringsverklaring, die de nieuwe minister-president **vandaag (dinsdag 18 april)** in de Tweede Kamer aflegde.

Het programma, dat hij ontwikkelde was gebaseerd op de grondlijnen, die prof. Zijlstra bij de informatie had opgesteld. D.w.z. een voorzichtige financiële politiek, waarbij het uitgavenpeil niet meer dan 6% mag stijgen, de inflatie verder moet worden teruggedrongen en het loonbeleid in nauwe samenhang met de produktiviteit zal worden vastgesteld. Het Kabinet acht zich een parlementair Kabinet te zijn, dat een vruchtbare samenwerking wenst met de Staten-Generaal.

Parlementair Kabinet, omdat het basis-program in overeenstemming met de fractieleiders tot stand kwam en de ministers werden aangezocht na overleg met die fractievoorziters.

De Regeringsverklaring was een vrij lang, niet overduidelijk stuk. Niet altijd duidelijk omdat de plannen en voornemens, die werden aangekondigd weer werden afhankelijk gesteld van de financiële mogelijkheden. Bovendien komt eerst op Prinsjes-dag, de derde dinsdag in september, bij de officiële opening van het Parlement, de volle ontvouwing van het Regeringsbeleid. Zelfs had het Kabinet nog geen gelegenheid gehad om in a full dress debate binnenshuis alle onderwerpen te bespreken. Duidelijk overheersten in dit stuk de stemmen van de ministers van financiën en economische zaken. De begrotingspolitiek kreeg een sterk accent. Daaraan hangt, volgens de Regering, het verdere herstel van onze economie en de toenemende welvaart af.

Ook het te voeren sociaal-economisch beleid is gericht op bevordering van die groei en bestrijding van de regionale werkloosheid. In Limburg zullen de kolenmijnen in versneld tempo worden gesloten (o.a. de Wilhelmina en ten dele de Emma) en nieuwe industrieën gevestigd worden. Ook andere probleemgebieden (het Noorden en Twente) krijgen bijzondere aandacht, o.m. door spreiding van Rijksdiensten, doch verder waren voor deze streken de toezeggingen vaag.

De financiële moeilijkheden zijn nog niet overwonnen. De minister-president sprak van een extra tekort van 1 miljard gulden over 1967, mits geen compensatie wordt gevonden. Niettegenstaande dit zal de ontwikkelingshulp worden uitgebreid. Een vierjaren-plan zal worden overgelegd, waarin aangestuurd wordt op de ter beschikking stelling van 1% van het nationaal inkomen en op het verstrekken van crediet-garanties voor die Nederlandse ondernemingen, die in de ontwikkelingslanden investeren.

Voor de woningbouw in ons land wordt een programma van 125.000 woningen per jaar gehandhaafd. Begrepen wij het goed met minder woningwetwoningen en meer in de vrije sector. Ook zal in bepaalde provincies meer vrijheid worden gegeven bij de toewijzing van huizen.

Naar vereenvoudiging van de sociale wetten en belastingvoorschriften zal worden gestreefd. Een afronding van de sociale voorzieningen zal worden gezien in de wet op de verzekering tegen zware geneeskundige risico's.

Een verhoging van premies en een verhoging van indirecte belastingen schijnt niet uitgesloten. Het woord "aanpassings" politiek werd ook nu gebruikt. De naam Colijn zal in dit verband bij het debat, dat morgen en donderdag wordt gevoerd, wel weer op de proppen komen. Overheidstaken zullen worden ingeperkt of beëindigd en globale subsidies vervangen worden door rechtstreekse uitkeringen aan economisch zwakkeren.

Aangekondigd werden de instelling van een Staatscommissie, die advies moet uitbrengen inzake de omvang en de aard van een Grondwetsherziening en een interim-rapport tijdig heeft te verstrekken over wijziging van ons kiesstelsel.

De herstructurering van de onderneming, met benoeming van "sociale commissarissen uit de arbeiders en uitbreiding van de bevoegdheid van de ondernemingsraden, was blijkbaar een inbreng van minister Roolvink.

Ook komt er een wet tot regeling van de vrijheid van meningsuiting, waarbij tegelijk de handhaving van de openbare orde en het politie-bestel aan de orde komt.

Het verkeerswezen en 't versnellen van de onteigeningsprocedure, financiële bijstand aan Suriname en de Nederlandse Antillen, zullen de aandacht hebben.

De Regering wenst voort bij te dragen tot ontspanning tussen Oost en West, zonder het Atlantisch bondgenootschap te verzwakken en een nationaal vredesinstituut in te stellen.

De jeugd wil zij de kans geven zich naar eigen aard te ontplooien en onderwijs en wetenschap, ook in internationale samenhang, sterk bevorderen.

Minister De Jong besloot met als tolk van het Nederlandse volk de beste wensen uit te spreken, in deze verwachtingsvolle dagen, voor prinses Beatrix en prins Claus en Gods zegen in te roepen voor ons Koninklijk Huis en de arbeid der Regering.

We zullen de reacties afwachten en daarna u verder daarvan mededeling doen.

Ook Drakensteyn kan elke dag met goed nieuws komen.

Daarom laten we nu het Centraal Station, waarin de Jantjes de provo's op hun nek sprongen, wat natuurlijk wettelijk niet mag, maar vele Nederlanders veel plezier deed, maar rusten. Naar een creatieve samenleving — zei minister De Jong. Laten we het hopen.

Cn.

GRATIS!

Met Uw naam bedrukte cheques met een Toronto-Dominion Privé Bankrekening

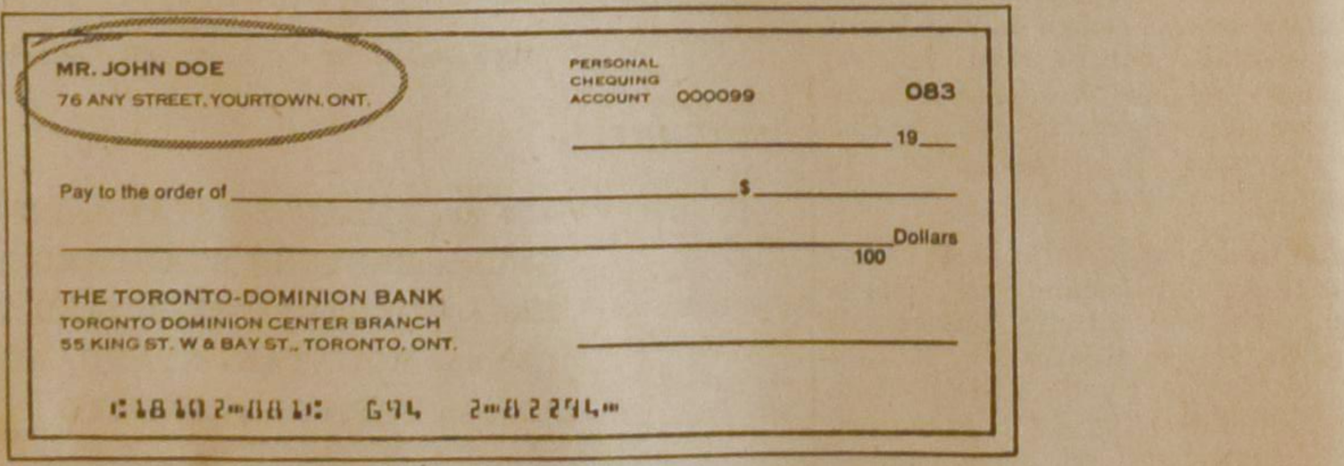

Plus deze andere voordelen

• Met Uw naam bedrukte deposito-formulieren • Gratis Cheque Portefeuille — Uw keuze uit twee kleuren • Een afrekening elke 30 dagen in plaats van 60 dagen • Terugzending van Uw afgestempelde cheques • Een opbergdoos voor afgestempelde cheques • Lage Bankkosten • Snelle en doelmatige service.

Het kost geen $2.50 om met Uw eigen naam bedrukte cheques te krijgen wanneer U een privé Bankrekening bij Toronto-Dominion hebt. Alleen bij Toronto-Dominion krijgt U PCA cheques bedrukt met Uw naam en adres zonder kosten, alsmede bedrukte deposito-formulieren. U krijgt bovendien gratis een cheque-portefeuille in Uw keuze van kleuren, bruin of zwart.

Doch er komt zelfs nog meer bij met een privé Bankrekening bij Toronto-Dominion. Wij geven U thans een up-to-date afrekening elke 30 dagen in plaats van 60 dagen onder bijvoeging van Uw afgestempelde cheques. Dit vereenvoudigt Uw begroting en geeft U een beter overzicht wat en waaraan U het hebt uitgegeven.

Met ons geriefelijk Dubbele Rekening Plan kunt U Uw Privé Bankrekening gebruiken om rekeningen te betalen en onze nieuwe 4½% Premie Spaarrekening om Uw spaargelden op te bouwen. Deze nieuwe spaarrekening levert een geweldige 50% meer rente op (tweemaal per jaar uitgekeerd en berekend over het minimum kwartaal-saldo).

Wij hebben een heleboel andere "Go-Ahead" ideeën die voor U bij de Toronto-Dominion aan het werk worden gezet... Informeer er naar wanneer U bij de Toronto-Dominion binnenloopt om een Privé Bankrekening te openen.

TORONTO-DOMINION
De Bank waar mensen het verschil uitmaken

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by J. Vander Wal.

• TRUCK LEASING
• TRACTOR AND TRAILERS
• STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

Ik zit mij voor het vensterglas
Onnoemelijk te vervelen;
Ik wou dat ik twee hondjes was,
Dan kon ik samen spelen.
Ik wou dat ik twee records had,
Dan kon ik platen spelen.
'Ik wou, ... ik wou . . . . ik WOU . . . .'
Dàt stelt U maar te leur,
Maak er maar "WOU-dstrà" van,
En 't leven krijgt weer KLEUR.

Woudstra's Book House

12028 - 81 Street Edmonton, Alta.

LOWLY PRICED HIGHLY PRAISED

ONDER DE SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Uit de hoofdstad van Alberta kwam het volgende briefje:

Beste Saskia, waar blijven de brieven van de lezers voor onder de Schemerlamp? Ik mis ze enorm! Zijn er geen vragen meer onder de lezers? Ben je ziek? Of ben je voor dominee aan 't studeren? (!)

Het aardige van een gesprek wat er uit een brief voortkwam, vond ik altijd, dat het was alsof je bij een vriendin op de koffie zat. Er was dan een luisterend oor en een doordacht en meelevend antwoord. Misschien niet altijd even dogmatisch calvinistisch, maar dat verwacht je niet van een vriendin, nietwaar, daar ga je wel voor naar een dominee! Bovendien kunnen we voor gedegen lectuur ook wel andere bladen lezen, zoals de Banner en de Wachter enz. Nee, C.C. had iets bepaald speciaals en dat kwam o.a. door jouw Schemerlamp, de artikelen van Arie Dof en Mrs. Van Ameyde met haar gedichten en Alberta aan de Lijn. Zou jij als Saskia en wij als lezers er voor kunnen zorgen, dat die openhartigheid gehandhaafd wordt? Ik hoop, dat deze brief in C.C. geplaatst kan worden en jij je mening weer uit wilt (mag) spreken."

Beste L., hier is dan je brief en mijn dank voor je complimenten. Mede namens die andere medewerkers! Over hen kan ik je niet inlichten, maar — eerlijk gezegd — die vermaning van je aan mijn adres vond ik onverdiend. Of ben ik soms niet angstig-actief, de laatste tijd? Enne, waar bleef nou dat onderwerp van jou? Je klinkt als een gezellig type om koffie mee te drinken. Nee, ik ben niet voor dominee aan het studeren, al zou je dat soms denken! En wat die openhartigheid betreft: dat ligt voor een groot deel aan de lezers. Dus als jij die gehandhaafd wilt zien, dan moet je maar pronto in de pen klimmen. Tot de volgende brief en mijn hartelijke groeten!

Eveneens uit het Westen van ons land kwam het volgende schrijven. Van — houd je vast, L.! — weer een dominee. Hij zei:

"Just a few remarks about your article in the Feb. 17 issue of C.C. I'm sorry, but in many respects I don't share your sentiments. But since I don't have a lot of time, I am going to take the easy way out and refer to what other people have written. First of all, about those "haarklovende vragen", which according to you make us "afzijdig" in connection with evangelism campaigns. Here I would just ask you to read (or re-read) carefully the articles of Rev. M. Vrieze on "Leighton Ford" in Church & Nation. Just one little quotation:

"If the Church, and as long as the Church, binds its members who must preach to their fellow-members to these yardsticks, that same Church must bind also its evangelists to the same canon. No heresy that is forbidden in the Church must be allowed to enter the work done outside the Church: the pastor and the evangelist must be measured with the same yardstick!" In connection with these articles of Vrieze, I say: Roerend mee eens! (1)

"Unless being Reformed is a hobby," says Vrieze. Yes, and that brings me to the second point. You say: "We houden de kerkdeur dicht doordat we eerst . . . Reformed zijn en daarna Christen". I don't believe in such a distinction. Being Reformed is not a special hobby of ours. It's the full, rich gospel, and that gospel is needed today more than ever. (2) We never have to be ashamed of it or toss it under the table. And we must never tone it down either in order to cooperate with others. Then we are not making the kind of contribution that we can make and that we ought to make. Where is the concern for christian labour, christian education, christian social action etc. among most evangelical churches? Where? And it's the immigrants, by and large, who showed us this vision and who really confronted Canada with the gospel in these areas of life. Don't call them "oldtimers" who prefer isolation! Nothing doing! You show me another church that is confronting Canada with the gospel in the area of labour as our people are doing with the CLAC. That's hardly isolation! (3)

Oh, we aren't perfect by any stretch of the imagination. We also have a lot to learn yet. We could perhaps be a bit more friendly to others and so on, but then again, it's not how well you can shake hands and smile that gets others into the church. At least if that does it, then it isn't much. As I wrote not so long ago in the Banner Voices: "Contrary to what many seem to think, it is not the friendliness of the church or even of the minister, but the life-directing and heart-piercing preaching of the Word that is going to gain others." (4)

A few more quotations. Eldersveld: "Are we merely trying to popularize the gospel, to make it more acceptable, so that we can get more people into the church? What are we preaching for? Only for decisions?" From the book, God is not dead, by Gordon Girod: "The evangelist comes to town. A great meeting is held. The next day one reads in the papers that four hundred or four thousand conversions took place. They are converted at night. By the next morning many are unconverted. This is no conversion at all. The only true conversion is the permanent conversion, that not only puts a man on the right road but which keeps him there, until he reaches the gate which is strait." (5)

Well, I could write much more, but I will leave it with this for now. In our isolation lies our strength, yes (properly understood). Of wilt ge liever een hollands woord, in onze **zelfstandigheid**, in onze **beginselvastheid** ligt onze kracht. That is what Groen said and meant. And that is still true today." (6)

Vriendelijk dank voor Uw schrijven, Dominee. Ik wed, dat het toch langer werd dan U van plan was! U hebt in de vorige Schemerlamp gezien, dat U niet de enige was, die reageerde. En daar ook Uw brief toen gedeeltelijk beantwoord werd, lijkt het me het beste te volstaan met wat kanttekeningen.

1. Citaat uit de artikelen van Rev. Vrieze. Zoals het daar staat, klinkt het zeer redelijk. Maar wat wilde U ermee aantonen? Dat wij **niet** lijden aan de lastige gewoonte om haarklovende vragen op te werpen? Ik heb nu ruim 15 jaar meegemaakt, hoe die "yardstick" onder ons gehanteerd wordt . . . Wilt U geloven, dat ik me meermalen heb gevoeld als behorende tot een apart soort christenheid? Nu weet ik, hoe dat komt: het ligt er maar aan, wat je allemaal betitelt als "ketterij"! Wij zijn er wel royaal mee.

Het is m'n indruk, dat U onder evangelisatie iets anders verstaat dan ik. Want — tenzij we vastleggen, dat ons getuigen erop gericht moet zijn om mensen "van buiten" in onze kerk te brengen, coûte-que-coûte — ik zie een enorm verschil tussen de pastor en de evangelist. Een predikant werkt onder leden van zijn kerkgemeenschap, mensen, die zich gebonden hebben aan de canon van die kerk. Terwijl een evangelist (en: ieder, die werkzaam is in evangelisatie) erop uit trekt om ongelovigen en afgedwaalden de Goede Tijding te brengen. Gaat het hem erom aanhangers te winnen voor zijn belijdenis? Het gaat er hem om levens te winnen **voor Christus!** Dat is niet hetzelfde, Dominee. Al sluit het één het ander niet uit. Elk geval moet echter met tedere zorg bekeken worden. En om de drommel niet alleen langs die "yardstick" van ons . . .

2. Nee, "being Reformed" is geen hobby van ons. Het is een overtuiging! Persoonlijk ben ik overtuigd, dat Gereformeerd-zijn een rijke en zinvolle vorm van christen-zijn is. Maar dat is ook zo ver, als ik zal gaan. En wanneer U denkt, dat U reeds "THE GOSPEL" in al zijn rijkdom en volheid uitdraagt, dan zult U eenmaal een geweldige verrassing beleven . . . Geloof het of niet: er zijn zoveel "distinctions", als er oprechte vormen van christenzijn bestaan. Zeker, ik snap wat U bedoelt: voor U is dit de volle ontplooiing. Die U zoveel innerlijke voldoening geeft, dat er in Uw ogen niets beters te vinden is! Maar bedenk, please, dat er duizenden kinderen van God rondwandelen, die zich met geen mogelijkheid kunnen thuisvoelen in onze calvinistische interpretatie van de Schriften. Zij vinden die niet vol en rijk. Zij vinden die enghartig en kil. Een misverstand. Inderdaad. Maar zo liggen de zaken.

De waarheid is, mijn beste briefschrijver, dat iemand een diepgelovig christen kan zijn, zonder ooit van de Belgic Confession of Calvijn's Institutie gehoord te hebben. En de waarheid is, dat U even goed rijkdommen in de H. Schrift onderschat, omdat U Gereformeerd bent, als die broeder van U, omdat hij het niet is.

3. Foei! U maakte dezelfde leesfout als Mr. D.: ik hèb niet alle kerkleden, die "isolation" prefereren, oldtimers genoemd. Integendeel. Ik wees erop, dat onze kerk in Canada zit te tobben met zoveel newcomers, die zich — en bepaald niet vanwege hun afkomst! — terugtrokken in een heilloze afzondering. Net als U heb ik respect voor het baanbrekende werk van de CLAC. Wat deze mannen al verricht hebben voor het front van de natie, grenst aan het ongelooflijke. En ik vind het temeer verblijdend, omdat hier een beweging is, gespeend van eigenbelang, die ten goede komt aan het gehele Canadese volk. (Al wil men dit niet beseffen!) Geef hun nog een jaar of wat en steeds meer christenen uit andere kringen zullen hun doel zien. Een groots, breedopgezet werk. Ik wenste wel, dat ik zo onverdeeld enthousiast kon zijn over de rest van onze activiteiten.

Echter: dat U als jonge predikant opgetogen bent over het vele, dat onder ons tot stand kwam (en in zo korte tijd), kan ik me levendig indenken. Maar ga nu niet neerkijken op andere kerken . . . "Nothing doing"! Onze mede-christenen in de Baptist en Lutheran Churches hadden zich grote offers getroost voor hun onderwijs-instellingen, voordat wij om het hoekje gluurden. En voor de vruchten van christelijke barmhartigheid in dit land moet U nog steeds bij anderen zijn. Denk aan alles, dat de Anglican Church gedaan heeft voor onze Eskimos en Indianen. Denk aan wat de United Church doet, voor bejaarden, ongehuwde moeders, etc. Denk aan wat het Leger des Heils doet voor gevangenen en daklozen. Enfin, ga zo maar door. Nee, ik zeg niet, dat al deze werkers de open Bijbel in hun hand houden. Ik zeg alleen maar, dat hier ook een kant van het evangelie is. Die anderen eenmaal gezien en in praktijk gebracht hebben. Voor mij een reden om ook hun werk met blijheid te steunen, als ze om m'n bijdrage komen vragen.

4. Vriendelijkheid enz. legt bij U dus geen gewicht in de schaal. Dan slechts een vraag: Kómen die anderen bij U, onder die "heart-piercing preaching of the Word"? Dat is belangrijk, ja. Maar het is m.i. belangrijker, hoe Uw gemeente die prediking in praktijk brengt. Elke dag. Met kennissen en vrienden en zakenrelaties en collega's. In dit Jaar onzes Heren kan men Jezus Christus n.l. alleen van-oog-tot-oog ontmoeten in een christen. Of, om het met Zijn apostel te zeggen: "Al ware het, dat ik profetische gaven had en alle geheimen wist en al het geloof had, zodat ik bergen verzette, maar had de liefde niet . . . ik ware niets." Ach, hoe vaak heb ik ontdekt, dat ik niets was.

5. Citaat uit het boek "God is not dead". Inderdaad, vriend Gordon had gelijk. Er komt een hoop franje bij! Maar — en dit moet U in de gaten houden — het bewijst in zichzelf niet, dat een gezamenlijk-opgezette evangelisatie-campaign verkeerd is. Noch is het een argument om constant je medewerking te weigeren. Doorslaggevend is: wordt de Here Jezus daar gepreekt, als Zoon van God en Verlosser? Zo'n campaign is immers bedoeld als een introductie! En al zouden er van die 400 "bekeerlingen" maar vier zijn, die later Christus vonden als hun Heer, dan nog was het een succesvolle actie. Laten we nu eens ophouden om in dit verband negatief te redeneren! Laten we liever denken aan wat Jezus ons Zelf voorhield: de 99 schapen veilig in het hok en de herder, die berg en dal afzocht om het verdwaalde lam te vinden. Een verhouding van 99 tot 1, oftewel 396 tot 4. (En heeft Gordon nooit gehoord van de engelen, die als kinderen losbarsten in gejuich over één zondaar, die zich bekeert? Hoe on-economisch!)

6. Ook Groen van Prinsterer heeft wat op zijn geweten, met zijn schone — zo vaak misbruikte — leus! Ja, waarschijnlijk heeft hij het bedoeld, zoals U zegt. Een sterk woord. Maar is het sterk genoeg? Onze kracht ligt niet in ons. Ook niet in onze "beginselvastheid". Wij zijn soms zo beginselvast, dat we vastgeroest zitten . . . Onze kracht ligt in de Here,

"mijn steenrots, mijn vesting en mijn bevrijder,
mijn God, mijn Rots, bij wie ik schuil,
Gij toch doet mijn lamp schijnen,
de Here mijn God doet mijn duisternis opklaren.
De Here leeft!
Geprezen zij mijn Rots
en verhoogd zij de God van mijn heil!"

Dit is, reeds in het Oude Testament, Pasen. Hier, in de Naam van de opgestane Heer, ligt onze kracht. En niet alleen de onze. Maar de kracht van ieder mens, die waarlijk christen is.

Ik wens U God's zegen op Uw moeilijk werk, Dominee! Met hartelijke groeten,

Uw SASKIA.

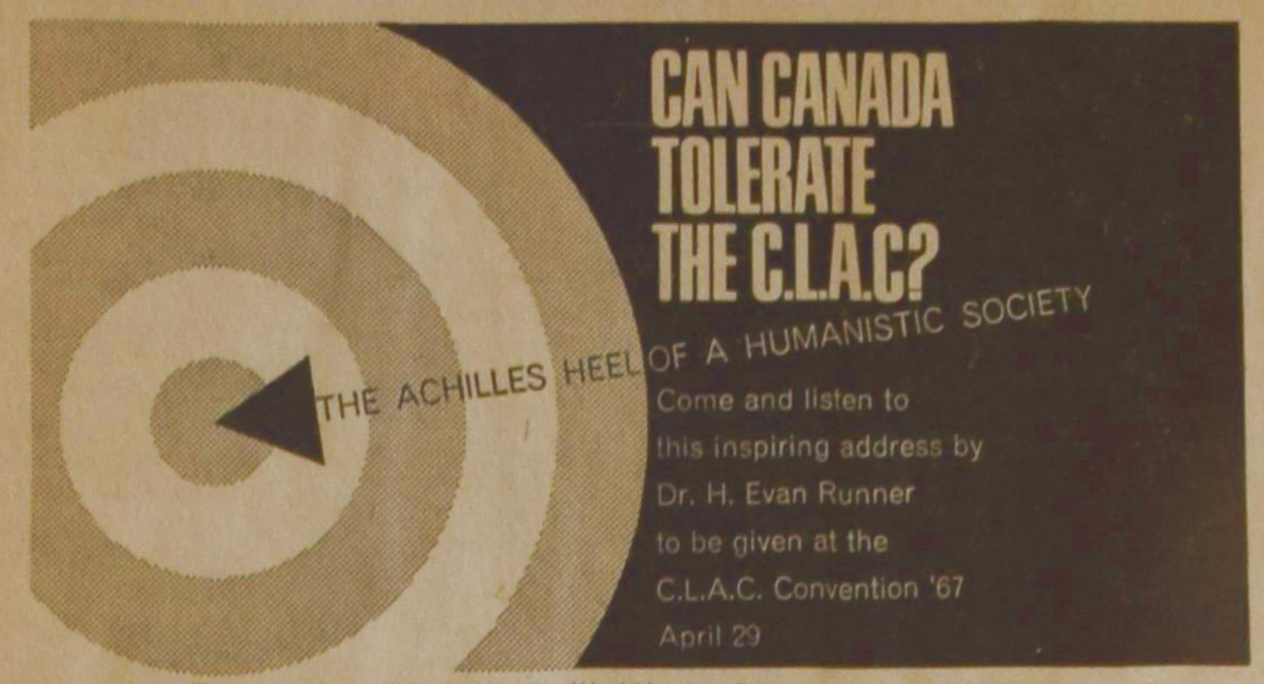

The convention will be held at the West Humber Collegiate Institute, 1675 Martingrove Road, Rexdale (follow Highway 401 to Islington North, turn left on to Rexdale Blvd., then turn right on to Martingrove Road). Morning session at 9:45 a.m., afternoon session at 2:00 p.m.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Hier zijn enkele Rode "Koopjes" dag enkele reistarieven (coach-klasse):

van VANCOUVER naar:

Kamploops	$ 6.10
Edmonton	$14.50
Saskatoon	$18.50
Toronto	$44.00
Halifax	$60.00

van WINNIPEG naar:

The Pas	$ 9.90
Edmonton	$15.50
Toronto	$22.00
Vancouver	$25.00
Halifax	$36.00

van TORONTO naar:

Windsor	$ 5.40
Saint John	$18.50
Saskatoon	$28.00
Calgary	$35.00
Victoria	$49.52

van MONTREAL naar:

Toronto	$ 8.00
Halifax	$15.50
Winnipeg	$24.00
Edmonton	$36.00
Vancouver	$45.00

De CN CANRAILPASS zal aan bezoekers uit Europa een maand reizen coach-klasse verschaffen door geheel Canada voor slechts $99.00.

Voor verdere inlichtingen gelieve men een Erkend CN Reisagentschap of CN Passagebureau op te bellen.

U kunt geriefelijk reizen en geld sparen

Maak het hele jaar door gebruik van flinke besparingen en vriendelijke bediening dwars door Canada's tien provincies. CN heeft de kalender in Rode, Witte en Blauwe dagen verdeeld. Er zijn verschillende tarieven voor verschillende dagen. De grootste van alle reisbesparingen is voor U op Rode "Koopjes" Dagen.

Maak gedurende het gehele jaar van deze voordelen gebruik:
- Speciale lage tarieven voor kinderen.
- Extra besparing voor mensen die slaapaccommodatie delen.
- Vrije maaltijden worden verstrekt aan slaapwagen- en salonrijtuig-passagiers.

Maak Uw plannen nu. Reis per CN. Zie Canada op Uw gemak met minder kosten.

CN

Kerkdiensten

Radio Nederland Wereldomroep

uitgezonden in de 31 en 49 meterband

UITZENDTIJD.

4.30 nm ATLANTIC STANDARD TIME
3.30 nm EASTERN STANDARD TIME
2.30 nm CENTRAL STANDARD TIME
1.30 nm MOUNTAIN STANDARD TIME
12.30 nm PACIFIC STANDARD TIME

Wij verzoeken U deze kolom uit te knippen en bij Uw radio te leggen!

7 mei:	Chr. Gereformeerde Kerkdienst in Lisse; Voorganger: Ds. D. Biesma.
21 mei:	Leger des Heils Kerkdienst in Zutphen; Voorganger: Luit.-kol. P. Deurloo.
4 juni:	Hervormde Kerkdienst in Apeldoorn; Voorganger: Ds. C. H. van Rijn.
18 juni:	Gereformeerde Kerkdienst in Amsterdam; Voorganger: Ds. E. Pijlman.
2 juli:	Hervormde Kerkdienst in Amsterdam; Voorganger: Ds. F. Oberman.
16 juli:	Remonstrantse Kerkdienst in Utrecht; Voorganger: Ds. W. Knoppers.
30 juli:	Doopsgezinde Kerkdienst in Amsterdam; Voorganger: Ds. H. Bremer.
13 augustus:	Hervormde Kerkdienst in Den Haag; Voorganger: Ds. A. C. J. van der Poel.
27 augustus:	Gereformeerde Kerkdienst in Baarn; Voorganger: Drs. G. R. Visser.
10 september:	Hervormde Kerkdienst in Den Haag; Voorganger: Dr. E. Emmen.
24 september:	Gereformeerde Kerkdienst (Vrijgemaakt) in Zwolle; Voorganger: Ds. D. Vreugdenhil.
22 oktober:	Gereformeerde Kerkdienst in Amsterdam; Voorganger: Ds. J. van Buuren.

EEN PROGRAMMASCHEMA OF EEN BROCHURE OVER HET INSTALLEREN VAN EEN KORTEGOLF-ANTENNE WORDEN OP AANVRAGE GRATIS BESCHIKBAAR GESTELD DOOR: RADIO NEDERLAND, *THORNHILL, ONT.*

WIJ LAZEN VOOR U

WEGGEDUWDEN.
Protestanten in Spanje.
door H. te Merwe.
Uitgeverij: N.V. "De Banier," Utrecht.
Prijs: fl.9,75.

Zo nu en dan lezen we in de kranten over de wetten die er de laatste tijd worden ontworpen en aan de Spaanse regering worden voorgesteld om Spanje vrijheid van godsdienst te geven. Wij hebben hierover in ons blad reeds meerdere malen geschreven.

Daarom lazen we met grote interesse het boek van Te Merwe. Het geeft in alle eenvoud het leven weer van de Protestanten in Spanje. In alle eenvoud, want het zijn veelal eenvoudige mensen, deze Protestanten in Spanje. Het gezin Rabosa, waarover het voornamelijk gaat in dit boek, is ook een eenvoudig gezin. Vader en zoon gaan dagelijks op hun ezeltje naar de markt om hun druiven te verkopen, evenals vele andere Spanjaarden in hun omgeving. Toch staan ze wat buiten de dorpsgemeenschap. Want ze zijn de enige Protestanten in het dorp. Ze worden hierom echter niet door hun dorpsgenoten gehaat. Ze staan goed bekend en de dorpsgemeenschap mag hen graag. Daar niet van. Toch houdt de dorpspastoor hen in het oog. Het zijn nu eenmaal Protestanten en de Roomse dorpsbewoners worden zo nu en dan eens gewaarschuwd, want ook al zijn de Rabosa's fijne en betrouwbare lui, zij hebben de moederkerk verlaten. Wanneer ze tractaatjes in een nabijgelegen stad verspreiden, worden de gesnapt en beboet. De pastoor van de stad houdt een donderpreek tegen deze gevaarlijke Protestanten, waardoor sommige fanatiekelingen hun kerkje, gelegen in een achteraf-straatje, binnendringen om er de boel kort en klein te slaan. Hun woede is bijzonder groot omdat de zoon van Rabosa op het punt staat te trouwen met een Rooms-Katholiek meisje, dat altijd trouw de Protestantse godsdienstoefeningen bezoekt. De ouders zijn tegen dit huwelijk, vooral de moeder, die vurig Katholiek is. De vader wil er liever geen ruzie om maken; hij gaat zelf immers nooit naar de kerk. Toch geven de ouders op de duur toestemming, omdat verschillende klanten in de zaak waar de vader van het meisje werkt, wegblijven, aangezien ze gehoord hebben dat er een Protestant in de winkel werkt.

De sluiting van het huwelijk heeft echter nogal wat voeten in de aarde, want de aanstaande bruid moet toestemming hebben van de bisschop. Gelukkig gaat het huwelijk toch door en op het feest zijn vele Rooms-Katholieke dorpsgenoten aanwezig. Zelfs de dorpspastoor komt hen na de trouwerij nog de hand drukken.

Vervolgd worden de Protestanten in Spanje niet. Ze worden *weggeduwd.*

Het boek van Te Merwe geeft een eerlijk relaas van de omstandigheden, zonder enige opsmuk. Het boek is vrij van anti-papisme en prekerigheid is er niet bij. Het is een eenvoudig geschreven verhaal over een eenvoudig, protestants gezin in Spanje. Waarschijnlijk is het vanwege deze eenvoud dat men het boek met genoegen leest.

P.T.

Support
YOUR CHURCH
IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED
WORLD RELIEF COMMITTEE
733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

Plaatselijke Verkiezingen in Vietnam

Gedurende deze maand zullen er in 1004 dorpen in Zuid-Vietnam verkiezingen worden gehouden voor plaatselijke 'gemeenteraden'. Sinds 1964 zijn dergelijke verkiezingen niet gehouden. Deze verkiezingen zijn een stap in de richting van de democratie. De bewoners van de kleine gehuchten, die veelal ontstemd waren over de manier waarop zij buiten de politiek werden gehouden, gaan nu weer meedoen. Daarom zijn deze verkiezingen inderdaad een vooruitgang. Toch moeten wij dergelijke democratische maatregelen niet met westerse ogen bekijken, dan vormen wij ongetwijfeld een verkeerd beeld van de democratie in Vietnam.

Het is b.v. opmerkelijk dat in plaatsen waar de Vietcong de laatste jaren zeer actief is geweest, de opkomst veel groter was dan in plaatsen waar men weinig van de Vietcong had geleden. In deze plaatsen toonden de inwoners betrekkelijk weinig interessse in de verkiezingen.

De bewoners begrepen veelal niet waarom het eigenlijk ging. In streken waar de Vietcong steeds zeer actief was geweest was de opkomst soms zeer groot. In sommige plaatsen, gelegen in de Mekong Delta, was de opkomst 80-90%.

Niet alle plaatsen hadden het recht om te kiezen. Alleen die dorpen waarvan men zeker was dat de Vietcong geen represaille-maatregelen zou nemen, mochten hun stem uitbrengen. Vandaar dat het aantal personen dat zijn stem uitbracht niet zo groot was als op 11 september toen men voor een Raad moest stemmen die belast was met het opstellen van een grondwet.

Aan het welslagen van deze plaatselijke gemeentebesturen is veel gelegen. Zullen deze raadsleden in staat zijn orde op zaken te stellen? Zullen zij het dorp tot een eenheid kunnen vormen tegen de Vietcong? Zijn de leiders bekwaam om leiding te geven? Vooral de laatste vraag is niet zo eenvoudig te beantwoorden. In deze dorpen is meestal één persoon de leider. Soms is hij een van de oudsten en vandaar erg conservatief, maar die toch wordt geëerd vanwege zijn ouderdom. In andere gevallen is de leider iemand die op een handige manier de leiding in handen heeft gekregen door zijn ellebogen te gebruiken. Nu probeert men dit eenhoofdige stelsel te doorbreken door 6-12 gemeenteraadsleden te kiezen. De vraag is echter of deze op de duur niet onderling om de macht zullen gaan strijden. In vele gevallen zijn er niet te veel leidinggevende personen in zo'n dorp. Eén persoon kraait al gauw haantje de voorste. Corruptie is dan meestal het gevolg en de legerleiding wordt gedwongen in te grijpen.

De Vietcong heeft hier en daar terreur uitgeoefend en kandidaten ontvoerd, maar over het algemeen hebben de kiezers niet veel last ondervonden.

Indien het plan zal slagen en de gemeenteraden inderdaad de plannen zullen verwezenlijken zoals de centrale regering die heeft voorgesteld, dan is hiermee een belangrijk punt bereikt. Want de oorlog in Vietnam hangt voor een groot deel af — misschien wel voor het grootste deel — van de hulp van de dorpsbewoners. Als deze zich langzamerhand als één man achter de Zuid-Vietnamese regering gaan scharen en zich tegen de Vietcong gaan keren, dan moeten de Vietcongse soldaten ergens anders een heenkomen zoeken en hun kostje ophalen. Voor de dorpsbewoners gaat het er niet in de eerste plaats om: wie bent u, maar helpt u ons. Gezien het verleden kunnen wij deze houding van de dorpsbewoners best begrijpen. De regering in Saigon heeft zich voorheen weinig ingelaten met het lot van de arme boeren.

Indien de dorpsbewoners op de hand van de Zuid-Vienamese regering zijn, dan zal de Amerikaanse hulp aan deze gebieden ook beter tot zijn recht komen. Het is bijna onmogelijk om hulp te bieden aan mensen waarvan je niet zeker weet of zij het aan de vijand zullen geven. Vandaar dat het welslagen van de verkiezingen van bijzonder groot belang is.

Koopt bij de Adverteerders van

CALVINIST CONTACT

Keep in tune with your Denominational Broadcast

Listen
Every
Sunday

THE BACK TO GOD HOUR

OF THE CHRISTIAN REFORMED CHURCH
Dr. Joel Nederhood, Radio Minister.

ALBERTA		
Calgary—CHQR	9:00 p.m.	810
Drumheller—CJDV	11:30 a.m.	910
Edmonton—CHED	8:00 a.m.	630
Edmonton—CHQT	8:30 a.m.	1110
Lethbridge—CHEC	8:35 a.m.	1090
Med. Hat—CHAT	8:30 p.m.	1270
Peace River—CKYL	7:00 p.m.	610
BRITISH COLUMBIA		
Burns Lake—CFLD	1:00 p.m.	1400
Ft. St. John—CKNL	7:00 p.m.	970
Langley—CJJC	10:00 a.m.	850
Penticton—CKOK	9:30 p.m.	800
Pr. George—CKPG	6:30 p.m.	550
Pr. Rupert—CHTK	8:15 a.m.	560
Smithers—CFBV	1:00 p.m.	1230
Terrace—CFTK	9:15 a.m.	1140
Vancouver—CJOR	6:30 p.m.	600
Vancouver—CKLG	9:00 a.m.	730
Vernon—CJIB	9:00 p.m.	940
MANITOBA		
Altona—CFAM	9:30 a.m.	1290
Steinbach—CHSM	9:30 a.m.	1250
NOVA SCOTIA		
Halifax—CJCH	9:00 a.m.	920
Kentville—CKEN	7:05 p.m.	1350
Middleton—CKAD	7:05 p.m.	1490
Windsor—CFAB	7:05 p.m.	1450
NEW BRUNSWICK		
Fred'ton—CFNB	10:30 a.m.	550
ONTARIO		
Belleville—CJBQ	8:30 a.m.	800
Brantford—CKPC	10:15 p.m.	1380
Ft. Frances—CFOB	9:00 a.m.	800
Ft. William—CJLX	9:00 a.m.	800
Hamilton—CHIQ	10:00 a.m.	1280
Kingston—CKLC	10:05 a.m.	1380
London—CHLO	12:30 p.m.	680
Orillia—CFOR	9:30 a.m.	1570
Oshawa—CKLB	9:15 p.m.	1350
Ottawa—CFRA	8:00 a.m.	560
Owen Snd.—CFOS	6:00 p.m.	560
Pembroke—CHOV	4:30 p.m.	1350
Peterbor.—CHEX	10.30 p.m.	980
Rich'd Hill—CFGM	10:30 a.m.	1310
Sarnia—CHOK	8:30 a.m.	1070
St. Cathar.—CHSC	8:30 a.m.	1220
Stratford—CJCS	2.00 p.m.	1240
Toronto—CKFH	9:30 a.m.	1430
Toronto—CKEY	8:30 a.m.	590
Windsor—CKLW	9:00 p.m.	800
QUEBEC		
Montreal (Verdun)—CKVL	8:30 a.m.	850
SASKATCHEWAN		
Regina—CJME	9:00 a.m.	1300

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

De vlam die niet verteert

door C. J. Ooms-Vinckers

(14)

Hij nam zich voor dit bij de eerste de beste gelegenheid bij de ingenieur ter sprake te brengen. Hij begon hem hoe langer hoe meer als zijn toevlucht te beschouwen. Zijn wrevel ten aanzien van het contact met de Amerikaanse was geheel weggeëbd. Zijn eerste behoefte bestond uit aanspraak te hebben en in die behoefte voorzag de ingenieur. Niet overvloedig, maar gewoonlijk juist op tijd en zakelijk zonder omwegen. Zijn redenering deed bijna koud aan, maar behoedde dan ook voor verbeeldingen en dagdromen.

Amos merkte heel goed dat sommige van zijn studiekornuiten hem uit de weg liepen en hem een pedante "Jood" vonden. Alweer een bewijs hoe hun instelling verweven en verward was geraakt met de gedachtengang in hun gastland, en dat was bij de Duitsers het ergst.

Het Duits-Germaanse besef was zo suggestief en met zoveel dwang in hun bewustzijn doorgedrongen, dat ze voor een groot deel de vernietigende kritiek van hun gastheren hadden overgenomen.

Hetzelfde heerste in een onnozeler vorm in Zwitserland.

Op een morgen vertelde de doktersvrouw dat er een bed op zijn kamer zou worden bijgezet voor een Franse medestudent. Amos had de neiging een protest te laten horen, doch hij beheerste zich en vroeg: "Is hij pas hier aangekomen?"

"Nee, hij is hier al twee jaar en hij logeerde samen met een Algerijn bij professor Walther. Professor was zeer ingenomen met zijn logés. Het hele gezin sprak perfect Frans onder zijn leiding. Maar het bleek dat de Algerijn... tegen de regels van het huis leefde en een relatie onderhield met Juliette, de dochter van de prof... Een schandelijke beantwoording van het genoten vertrouwen."

Zijn gastvrouw pufte van opwinding. "Schandelijk," herhaalde ze en keek speurend het vertrek rond.

"Was er," vroeg hij aarzelend, "bedrog in het spel?"

"Bedrog?" vroeg mevrouw of ze het woord voor het eerst hoorde. "Bedrog?" Ja, het is misbruik van vertrouwen. Professor heeft onmiddellijk maatregelen genomen en de leiding gewaarschuwd. De Fransman is mede schuldig. Hij heeft er over gezwegen. Zijn verblijf was daar dus verder ook onmogelijk. In een wonderlijke bui van absentie heeft mijn man hem gastvrijheid toegezegd. Ik zal daarin berusten zolang we geen moeilijkheden ondervinden."

"Waar is de... Algerijn?" vroeg hij aarzelend.

"Dat weet ik niet. Hij is in ieder geval ter beschikking van Mr. Weitzel gesteld en zal wel ergens in de bergen worden ondergebracht."

"Ik heb u, geloof ik, niet goed begrepen," verstoutte hij zich te zeggen, "was er iets gebeurd tussen die dochter van professor Walther en de Algerijn? Ik bedoel, iets onoorbaars?"

"Als de professor het niet onoorbaar had geacht, dat zijn dochter zich occupeerde met een Algerijn, dan zou hij hem het huis niet hebben ontzegd," antwoordde ze verbolgen.

"Het was toch een Jood?"

"Ja... nee... een Algerijn," zei ze met nadruk op "Algerijn".

"Een Jood uit Algerije, begrijp ik."

"Kort en goed, een Algerijn. Wat een geluk dat het ontdekt is. Maar dat die Fransman dat heeft verzwegen! Echt iets voor een Fransman. Frankrijk is een land zonder tucht en verantwoordelijkheidsgevoel."

"Misschien heeft die Fransman geen verschil gevoeld tussen een Jood in Zwitserland en een Jood uit Algerije. Hij heeft vermoedelijk alleen met het volk en niet met het land van verblijf gerekend, denk ik."

"Maar dat is dan toch echt onnozel, vindt u ook niet?"

Er schoot hem geen antwoord te binnen dat haar niet kwetsen zou, dus mompelde hij maar wat en vroeg of hij haar helpen kon bij het veranderen van de kamer. Dit aanbod nam ze vriendelijk aan en daar was hij blij om. Niet omdat hij zo'n genegenheid voor zijn hooghartige gastvrouw had, maar omdat hij zich jegens Mr. Weitzman niet verantwoord achtte, als hij moeilijkheden opriep in zijn kwartier. Toch nam hij zich beslist voor, ook deze kwestie met de ingenieur te bespreken.

Waar kwam dit conflict in het huis van professor Walther nu eigenlijk uit voort? De Algerijn was een Jood, die in Parijs studeerde. Hij was dus voor de intellectuele wereld bestemd. Van volks- of standsverschil was geen sprake. 't Moest hem dus zuiver en alleen zitten in zijn afkomst uit Algerije. Maar Algerije was toch niet verder verwijderd van 't stamland van de Joden dan Duitsland, Frankrijk, Rusland, Nederland, Engeland of welk land dan ook. Of bedoelden ze dat er uitsluitend een Zwitserse Jood in de familie mocht worden opgenomen?

Toen de Franse student 's avonds arriveerde, besloot Amos zo gauw mogelijk door de zure appel van de kennismaking heen te bijten. Hij begroette de nieuwe kamergenoot vriendelijk en wees hem welke bergruimte voor hem gerserveerd was.

"Jij bent Amos Rachnivitz," begon de Fransman meteen. "Ik heb grondige informaties genomen bij wie ik terecht zou komen. Hier zijn gelukkig geen jonge bloesems, die hartveroverend kunnen wiegelen in zonne- en maneschijn. Alzo, laat ons vriendschap sluiten. Ik ben Antoine Lyon." Hij drukte Amos de hand en ging op een taboeret zitten. "Je kent de roman van mijn arme, ontroostbare vriend?"

"Ten dele," zei Amos voorzichtig.

"Als ik je nu met de meeste nadruk mag verzekeren, dat die dochter van Walther een glibberig, met schubben gepantserd, koudbloedig dier is, dan behoef je niet te vragen aan welk een onheil mijn vriend ontkomen is. Heb je wel eens gemerkt dat een mens, onverschillig wèlk mens, op een gegeven moment in een bepaalde situatie met een plank voor zijn kop loopt? Mijn vriend — we studeren samen al vier jaren medicijnen — is een spontane, temperamentvolle Algerijn. Een mooie kerel, asjeblieft! Er was geen vrouw aan de Sorbonne of in de naaste omgeving, die niet wegsmolt voor hem. Mijn eigen zuster, een fijn, nobel snoetje, smeekte me letterlijk hem nog eens bij ons thuis te brengen. Hij lachte, hij musiceerde, hij flirtte, maar hij haakte niet aan. Ik bezweer je: van de eerste dag af, dat we kwartier maakten bij professor Walther liep hij met melancholieke ogen en een hangende lip achter die gepantserde stokvis van een dochter aan. Ze heeft strogeel haar, brijachtige groene pupillen en lippen als een scherpe snee in een stuk perkament. 't Kind is niet om aan te zien."

"En hoe dacht zij over uw vriend?" vroeg Amos aarzelend.

"Zij?" Ze heeft nog nooit een man van dichtbij gezien. Mijn smachtende vriend was dus hartelijk welkom. Als je die vrijerij gezien had... zeg... 'k heb me de beroerte gelachen."

"Was u... was je daar dan bij?"

"Dat moest wel. Ze konden toch niet op de gang blijven staan. En ze dorsten niet buiten uit angst dat ze gesnapt zouden worden. Ik fungeerde voor "schutblad". Ik verzeker je, ik heb hem met tranen in mijn ogen gesmeekt zich niet op te hangen aan dat misverstand, maar zo soepel en makkelijk als hij in alle andere zaken is, zo verstokt was hij in deze affaire. Enfin, 't is achter de rug. Hij wordt de prairie ingezonden en zij gaat onder een glazen stolp. We moeten bidden dat we op het kritieke moment van liefdesverbijstering allemaal zo'n schutspatroon bij de hand hebben. Hebben ze hier nogal een draaglijk humeur? Die Zwitsers zijn rotlui, hè, nog een beetje pedanter dan Duitsers. Exclusief, noemen ze dat van zichzelf."

"Ik heb nooit moeilijkheden met mijn gastvrouw gehad."

"Wat een wonder, die tante is wel vijftig. Wie zal daar nu last mee op zijn hals halen?"

Antoine lachte dat hij schaterde.

Amos kreeg een kleur en zei verschrikt: "Ik bedoelde... mijn gastheer en mijn gastvrouw... zijn allebei rustige mensen. Ik zie ze alleen aan tafel."

"Aha, die eer zal mij dus ook te beurt vallen. Sommigen van ons worden bij het personeel in de keuken gezet. Heb je dat ook gehoord?"

"Nee, ik hoor weinig van de anderen."

"Dat is waar ook. Je bent niet erg clubziek. Je leeft zo'n beetje op je eentje. Ik wil wel proberen je in de Franse club te introduceren... maar..."

"Doe geen moeite, 'k wil opschieten. Ik heb weinig behoefte aan gezelschap," zei Amos vlug.

"Jij bent van afkomst eigenlijk een Pool, hè? Nou, dat is best aan je te merken. Ze zeggen dat Polen altijd in uitersten vervallen. Ze gooien zichzelf te grabbel of ze zijn ongenaakbaar. Jij hoort blijkbaar tot de laatste soort. Hoe lang ben je Nederlander?"

"Ik ben een Jood en slechts en passant van mijn geboorte af een Nederlander. Mijn vader en zijn voorouders waren gast in Polen en mijn voorouders van moederszijde in Oostenrijk," zei Amos een beetje korzelig.

"Wat een grappige onderscheiding maak jij," lachte Antoine. "Ik ben een Fransman en voel mezelf en passant Jood."

"Dat zullen je gastheren je op den duur wel anders vertellen, zoals ze het ons in Rusland, Polen, Duitsland, Turkije en vele andere landen verteld en metterdaad ook bewezen hebben."

"Bah, wat een beroerde gedachte. Studeer jij rechten?"

"Nee, plant- en dierkunde. Gericht op de voorziening in ons dagelijks brood."

"En hard pezen zeker."

"Uitermate hard."

"Gloeiend van enthousiasme om je doel te bereiken?"

"Mis, om mijn zonde te vergeten."

"Je bent een originele kerel. Och lieve hemel, nou zit mijn beste vriend, de Algerijn, om zijn koudbloedig huisdier te treuren."

"Hij zal bij een boer zijn ondergebracht."

"Voor boerenwerk heeft hij geen gestel. Hij is lui tot in het uiteinde van zijn haardos. Ik heb hem nog nooit iets van betekenis zien doen. Met zijn handen, bedoel ik. Maar een stel hersens om jaloers op te worden. Hij zal zich dan ook wel niet specialiseren op de chirurgie."

Zou er met deze vent werkelijk serieus te praten zijn? Was er een kans met hem de problemen te bespreken, die in hem gerezen waren en hem hoe langer hoe meer benauwden? overdacht Amos.

"Hoe ben je over de grens gekomen?" vroeg Antoine.

"Gewoon... gelopen..."

"Met een volledig paspoort, voorzien van naam toenaam en signalement," lachte Antoine.

"Als je het dan precies weten wilt," stoof Amos driftig op, "uit de Jodenbuurt van Amsterdam, bij mijn familie vandaan geranseld, in een beestenwagen met mishandelde en stervende volksgenoten getransporteerd, in de zoutmijnen op kapotte knieën door de bijtende rotzooi gekropen, oud roest gesorteerd in wapenfabriekjes tot mijn knuisten een bonk oud roest waren, in een barak gesloten, gepest, gehoond en kapotgeslagen," zijn stem sloeg over van razernij, "een oude Amsterdammer zijn strot dichtgeknepen, in een kuil in de grond gezakt, meel met larven gevreten, achtenveertig ellen lint geweven en door een krankzinnige bij de grens neergezet. Ben je nou tevreden?" Hij zakte op zijn bed neer en snakte naar adem.

De deur ging op een kier en een verschrikte vrouwenstem vroeg: "Wat... wat is er aan de hand?"

"Niets, helemaal niets," zei Antoine. "Maak u niet bezorgd. Mijn vriend hier declameerde een stuk uit een klassiek drama..."

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage and anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Married:

ADRIAN W. SCHOUTEN
and
IRENE NICOLINE MEYNEN

Nijmegen, The Netherlands.
April 15, 1967.

Future address:
Box 505, Fonthill, Ont.

Mr. and Mrs. Folkert van der Ploeg are pleased to announce the forthcoming marriage of their eldest daughter

JOHANNA HILJE
to
Mr. MARTIN EISSES

son of Mrs. and the late Mr. Jan Eisses of Glenholme, N.S.

The wedding will take place, D.V. on May 18th, 1967, at 7:30 P.M., Christian Reformed Church, Kentville, N.S.

Rev. J. G. Groen officiating.

Future address:
R.R. # 2, Centreville,
Kings Co., Nova Scotia.

Mr. and Mrs. Jacob Van der Schaaf announce the forthcoming marriage of their daughter

ANTJE
to
Mr. HAROLD ZANDBERG

on D.V. Friday the twelfth day of May, nineteen hundred and sixty-seven at seven-thirty p.m. in the Christian Reformed Church Smithers, British Columbia.

The service will be performed by the Rev. J. P. Vosteen.

Address: Box 2142, Smithers, B.C.

1922 — 1967

Zo de Here wil hopen wij op 11 mei met onze geliefde ouders en grootouders

THIJS JAARSMA
en
HILTJE JAARSMA—HIBMA

hun 45-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat God hen nog lang voor elkaar en voor ons mag sparen, is onze wens en bede.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen:

Langweer, Friesland:
Tjeerd en Ammy Zijlstra.
Wassenaar, Zuid-Holland:
Klaas en Gré Jaarsma.
Chino Valley, Arizona:
John en Nellie Jaarsma.
Chilliwack, B.C.:
Joe en Nelly De Boer.
Houston, B.C.:
Bill en Evelyn Jaarsma.
Telkwa, B.C.:
George en Ann Koopmans.
Ladner, B.C.:
John en Claire Westerhof.
Smithers, B.C.:
Harry en Willy Bakker.
Grand Rapids, Mich.:
Sid en Annie Jaarsma.
Telkwa, B.C.:
Al en Evelyn Koopmans.
Smithers, B.C.:
Dick en Susan Bangma.
John en Pat Vandermeer.
Kitwanga, B.C.:
Joe en Judy Jaarsma.

En 51 kleinkinderen.

Receptie 's avonds om 8 uur in de Telkwa Christian Reformed Church.

Box 318, Telkwa, B.C.

Zo de Here wil hopen wij op 5 mei 1967 met onze geliefde ouders en grootouders

PIETER DE VRIES
SIEMKJE DE VRIES—DIJKSTRA

hun 40-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat God hen voor ons en voor elkaar nog lang moge sparen, is onze wens en bede.

Hun dankbare kinderen:

Bontje & Oeds Wijma,
Bornwid (Ned.).
Doeke & Helen de Vries,
Smithville,, Ont.
Henk & Margaret de Vries,
Oshawa, Ont.
Jane & Leo Veenstra,
Kitchener, Ont.
Alice & Eiko Korvemaker,
Wyoming, Ont.
Piet & Alice de Vries,
Simcoe, Ont.
Margaret de Vries,
Grand Rapids, Mich.

22 kleinkinderen.

R.R. 1, Smithville, Ont.

1927 — 1967

On May 5th, the Lord willing, we hope to celebrate with our parents and grandparents

PIETER SCHENK
and
ELISABETH SCHENK—HEEMSBERGEN

their 40th wedding anniversary.

Their thankful children and grandchildren:

Chatham, Ont.:
Harry and Grace Dejonge.
Liz - Clarence - Peter - Harold and Edwin.
Chatham, Ont.:
Harry and Tena Schenk.
Linda - Peter and Elizabeth.
Clarkson, Ont.:
Stan and Dorothy Antonides.
Liz - Anne and Belinda.
Clarkson, Ont.:
John Schenk.
Rexdale, Ont.:
Andy and Alice Vanderveen.
Betty - Casey - Diane and Sharon.
Dresden, Ont.:
Bill and Willy Schenk.
Brian and David.
Dresden, Ont.:
Kees Schenk and Lena Sluys.

R.R. 5, Dresden, Ontario.
(No reception.)

1927 — 1967

Op 6 mei 1967, D.V., hopen wij met onze ouders en grootouders

DURK BOORSMA
en
MURKJE BOORSMA—VAN GUNST

de dag te herdenken dat zij 40 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Dat God hen nog vele jaren mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

Siep & Dieuwke Posthuma,
R.R. 6, Milton, Ont.
Ulbe & Gerry van der Vliet,
R.R. 2, Milton, Ont.
John & Clare Boorsma,
Westmount Rd., Guelph, Ont.
Dave & Ann Boorsma,
R.R. 1, Canfield, Ont.
Edy & Wilma Boorsma,
Dunnville, Ont.
Gerrit & Margareth Boorsma,
R.R. 2, Lowbanks, Ont.
Ted & Rients Boorsma,
R.R. 1, Lowbanks, Ont.

en 15 kleinkinderen.

R.R. 1, Lowbanks, Ont.

On April 21, 1967 we celebrated with our parents and grandparents

HERMAN DUIVESTEYN
and
ANN DUIVESTEYN—VERHEUL

their 40th wedding anniversary.

That the Lord may spare them and bless them in the years to come, is the prayer of their thankful children and grandchildren.

Willowdale:
Bill and Sharon Lenters.
Grimsby:
Brian and Ann Duivesteyn.
Grimsby:
Tony and Carol Duivesteyn.

and 9 grandchildren.

Op 12 mei 1967 D.V. hopen wij met onze ouders en grootouders

BEREND HAGEMAN
en
FENNA HAGEMAN—IEDEMA

de dag te herdenken dat zij 40 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Dat God hen nog lang mag sparen is onze wens.

Hun dankbare kinderen:

Fred en Dit Hageman,
geb. Boers.
Benny.
Fenny.
Alida.
Yolanda Dianne.
Yvonne.
Ingrid.
R.R. 1, Waterdown, Ont.
Lloyd and Agina Bakker,
geb. Hageman.
Harry Richard.
R.R. 4, Aylmer, Ont.

Moffat, Ont., R.R. 1.

Op 22 april 1967 mochten wij met onze geliefde ouders en grootouders

WOLTER CATHERINUS HAVEMAN
en
GEESJE HAVEMAN—EVERTS

hun 35-jarige echtvereniging gedenken.

Dat de Here hen nog vele jaren voor elkander en voor ons allen mag sparen, is de wens van hun liefhebbende kinderen en kleinkinderen.

Tiny en John Thalen,
R.R. # 3, Welland, Ont.
Hilly en Bill Kampen,
Port Colborne, Ont.
Dorthey en Lloyd
van der Heide,
Toronto, Ont.
Anna en Pier Poortinga,
Mount Hope, Ont.
John en Aafke Haveman,
Fruitland, Ont.
Richard.
Henry.
R.R. # 1, St. Ann's, Ont.

En 17 kleinkinderen.

R.R. # 1, St. Ann's, Ont.

Op 28 april 1967 is het 35 jaar geleden dat onze ouders

M. BEIJES
H. BEIJES—BOOY

in het huwelijk werden verbonden.

Hun dankbare kinderen:

M. Jacobi—Beijes.
R. J. Jacobi.
Hilda, Gonda, René, Bennie.
Waterford, Ont.
T. Beijes.
H. Beijes—Slump.
Hilda, Ina, Rennie, Michiel.
Waterford, Ont.
A. Beijes.
Tj. Beijes—Penninga.
Ina.
Winschoten, Holland.
W. Beijes.
H. Beijes.

R.R. # 3, Waterford, Ont.

The Lord willing, on April 28, 1967 we hope to celebrate with our beloved parents and grandparents

RALPH HOEKSTRA
and
WILMA HOEKSTRA—PETRUSMA

the occasion of their 35th wedding anniversary.

That the Lord may spare them for many more years, is the wish of their thankful children.

Chatham, Ont.:
Ido and Frances Nydam.
Wendy - Ernest - Ronnald - Kenneth.
Georgetown, Ont.:
Peter and Audrey Hoekstra.
Wendy - Robert - James.
Georgetown, Ont.:
Arthur Hoekstra.

87 Mountain View,
Georgetown, Ont.

---

230 Acres Dairy Farm

Met melkcontract. Huis geschikt voor twee gezinnen. Meer dan 100 stuks vee (Holstein). Alle nodige machines. Grote barns, best land. 7 mijl vanaf Jarvis. Vraagprijs: $90,000.00; $30,000.00 down.

Jack Bylsma
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

BUSINESS OPPORTUNITY

Any Dutch group of people interested in starting a Discount Store?

A big building in the Town of Trenton is available, right on the Main Street. The owner is willing to help with a good mortgage. Only people who like to work and have some money to invest please contact JOHN SCHILTMAN, 236 Ontario Street, Port Hope. Phone 885-4657.

On the 30th of April, 1967 we hope to celebrate with our parents

FRANK HESSELS
and
TRIJNTJE HESSELS—DALING

their 30th wedding anniversary.

May the Lord spare them and be their trust in the years to come as He has been in the past.

Jenny — John & Wilma
Evert — Florence

Blyth, Ont.

1942 — 1967

On May 9th, D.V., we hope to celebrate the 25th wedding anniversary of our dear parents

WIEBE DEVRIES
and
GEESKE DEVRIES—LENOS

Hamilton, Ont.:
Al and Roelie Veldhuis.
Maurice and Wayne.
Jarvis, Ont.:
John and Henrietta.
Annie.
Dick.
Arlene.
Bobby.
Wendy.

R.R. # 2, Nanticoke, Ont.

Open house reception: 8:00 P.M., May 9, 1967, Jarvis Community Hall.

We want to express our sincere thanks and appreciation for the many cards, letters and flowers received after the recent loss of our beloved little daughter Rose-Marie.

Mr. & Mrs. CHRIS LINZEL.

Harrington, P.E.I.

De Here nam tot Zich in Zijn heerlijkheid onze zeer geliefde broer en oom

SAM DE GRAAF,

op de leeftijd van ruim 60 jaar.

"Zijn ziel in 't eeuwig leven
Verwacht de jongste dag."

John en Ann de Graaf,
R.R. 1,
Mnt. Pleasant, Ont.
Gerard en Gertrude
Leendertse.
R.R. 1, Scotland, Ont.
Kurt and Jean
de Graaf.
R.R. 1,
Mnt. Pleasant, Ont.
Bill and Minca de Graaf.
5361 Bromley,
Burlington, Ont.
Jerry en Alice de Graaf.
R.R. 1,
Hagersville, Ont.

Brantford, 17 april 1967.

On April 20th, 1967 the Lord took unto Himself, after a lingering illness,

MARTIN REITSMA,

beloved husband of
Helen Heida,

in his 86th year.

Mr. and Mrs.
Thys Reitsma.
Mr. and Mrs.
Sydney Reitsma.
Mr. and Mrs.
George Tigchelaar.
Mr. and Mrs.
William Reitsma.
Mr. and Mrs.
Stuart Tigchelaar.

and 18 grandchildren.

"Blessed are the dead which die in the Lord."
Revelation 14:13

Hamilton, Ont.
201 Herkimer Street.

The Chr. Ref. Vr. Ver. "The Golden Hour Circle" in Red Deer, Alta. geeft met droefheid kennis van het overlijden van haar geliefd medelid

Mrs. N. VINK.

Gez. 27:1, 2.

Mrs. B. v. d. Brink, pres.
Mrs. H. Terpstra, secr.

The Lord of life in His great wisdom has called unto Himself one of our board-members

ADOLPH OTTEN.

May our Covenant God comfort and sustain Mrs. A. Otten and the family according to His promises.

Romans 8:38, 39.

On behalf of the board of the Calvin Christian School Society Clinton, Ont.,

W. J. Bakker, president.
G. Boven, secretary.

Holland Store

2542 Weston Road,
WESTON, ONT.
Tel. 247-2585

vraagt een vlotte, flinke en nette

WINKELJUFFROUW

voor "part-time".

Leeftijd 18—35 jaar.

Moet Hollands kunnen spreken. (Engels niet noodzakelijk.)

Vraag naar Mr. of Mrs. Veurtjes.

DUE TO EXPANDING ACTIVITY, THE C.J.L. FOUNDATION MUST APPOINT A FULL-TIME

Representative

Those interested in this challenging position should apply on or before **April 30, 1967**, to the

STAFF COMMITTEE,
c/o C.J.L. FOUNDATION,
P.O. Box 151, Rexdale, Ontario.

HELP WANTED IN GREENHOUSES

Good wages. Aldershot Greenhouses Ltd., 1042 St. Matthews Ave., Burlington, Ont. Telephone no.: 634-5220.

Wanted:

HOUSEKEEPER

Widower, 3 children (7, 9 & 11). Good home, conveniently located. Please send letters with particulars and required salary to: J. H. Christiaanse, 130 Homewood Ave., Willowdale, Ont. or ph. 225-8160.

EXPO TRAVELLERS

Three bedrooms to let for overnight usage. Only 70 miles to Montreal and a close exit to 401. Room to erect tents and to park trailers. Reasonable price. Write to # 1954, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For sale: Well established

GROCERY STORE

with meat department (S. Ontario). For more information please write to Box no. 1951, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

"BLINK BONNIE" COTTAGES

on Highway 35, 30 miles north of Lindsay, Ont. One, two and three bedrooms with plumbing. Safe beach, free boats. H. Vegter, 125 Parnell, St. Catharines. Telephone 935-7876.

---

300 ACRE FARM

Buildings - 2-6 rooms bungalows almost new, 2 barns, milk parlor & house - 3 silos, 2 grain tanks - best growing land - close to expanding city. Stock & implements can also be purchased. Milk contract $53,000 per yr.; 100 registered Holsteins and 65 young cattle. Price and down payment can be negotiated. Illness forces sale. — ALSO — if you are looking for a business or home in Sarnia or district, we do have them. Restaurant, Variety Store, Motels or Apartment Bldg. I would be pleased to help you in all of your Real Estate needs. Call or write

Ted Posthumus,
DANI Real Estate
434 N. Christina, SARNIA, ONT.
337-3234

Peace River Country

Good selection of farm lands available varying from 160 to 1280 acres or more. Suitable for grain, grasses, cattle or hog production. Prices from $75.00 per acre up. 17" annual rainfall. Long summer days. Other businesses available. For details write

Richmond Realty Ltd.
GRANDE PRAIRIE, ALBERTA.

FARMS

Bay of Quinte Area

175 acres waterfront, good dairy barn, double house, full price $26,000 - ½ down.

200 acres, 2 full sets of buildings, 2 beautifully renovated homes, $40,000, ½ down.

184 acres, 150 workable, good dairy barn, silo, large 12-room brick home, basically sound, needs renovating. Full price $17,000, ½ down.

Many other properties available in area near Chr. Ref. Church.

Write to Eileen Hudson, R.R. # 3, Picton, or 'phone 476-5076.

H. Keith Ltd. Realtor
181 Eglinton Avenue East,
TORONTO 12, ONT.

FARMS TE KOOP

150 acre tuingrond, 6 mijl van Tillsonburg, 130 acres bewerkbaar. Barn is ingericht voor varkens. De 4-slaapkamer bungalow is 1 jaar oud. Met de farm gaat een complete serie machines. Prijs $50.000 met $10.000 down. Open for offer.

150 acre, 130 bewerkbaar. Grote barn. Het 4-bedroom huis is van alle gemakken voorzien. Met de farm gaan 58 stuks vee (Holstein) en een complete serie moderne machines. Totale prijs rond $50.000. Open for offer.

120 acre by Norwich. Groot roodstenen huis, heeft alle voorzieningen. Flinke barn. Met de farm gaan 40 stuks vee (Holstein) en de machinerie. Vraagprijs is $45.000.

En voor meer farms en businesses rond Woodstock, Ingersoll en Aylmer schrijf of bel:

Mr. of Mrs. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
423-6406

Vertegenwoordigt

Henri Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)
10 Leavesden Place,
HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713

SPECIALIZING IN FARM INCOME TAX

For better service:
If you want us to prepare your 1967 TAXPAPERS please phone collect person to person.

Clients accepted within 100 miles from Hamilton.

No advance payment.

YEARBOOKS
V.B.S. Materials

JOHN A. W. EISEN,

RENFREW
Disabled's Products
RENFEW, ONT.

YOUNG PEOPLE and SOCIETIES,

See the beautiful FRASER VALLEY in B.C. during your JULY holidays.

We require

Raspberry Pickers,

have tent camping facilities available for groups with leaders or responsible individuals. Or for that matter bring your family.

Three churches of Reformed faith within 2 miles.

For information write NOW to WAGENAAR'S RASPBERRY FARM, 968 McCallum Road, R.R. 5, ABBOTSFORD, B.C. Phone 853-2564.

GEVRAAGD:

Ervaren

MEUBELMAKERS
HOUTSNIJDERS (Hand)
MACHINE BEDIENERS

Wij zijn een van de vooraanstaande meubelfabrieken in de Verenigde Staten; vervaardigen het beste in eetkamer, slaapkamer en woonkamer meubilair.

Wij bieden vast werk gedurende het gehele jaar en uitstekende sociale voorzieningen, met inbegrip van pensioenplan.

Onze fabriek is gevestigd in Holland, Michigan, een stad met strenge religieuze traditie, waar verschillende Christian Reformed en Reformed Churches, alsmede verscheidene christelijk scholen, gevestigd zijn.

Wij zouden het prettig vinden van U te horen en beantwoorden gaarne elke vraag die U mocht hebben aangaande de geboden posities. Schrijf aan:

BAKER FURNITURE, INC.
573 Columbia Avenue,
HOLLAND, MICHIGAN,
U.S.A. 49423

Attn.: L. La Grand.

South African Universities and Racial Policy (1)

The clash in ideas on elementary education for the non-whites in South Africa, as we have seen, has been great. The clash in university education, we shall note, has been greater. Here the opposing South African minds confronted each other in pitched battle. Both the supporters and the opponents of apartheid sensed that more is at stake in university education than just another facet of a many-sided problem. In the universities outstanding persons of all racial groups are trained for leadership.

To the intgrationists the multi-racial schools of higher education appeared to be the most efficient means of developing mutual understanding among the races. They held that among university students and graduates there is the least reason for maintaining the line of colour and cultural heritage. After all, what does academic pursuit have to do with race? Where, they asked, can educated people from all races meet if not at a university? Since future leaders should mix on equal terms, the universities should provide facilities for this.

There were many who hoped fervently that at least some South African universities would remain open to all racial groups. Perhaps the universities would be the one exception to the country's racial policy! But no. The minister in charge of Bantu Affairs, in explaining the Bantu Education Act, warned that the non-whites must not gain the fallacious impression that academic training would remove division in South Africa. But for awhile it looked as if he might be wrong.

The same schools in which integrationists put their hopes presented to the supporters of separate racial development the means to achieve their goal. With a resoluteness that must be admired for its persistence, even if one disapproves of the aims, the Nationalist Government changed the universities of South Africa to conform to its policy on race. In 1959 the Extension of University Education Bill, which provided for racial separation in the universities in South Africa, became law. The Minister who had made the prediction was proved correct.

We shall briefly trace how the South African universities developed to their present state before we describe the objections which opponents of the Nationalist policy directed against the present plan. We shall then listen to what defenders of the policy have to say. Only then shall we be able to evaluate the South African universities and their racial policies. It goes without saying, that whatever group controls the universtity will in time in all likelihood control the future of the country.

The universities in South Africa until the early 1920's were staffed largely by personnel from overseas, especially from Great Britain. University education in the early years thus had a strong English accent. The University of the Cape of Good Hope was established in 1873 as an examining body for students who studied in colleges elsewhere. In 1918 the University of Cape Town and the University of Stellenbosch became full universities. In 1960 there were eight residential universities in addition to the University of South Africa in Pretoria which is now the examining body and caters to a large number of students who cannot attend university and therefore study by correspondence.

Until 1950 South African Universities were subject to a so-called "conscience clause" which provides that no religious test may be applied to students or staff in making appointments. In that year an exception was made for the Potchefstroom University for Christian Higher Education. The Act of Potchefstroom University, however, omitted the clause only in reference to the teaching staff. It did forbid the application of a dogmatic test in the admission of students. Since then there has been agitation by Afrikaners to eliminate the conscience clause from other universities as well.

Until 1959 there was no legal colour bar in the various Acts that established South African universities. However, only two universities admitted non-Europeans to the same lectures as the Europeans attended. These were the 'open' universities of Cape Town and Witwatersrand, the centers where the English influence was the strongest. The University of Natal had three constituent colleges, two for Europeans and one for non-Europeans. The Afrikaner universities practiced racial segregation — for whites only.

Today South Africa has 19 universities, university colleges and colleges for medicine and dentistry. Of these, six are racially integrated to the extent that Whites, Coloured, Asians and Africans attend. However, in four of the six the number of Africans enrolled amounts to no more than a 'token'. The University of Cape Town e.g., had only five African students in 1965. The only university that has large numbers of all four racial classes is the University of South Africa. Gradually the non-whites at the 'open' universities are being eliminated as universities for natives are being developed. In the six universities for non-Europeans there are no white students but the teaching staff is racially mixed. To understand how this came about one has to look at the Extension of University Education Act.

Shortly after the Nationalists came to power in 1948 they devised a plan to make the universities conform to the policy of separate racial development. The plan was comparable in intent to that for lower and secondary education. Like the schools for children, the universities would be rooted in the community of each national group. The plan for universities took longer to put in execution, however, than the plan for the other schools because the undertaking was more complex and the opposition to it was intense.

The Eiselen Commission on Native Education, which also made recommendations on elementary education, proposed to the Government that all forms of advanced education should be planned in conjunction with development schemes. Therefore the subsidization of the schools for the Natives should be controlled by the Department of Bantu Education, not, as hitherto, by the Department of Education, Arts and Science. Non-whites would continue to attend the 'White' universities only so long as the comparable facilities were temporarily not available at their own institutions.

These recommendations were put into effect when in 1959 the Extension of University Education Bill became law. The Act provided for the establishment of university colleges for non-whites.

These colleges are state controlled. They are administered by the Department of Bantu Education. Each has a White council and senate and a non-white advisory council and advisory senate. The Minister of Bantu Education appoints the rector of the college and prescribes his powers and duties. The minister also determines the establishment of each college and has the power to appoint, promote, or discharge incumbents. He largely determines salary and conditions of service. All members of both councils are appointed by the State President. The government-picked men of these councils will in time gradually turn over the administration of the colleges to the non-whites. The 'conscience clause' does not hold for these colleges, which means that a 'religious' test could be applied to appointments of staff.

As these colleges develop, the number of non-whites at the other universities decreases until, if the trend continues, all non-white students there will be eliminated in the not too distant future.

We visited the University College of Zululand on a warm spring day in late October. The school was new; its buildings were constructed of cement in an architectural style that incorporated traditional designs of the Zulus. The setting was picturesque. We attended a faculty tea, at which both Whites and Bantu were present. There was no discrimination at the tea but the Bantu staff members seemed to be somewhat hesitant and less sure of themselves. Later we were shown through the library, the botany greenhouse and the garden of Bantu Professor A. Nzimanda, head of the Psychology department. He told us that formerly he had opposed the policy of separate development but recently had changed his mind for he saw that this definitely was the best way to develop the Bantu people. He also explained how generous the government was to Bantu students. If the students could pass academically, money was not a problem. After a short look at one of the dormitories we continued on our way to the home of Dr. E. Brown of the theology department. We had, however, gained an impression of the college of the Zulus. It was a small school — hardly a university, but it represented a good start toward indigenous education. In 1965 it had 243 students.

It takes more than a short visit to an institution, however, to see the ins and outs of a university. One can learn more about the merits and shortcomings of the policy behind the Bantu university by listening to those who say that it is all a mistake than by admiring the buildings. We would now therefore turn to those who severely object to the policy of separate universities.

In 1957, shortly after the government announced its plans for separate universities, The South African Institute of Race Relations devoted an entire issue of its *Race Relations Journal* to apartheid in the university. The issue contained a statement by the Institute on the Bill which the government had then recently put forward for debate and two articles by university professors. Professor I. D. MacCrone of Witwatersrand gave an appraisal from the point of view of the open universities and Professor H. G. Stoker of the Potchefstroom University for Christian Higher Education defended the view of the government. The articles will enable us to get at the heart of the differences in view on university education and race relations.

The South African Institute of Race Relations stated that it found the provisions of the Bill "completely unacceptable". It saw in the plan a new type of education that would be controlled not by those academically qualified but by a Minister of the Government. It objected to the fact that the minister could control the admission of students and thereby restrict the university's rights. It found the proposed code of discipline "totally inimical to the spirit of free inquiry which is universally held to be indispensable to academic study". It objected to the provision that rendered liable to disciplinary action any staff member who "publicly comments adversely upon the administration of any department of the government". It deplored the fact that the Government intended to vest the control of the African universities under the Native Affairs Department. It charged that the plan of supporting the new universities by increasing the poll tax imposed on Africans was "iniquitous". It concluded its statements by declaring: "The Institute considers that the establishment of the open university principle in South Africa represented a significant advance in our national life. The Bill now introduced by the Government constitutes a reversal of this process and condemns the country to a period of retrogression. To non-Whites, the legislative destruction of the long-established freedom to seek access to the open universities can only appear as the arbitrary entrenchment of White privilege."

Prof. MacCrone, who teaches psychology at the University of Witwatersrand, in appraising the plan for African university education stated that since there is no way of accepting or rejecting an ideology on the grounds of its intrinsic truth or falsity, the only way to ascertain it was by a pragmatic test that searches and reveals what the results of the plan are. "And if we are to judge a racial ideology by this pragmatic criterion of its practical consequences, we may be obliged to conclude that the ideology in question fails in that it exacerbates [makes bitter] group conflicts in a multi-racial society." He sensed rightly that the plan for the universities was of a piece with separate racial development.

The most striking feature of separate development, he stated, is that there can be "no kind of shared experience between White and Black on any kind of basis even remotely approaching that of equality of status." He was sure that the racial ideologist in South Africa was the greatest threat to the future of the Whites. The whole plan aimed at the survival of a distinct group.

In his article in the *Race Relations Journal* he explained that the 'liberal ideology' of the open universities was utterly at variance with the racist ideology that was the root of the separate universities. All true universities, he declared, "are united in a genuine kind of international fraternity based on ideals and traditions shared in common."

MacCrone saw in the plan for separate universities a serious violation of the liberty of the university. Therefore "no outside pressure group can claim the right to interfere or dictate with regard to matters of university policy and still less to coerce a university by means of legislative action or the withholding of financial support, to follow a policy which that university itself has rejected. Such interference of coercion, even when exercised in the name of the State itself, can only be regarded as a serious violation of the traditional liberty enjoyed by the universities in the Western world, including those in South Africa." Therefore, unless the universities are willing to become partners in the betrayal, they must resist the outside interference.

The open universities, MacCrone continued, have not merely the right but the duty to resist outside influence. Judged by its idea of a university, the racial ideology behind the plan for the universities should be "categorically rejected." His liberal idea of a university is disclosed in the way he described how the university looks at students: "From the point of view of the staff, they [students] are regarded simply as students of the university whose ethnic origin or skin-colour is as little of a relevant factor as would be sex, home language or religious affiliation of any student. In other words, in their capacity as students they find that the academic system at the open universities does not discriminate against them in any way and that they now participate, possibly for the first time in their lives, in a shared experience without status differentiation between White and Black. They are able to move in at least one sector of the privileged world of the White man and for the time being they are not hemmed in by the inexorable limits imposed upon them by the horizontal barrier."

The position of the Institute and Professor MacCrone is clear. Their opposition was frontal. The support they got was widespread.

The Bill was opposed in Parliament by the United Party and the representatives of the Natives. The universities of Witwatersrand and Cape Town staged mass student demonstrations. In one of them students stood at the gates of the universities bearing placards which said, "Keep these gates open." Deputies from the Council and Senate of the two universities as well as the University of Natal sent deputations to the Minister asking him not to proceed with the legislation. The National Union of South Africa Students (NUSAS) arranged a campaign to oppose any interference with the principle of academic non-segregation. The South African Medical and Dental Council adopted a resolution unanimously requesting the Government to make a further study of the implications of the proposed legislation before enacting it into law. But the Government went forward, withdrawing the Bill only to make small changes and then presenting it again. The protests delayed the passage of the Bill but could not prevent its enactment into law.

The final passage of the Bill was accompanied by renewed protests and demonstrations. On the day when the Bill finally was passed, the members of the Black Sash stood in all-night vigil outside Parliament. The universities of Cape Town and Witwatersrand held solemn official services to mark the passing of their autonomy and pledged themselves to recover their lost authority.

The immediate reaction of most everyone from any country in Europe or North America was one of complete sympathy with the viewpoint of those who opposed the bill and tried to keep the universities 'open'. It seems that they certainly have a strong case. But since one cannot justly condemn another before he is heard, before we pass judgment on the Extension of University Education Act we should listen to the defense of it. It may surprise the reader how good a case for it can be made.

Paul G. Schrotenboer

THE GOVERNMENT AND THE BIBLE

The Globe and Mail of April 18th showed this small report boxed in on its front page:

MOTTO SALUTES WRONG DESIRE

From the Ottawa Bureau of The Globe and Mail

OTTAWA — Eyebrows were raised on Parliament Hill yesterday when the Bible was opened to look up the motto for the new Order of Canada honors system.

The prepared press release from Prime Minister Lester Pearson's office said the motto shall be Desiderantes Meliorem Patriam from Chapter 12, Verse 16 of Hebrews.

This verse reads: "Lest there be any fornication, or profane person, as Esau, who for one morsel of meat sold his birthright."

Embarrassed officials said it was a misprint, that it should be Verse 16 of Chapter 11, which reads: "But now they desire a better country, that is, an heavenly: wherefore God is not ashamed to be called their God; for He hath prepared for them a city."

The officials assured questioners that the misprint was contained only in the press release, not in the Cabinet order establishing the awards system.

I reacted to this with the following letter to the editor, which I hope will be published by The Globe and Mail:

ORDER OF CANADA

Happily the error in the Press release dealing with the new **Order of Canada** was discovered in the House of Commons. The motto **Desiderantes Meliorem Patriam** does not refer anymore to Esau who sold his birthright, but to the text Hebrews 11 verse 16: "But now they desire a better contry, that is, a heavenly: wherefore God is not ashamed to be called their God...". The motto is the Latin translation of the opening words of this verse.

The question arises, however, whether this is the end of the story. I for one am of the opinion that the Government, although it may be formally correct in this quotation, makes at least three serious mistakes in adopting this motto.

First, the Government quotes the Bible out of context. This is always wrong, but especially deplorable when dealing with the Book which to many Canadians is the Word of God or THE book. For it is evident from the text itself (see above) that the Bible does not refer to a country like Canada, but to a "better country, that is, a heavenly". I submit that not all who wish to make Canada a better country would like to make it a heavenly one, whatever this would be.

Second, the text states that those who were desirous for the better country, the patriarchs, were "heroes of faith". God called Himself their God. He prepared for them

(Continued on page 12)

London Christian Highschool Conference

THEME: "MEDIA AND THEIR MESSAGES"

This year the London Christian Highschool Conference was again a great success. Many of those who were there, were there the year previous as well, and at what we hope will be an annual conference. In all, there were about 55 students present, next year with grade 10 students welcome we hope to see the number doubled. The purpose of the conference is to discuss in the light of God's Word the common problems of today's teenagers under the conference's theme "To explore together how our commitment to Christ the Lord propels and guides our Involvement in the modern world". This year's subject matter was "Media and their Messages".

Dr. Van Der Laan opened the conference with a word of welcome, a review of what was done last year, an expansion and meaning of the theme, and an introduction to the subject: How media (newspapers, magazines, radio, T.V., etc.) always surrounds us and influences our lives. After each lecture we split in groups in which we discussed and raised questions on the lecture. We would then again assemble and pose any remaining questions to the speaker. Some of them said they were incapable of answering our questions fully but as Dr. Hart later pointed out it would take many subsequent conferences to answer many of these problems.

In the afternoon Miss Huibers spoke to us on the media; mainly the movies. After much debate about the calibre and type of movies one can see today it was brought out that due to the lack of Christian movies (and art in general) we should in groups visit these so-called "Hollywood productions" (using care in choice) and afterwards together criticize them in the light of christian perspective and also pick out the beneficial points.

Mr. Witvoet, the next morning, elaborated further on media by talking about radio, T.V., and paperbacks; how they saturate our home, usually doing more harm than good. Some of the hit stations provide nothing but "noise" which we use as "background music". This is abusing and cheapening of the language which is part of God's beautiful creation. Likewise many T.V. programs are about our favorite agents with licenses to kill; no respect given to life itself.

Therefore we must learn to evaluate our sources and types of media carefully before we listen to its message. Lastly we must keep in mind what Philippians 4:8 tells us: "Finally, my brothers, whatsoever things are just, whatsoever things are true, whatsoever things are honest, whatsoever things are pure, whatsoever things are of good report; if there be any virtue, and if there be any praise, think on these things.

Of course we also had much fun together. We played baseball — or rather mudball — football, and sang songs together. On the social evening we watched the film "Nobody Waved Goodbye", which depicted a youth who searched for a truer meaning in life but was unable to find it. When the opportunity arose we also snuck another one of those delicious doughnuts. Mr. Drost took care of the meals this year — they were excellent — next year we'll allow him to do it again.

Mr. Vanderzande, our leader, opened the mass rally on Friday night. He seemed quite uneasy and kept stealing glances at the entrance. He seemed quite relieved however, when the speaker arrived 25 minutes late.

Dr. Hart spoke to us about one of the differences between public and christian education. He started with the story of the man by the pool of Bethzatha who was healed by Jesus on the Sabbath. The Pharisees thought this completely wrong for they knew the Scriptures and obeyed it explicitly, hoping thereby to gain eternal life. But this must not be so. We must open our hearts and let the Word possess us. By letting it possess us in our daily lives, God will open to us the world of studies and knowledge. We then see the beauty of creation and its revelation of God's power and glory. In contrast, the non-christian educator and students struggle to reign supreme, amassing dry facts and reducing the universe to mathematical formulae.

Last, but not least by any means was the hospitality which made our stay so enjoyable and the effort of those who organized it all was deeply appreciated by all of us who attended.

N.B. At the conference we also received "Good News For Modern Man", which is the New Testament in very plain modern English. It makes for better understanding and enjoyable reading. Publisher: Canadian Bible Society, 1835 Young St., Toronto 7, Ont.

Tuna Quiche Lorraine Stylish Economy Dish

By ALICE DENHOFF

THE delicate flavor of tuna blends deliciously in many favorite foreign dishes, and keeps the cost remarkably low.

Want proof of economy with style? Then try these dishes which can be prepared quickly and served with flair to family or guests.

TUNA QUICHE LORRAINE

- 1 9-in. unbaked pastry shell
- 2 eggs
- 1 can (6½ or 7 oz.) tuna in vegetable oil
- 1 c. soft bread crumbs
- ½ c. grated cheddar cheese
- 1 c. evaporated milk
- ¾ c. water
- 1 tsp. salt
- ⅛ tsp. each pepper and nutmeg
- Paprika

Bake pastry shell in 450°F. oven until delicate brown — about 10 min.

Beat eggs and stir in remaining ingredients, except paprika. Pour into baked pastry shell. Sprinkle with paprika. Bake at 325°F. 45 min. or until knife tip inserted in center comes out clean.

Makes one 9-in. delicious pie.

TUNA LASAGNE

- 1 can (29 ounces) tomatoes
- 1 can (8 oz.) tomato sauce
- 1 pkg. (2¼ oz.) spaghetti sauce mix
- 1 tsp. oregano
- 1 tsp. sugar
- 1 finely chopped garlic clove
- 1 pkg. (8 oz.) lasagne noodles
- 2 cans (6½ or 7 oz. each) tuna in vegetable oil
- 1½ c. (12 oz.) Ricotta or creamed cottage cheese
- ½ lb. mozzarella cheese, thin sliced
- 1 c. (4 oz.) grated Parmesan cheese

Combine first 6 ingredients in saucepan. Bring to boil. Reduce heat and simmer, uncovered, 30 min.

While sauce is simmering, cook lasagne noodles according to pkg. directions.

Break tuna into large pieces and add to tomato sauce.

Place half the cooked noodles in 11½ x 7½ x 1½-in. baking dish. Cover with one-third of tuna sauce. Add one-half the Riccota; cover with one-half the mozzarella cheese. Repeat layers, ending with tuna sauce.

Sprinkle with Parmesan cheese. Bake 30 min. at 325°F.

This serves 8.

TUNA-RICE CURRY SKILLET

- 2 cans (6½ or 7 oz. each) tuna in vegetable oil
- 1 medium apple, pared and chopped
- 1 medium onion, chopped
- 1⅓ cans water
- 1 can condensed cream of celery soup
- 1 to 2 tsp. curry powder
- ½ tsp. salt
- 1⅓ c. pkg. pre-cooked rice
- ⅓ c. each chopped peanuts raisins, flaked coconut, chopped green pepper, chutney

Drain oil from tuna into skillet. Heat oil; add apple and onion. Cook slowly until apple and onion are soft—about 10 min. Add water, soup curry powder and salt; stir to blend. Stir in rice.

Pile tuna in center of skillet. Bring mixture to a boil; cover and let stand 5 min. Fluff rice with fork. Sprinkle with remaining ingredients.

This serves 4.

FROM THE BOOKSHELF

FUNDAMENTALISM & THE MISSOURI SYNOD. A Historical Study of their interaction and mutual influence. Milton L. Rudnick. Concordia Publishing House. Saint. Louis. 1966. 152 pp. $5.95.

For the first time, a responsible book on Fundamentalism has been written by a conservative Christian. This is an occasion for rejoicing. The other major works on Fundamentalism have been produced by Stewart G. Cole (The History of Fundamentalism) and Norman F. Furniss (The Fundamentalist Controversy, 1918-1931); both authors are liberal in their theology.

The first part of Rudnick's book treats the history of the Fundamentalist movement. He treats this part with a sympathetic spirit. He does not brush off the problems. He seeks to understand the fundamentalists and believes that they had a true cause for their concern. His analysis of the background is interesting because he is the first one who points to one of the basic causes for the modernist-fundamentalist controversy — the rapid increase of secularism, especially in education. (p. 17) Rudnick does not make the usual mistake by classifying all conservative Christians as fundamentalists and all fundamentalists as premillennialists.

Rudnick is an able writer, but as an historian he has one important weakness. He is unnecessarily dependent on secondary sources. Much of the material for the first few chapters has been taken directly, and uncritically, from major historical works.

The second part of the book deals with "Missouri Synod Relations with Fundamentalism". For several reasons, this section is interesting to read.

1. In this part we see a reflection of our own problems and struggles in the 1920's. The Missouri Synod was strongly conservative, Lutheran to the core, and German by nature and language. Many of the Missouri Synod's problems were ours also. We too had to struggle with the language problem and the preservation of our heritage.

2. Rudnick makes the thesis that Calvinist theology was the basis for fundamentalism. "Fundamentalists were, in part, the product of the Orthodox movement in Calvinist theology, which in some ways resembled Lutheran Orthodoxy." (p. 112) He also mentions that the early Lutherans "believed that Reformed theology was the spawning ground of liberalism, and since most Fundamentalists had a Reformed orientation, members of the Missouri Synod felt compelled to keep their distance also." (p. 87) Obviously, the author has a misguided concept of Calvinism. He makes his charges without any evidence whatsoever.

A detailed refutation of Rudnick's thesis is not in place here. However, I want to point out that Fundamentalism should be traced to two philosophical influences, nature and grace, and nominalism. The "true" fundamentalist overemphasizes the supernatural and denies common grace. His apology for the Christian faith is based on the nature and grace scheme. The nominalistic roots can be seen in the independent attiude towards the church. For the fundamentalist, the church consists of believers who have been plucked by God like branches out of the fire. The personality clashes within the camp of the fundamentalists show that their church community is based on the personal qualities of converted individuals. This explains the relative ease by which fundamentalists withdraw from their denominations and the continual splits within the fundamentalist camp. Dr. H. Dooyeweerd wrote, and I believe rightly so, "The Covenant embraces the believers with their children, although the latter may later on prove to be unbelievers who do not wish to belong to the ecclesia visibilis in its institutional sense. If we break with the thought of the Covenant in the temporal organization of the Church, we open the door to the individualistic sect-type." (A New Critique of Theoretical Thought. Vol. III. p. 533. The Presbyterian and Reformed Publishing Co., Philadelphia, U.S.A., 1957.)

As shown, I have various reservations about this book. However, I do believe that it should be read by our people. Fundamentalism is creeping into our denomination. Rudnick's book will give layman and minister alike a better understanding and overall view of the background of Fundamentalism.

Drs. J. D. Tangelder.

The Government and the Bible

(Continued from page 11)

a heavenly city. Does the Government of Canada wish to give the **Order of Canada** only to such faithful believers? Would this not be rightfully protested to as something discriminatory?

Third, the foregoing verse tells us that Abraham, Isaac and Jacob had the opportunity at all times to return to the more prosperous country from which they had come. Yet, because of their faith, they stayed in the poor country of Canaan where they always (that is as long as they lived) would remain strangers, surrounded by numerous and mighty enemies. Is this what the Government wants to say about people who deserve the Order of Canada? No, they served as citizens. They considered it to be their task or privilege to help develop this country and to make it a safe and, hopefully, also a peaceful and prosperous place for their children. Such a desire is very legitimate, yet not identical with the desire of the motto. The **Globe and Mail** wrote on April 18th in its headline: **Motto salutes wrong desire.** Let me add: Give the **right** motto to the right desire. Or: respect the Bible.

Some, perhaps even many, adventurous immigrants may have adopted as their philosophy the old saying: **ubi bene, ibi patria** (where it is good, there is my country), but the heroes of faith mentioned in Hebrews 11 confessed: **ubi Pater, ibi bene, ibi patria** (where my heavenly Father is, there it is good, there is my country). I presume that the Order of Canada does not wish to express agreement with either one of these statement.

R. Kooistra, D.Th.
Willowdale, Ont.

William Dam Seeds

See them grow ! ! !

English Catalogue FREE upon request.
WEST FLAMBORO, ONT.

Enjoy VOORTMANS

DUTCH STYLE COOKIES

BY WAY OF INTRODUCTION

To some of our readers as the Tensens and the Pieriks, Wapenaar is known as their old teacher and friend. He was the principal of a Christian school in the neighbourhood of Zwolle for a good many years. He was serving in the great work of Christian education before the Christian schools received finally equal financial support under the law in 1920. He understands the sacrifices made by many of our parents for the Christian education of their children.

Wapenaar made name as a poet. Many of the immigrants from the Netherlands cherish memories of his poems which were published in literary but also in other, cultural or church papers. Wapenaar has been a faithful member of the association of Christian authors and poets in the Netherlands. As an artist he is more an impressionist than an expressionist. He has been influenced by a literary movement in the Netherlands at the end of the previous century, but used their new techniques and findings in a Christian way. He never accepted their slogan: **l'art pour l'art,** art for art's sake. For Wapenaar it was: art for God's sake. In his poetry he speaks often of struggle and weakness, but, like with the Psalms, he usually ends with a note of victory.

Somebody once said to him: "As a matter of fact you are the poet of only **one** poem: **"I am a sailor"**. This shows clearly how famous this poem has become and to which extent it characterizes all of Wapenaar's work. Wapenaar was well qualified to write this poem, since his father was a sailor himself. And in a way, according to Wapenaar, **we are all sailors.**

The poem illustrates the well known truth that God does not promise us a calm journey, but a safe harbour.

I am very happy with the excellent translation made by Mr. Jeff Wubs and I hope that this English version will be a blessing to many who now are enabled to enjoy this poem in their own tongue.

R. Kooistra.

I am a Sailor

I am a sailor on Your measureless sea,
Which beats restlessly on far distant strand;
And though strange places often beckon me,
Towards Your Haven I am guided, by Your hands.

I am a sailor on Your sea of mercy,
You are my destiny, who with me prevails.
You are a sure compass, which pilots me,
You are a mild wind, which fills my nails.

Though I am at the helm, You are by my side;
You have bound me in service, Your will to do;
When a tempest blows, You are my guide;
No stormwind could ever still my prayers to You!

Erewhile I sail my ship in Your Peace,
My whole being in Your radiance I lose,
Humbly I beseech: Lord, let this bliss not cease!
Nothing, nothing beside You I would choose!

But let Your wind softly swell my sails once more,
Direct me willingly, to do Your work and will;
As my journey shortens; I again implore:
That Your commandments, Lord, I may fulfill.

Now my journey must soon end, I see the shore,
Take faithful Pilot, from failing hands, the helm,
For Death is threatening, I hear the breakers roar,
Grant that in rapture, I may sail into Your Realm.

Translation: Jeff Wubs. A Wapenaar.

CROSS WORD PUZZLE

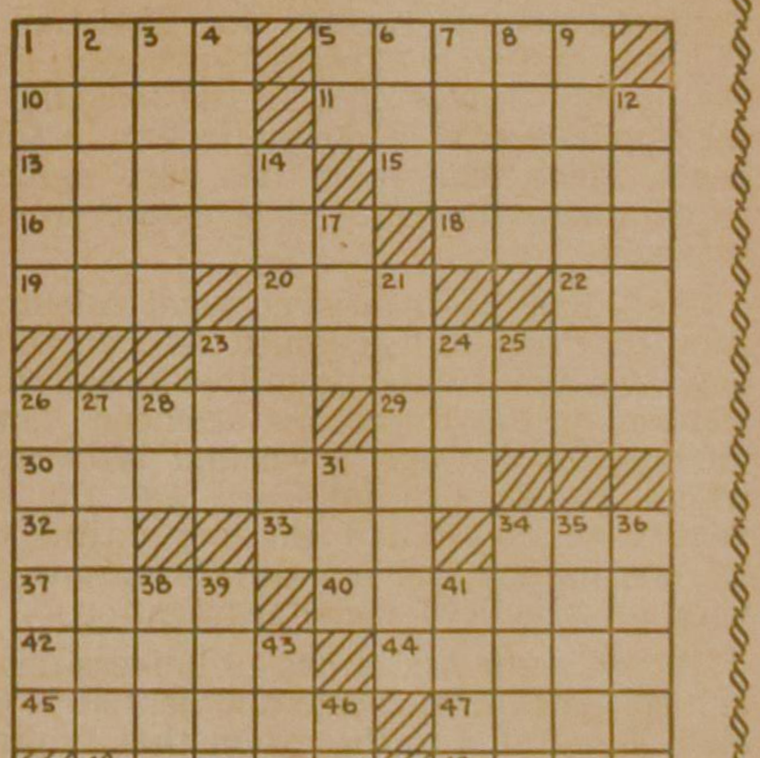

ACROSS
1. People in general
5. Garret
10. Robust
11. Small donkeys
13. Silly
15. Titan
16. Government representative
18. Formerly
19. Young goat
20. Vertebra
22. Apiece: abbr.
23. Sensible
26. French writer
29. Puddles
30. Monogram
32. 21 shillings: abbr.
33. Ohio college town
34. Part of "to be"
37. Egyptian goddess
40. Trapped
42. Royal family that ruled England from 1485 to 1603
44. Appearing gnawed
45. Fish
47. Prayer ending
48. English city
49. Nocturnal flyer

DOWN
1. Not thin
2. Capital in the news
3. Antelope
4. Yearnings
5. Jewish month
6. Pull
7. Musical group
8. Persia
9. Hide
12. Pilfers
14. Europe and Asia
17. Ignited
21. Kind of aircraft
23. Rodent
24. Hawaiian birds
25. Negative reply
26. Toes
27. Uncommon
28. Music note
31. Public notices
34. Fragrance
35. Job for a jeweler
36. Paradises
38. Not working
39. More or less
41. Subject of King Faisal
43. Pole
46. Canadian province: abbr.

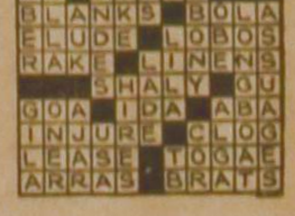

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Calls received:

Winnipeg, Man., Rev. P. Vander Weide of Sanborn, Iowa, U.S.A.

Acton, Ont., Rev. G. Corvers of Luverne, Minn., U.S.A.

Call declined:

Holland, Minn. U.S.A., Rev. N. Beute of Lacombe, Alta.

Neerlandia, Alta., Rev. J. A. Quartel of Hamilton (Immanuel), Ont.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main Street West
HAMILTON, ONT.
Telephone JA 8-1932

YOUR ADDRESS
for all your
DUTCH, FRISIAN and ENGLISH BOOKS,
Organ Music, Records and Church Supplies.
Daily Vacation Bible School materials are now also available.

Jaarvergadering van de Christian Trade Union of Canada

Op 8 april werd in Hamilton de zevende jaarvergadering gehouden van de Christian Trade Union of Canada. Op deze vergadering waren de leden bijeen om in het bijzonder aandacht te schenken aan de voortgang van de organisatie. In het bijzonder sprak men over de verhouding tussen de C.T.U.C. en de C.L.A.C. Eveneens werd de situatie van Local # 10 uitvoerig besproken.

De voorzitter, Phil Muys, opende de vergadering met gebed en het lezen van Gal. 6:1-10. In zijn openingswoord memoreerde de voorzitter de trouw waarmee de leden het afgelopen jaar de organisatie zowel moreel als financiëel hebben gesteund.

Na de woorden van de voorzitter kreeg de secretaris, Mr. A. Braam, gelegenheid zijn jaarverslag voor te lezen, waarin de volgende punten werden genoemd.

1. In het afgelopen jaar heeft de C.T.U.C. een schrijven gepubliceerd, waarin het bestuur getracht heeft duidelijk te maken waarom de twee christelijke vakverenigingen, de C.T.U.C. en de C.L.A.C. gescheiden optrekken en de wens werd uitgesproken om weer één te worden. Het bestuur ontving veel instemmend commentaar op het geschrift, *Why not one?*

2. Verder werd melding gemaakt van een 'brief' die naar de Royal Commission Inquiry into Labour Disputes zou worden gezonden, waarin werd gevraagd om de mogelijkheid open te stellen dat vakverenigingen wettelijk kunnen worden vervolgd in geval zij op een onwetmatige wijze zich met de bedrijven waar de C.T.U.C. als vakorganisatie is erkend, bemoeien.

3. Conferentie van Kerk en Industrie. Deze conferentie werd in de Presbyterian Church te Stoney Creek gehouden. Op deze conferentie, waar afgevaardigden van verschillende kerken aanwezig waren, werd gesproken over de taak van de kerk in verband met de zorg voor de christelijke arbeiders in de fabriek. Op deze vergadering, waartoe de C.T.U.C. slechts de stoot wilde geven, werd besloten om meerdere vergaderingen te beleggen om tot de vorming van een commissie van Kerk en Industrie te komen.

4. Het aantal abonnees van "The Voice" het blad van de C.T.U.C., nam het afgelopen jaar toe. De C.T.U.C. hoopt door de publicatie van haar blad meer bekendheid te geven aan haar werk en doel.

Daarna las de penningmeester zijn verslag voor. Volgens het rapport was het jaarlijkse inkomen $2.157,20 meer dan verleden jaar. De betalingen lagen echter $1.630,97 hoger dan het afgelopen jaar. Met algemene stemmen werd het budget voor 1967 aanvaard.

De fieldman, Mr. Jack Wagensveld, nam hierna het woord. In 1966 was er veel bedrijvigheid, zo vertelde hij, met name onder de bouwvakarbeiders, die geen moeite hadden om werk te krijgen. Regelmatig bezocht Mr. Wagensveld de bedrijven waarin de C.C.U.C. werkzaam is. Er werden twee nieuwe contracten gesloten, terwijl één contract van twee jaar voor Local No. 1 werd hernieuwd.

Aan een contract met een schildersbedrijf en Local No. 10 wordt gewerkt. Twee bouwbedrijven verdienen speciale aandacht aangezien de Hamilton Trade Union een "picket line" is begonnen, terwijl in Local No. 10 een kleine minderheid de C.T.U.C. niet langer als haar vertegenwoordiger wenst.

Mr. Wagensveld besloot met de woorden dat het er bij de C.T.U.C. niet in de eerste plaats gaat om de moeilijkheden te overleven, maar de taak, waarvan ze zich is bewust, te vervullen.

Op de vergadering werden Phil Muys en Bill Spoelstra herkozen en Metro Peleschak als nieuw bestuurslid gekozen.

Na het vertonen van de film 'Sky Watch on 55" deelde Mr. A. Boersma enkele medelingen mee over de verhouding tussen de C.T.U.C. en de C.L.A.C. Sinds 1958, toen de christelijke vakvereniging in twee organisaties uiteen ging, werden er vergaderingen gehouden met het doel weer één te worden. Het bleek echter dat men het niet eens kon worden, met name over de practische aanpak van het werk. Op verzoek van de C.L.A.C. publiceerde de C.T. U.C. het reeds genoemde "Why not one?"

Het antwoord van de C.L.A.C. was echter van dien aard dat de C.T.U.C. er geen heil in zag om de zaak verder te bespreken.

De C.T.U.C. betreurt deze situatie ten zeerste, maar kon zich toch niet verenigen met bepaalde ideeën van de C.L.A.C.

Na deze uiteenzetting sprak de voorzitter nog enkele woorden, waarin hij de aanwezigen dankte voor hun aanwezigheid, waarna Bill Spoelstra de vergadering sloot met dankgebed.

INGEZONDEN

Gedachten bij het Centennial

We schrijven 1967, het jaar waarin de inwoners van Canada het 100-jarig bestaan van hun land gedenken. Voor velen van ons zal dit een gedenken tegen een Hollandse achtergrond zijn. En dan denken de eerste immigranten terug aan twee van de eerste emigrantenschepen, de Rijndam en de Tabinta, die in 1947 velen brachten in een voor hen nieuw land met zijn vele mogelijkheden.

In die 20 jaar is er heel wat gebeurd. Toch kunnen we niet anders zeggen, dan dat de Here het wel gemaakt heeft, ook al kenden wij onze zorgen. Sommigen van hen die 20 jaar geleden met ons aan wal stapten, zijn niet meer bij ons. Zij zijn gegaan naar een beter Vaderland, waar hun een eeuwig tehuis is bereid.

Tijdens de zeereis was het goed om 's avonds bijeen te zijn voor de dagsluiting. Daar was een band die ons bond, en die ons bij onze onzekere toekomst de Here deed vragen bij ons te blijven. En het was goed in dit land opgevangen te worden door broeders en zusters, die de Here vreesden.

Er is veel gedaan op het terrein van kerk en school. Het was goed dat wij predikanten hadden, die onder ons als pioniers werkten.

Zij waren van alles voor ons: behalve dominees tevens arbiters, tolken, advocaten, real estate brokers of verhuizers. Maar boven alles brachten zij ons het evangelie der genade, die ons troostten en met wie we Avondmaal mochten vieren, en die onze kinderen doopten.

Wij hebben overvloedig reden tot dank.

Maar wij hebben zoveel verknoeid, zoveel averechts aangepakt. Zeker, onze kerken zijn zowat uit de grond verrezen en er is heel wat gedaan op onderwijsgebied. Of ik denk aan onze offervaardigheid. Maar we hebben half lege kerken in de tweede dienst. En we worstelen met Zondagsarbeid. En ik hoor de klacht: Ze hebben mijn sabbatten verlaten.

We moeten zeker niet roemen op wat wij gedaan hebben. Alleen Gods weldadigheden zijn groot. Ons herdenken betreft niet ons, maar Hem.

Om dit te doen zou het mooi zijn om een dag gedurende deze zomer bij elkaar te komen om hieraan uiting te geven.

Wie wil hieraan medewerken? Laat van U horen indien U hiermede instemt.

Met dank voor de plaatsing,

Mulder van de dagsluiting.

K. Mulder, R.R. 1, Dunnville, Ont.

TEACHERS WANTED

Calvin Christian School of Drayton needs

TWO TEACHERS

for grades 3 & 4 and 5 & 6 for the 67/68 schoolyear. Please contact the Principal, Mr. H. Schaly, Box 141, Drayton, Ont.

Springdale Chr. School, midway between Toronto and Barrie, requires a

TEACHER

for the junior grades. Please send inquiries to the Principal, Mr. Dave Witt, R.R. 4, Bradford, or phone 775-2952.

The Calvin Chr. School of Kingston, the University City of Eastern Ontario, will be in need of

TEACHERS

for the middle- and lower grades, per Sept. '67. Please, send applications and references to Mr. H. Van Rossum, Prin., 309 Van Order Dr., Kingston, Ont. Phone 542-3927.

The Agassiz Christian School needs a

TEACHER

for grades 3 and 4.

Applications for this position may be sent to the principal Miss H. de Lange, Box 323, Agassiz, B.C.

The John Knox Christian School of Woodstock has an opening for

A TEACHER

for grades 6 & 7. Male teacher preferred.

Please send your application and inquiries to the Principal, Mr. R. Vander Ploeg, 1045 Parkinson Rd., Woodstock, Ont.

The Canadian Christian School of Jarvis needs

TEACHERS

for the school year 1967/68.

Please send your application, stating qualifications and grade preference, to the Principal Mr. T. Bergsma, R.R. 1, Jarvis, Ont. Tel. 587-2604.

Due to expansion and study plans of three of our teachers, we invite applications for the position of

ELEMENTARY TEACHERS

in all levels.

Attractive salary and benefits for experienced and qualified teachers. Consider the advantages and challenges of teaching in a 15 room school system.

We are especially looking for teachers able to specialize in Physical Education, Art, and Music.

Write or phone for an application form: Mr. R. Klapwyk, Principal Calvin Christian School, Hamilton, Ont. (Phone 385-2045).

Trinity Chr. School, Burlington is in need of

A TEACHER

for grades 3 & 4.

Kindly send applications to J. Visser, 650 Walkers Line, Burlington, Ont.

CALVIN Christian Schools, Edmonton, Alta., need

TEACHERS

for grades 1 and 2 and junior high (language, business). Please write to Mr. H. Konynenbelt, Prin., Box 342, Edmonton, Alta. or phone collect to 403-479-4171 (aft.).

The Brantford Christian School still needs for Sept. 1967

2 TEACHERS

for Grades 1 & 2; and Grades 5 & 6.

Please send your applications to Mr. J. Kooistra, Principal, 406 Marlboro St., Brantford, Ont.

Georgetown District Christian School will need for the schoolyear 1967-'68

A TEACHER

for grade one. Approximate pupil load 30. Applications will be send upon request. Write or telephone to the principal Mr. J. Petrusma, 28 Ewing St., Georgetown, Ont. Tel. 877-6444.

The Calvin Christian School in Trenton will need

A TEACHER

for the combination of grades 4 and 5. Male teacher.

Please send applications and inquiries to the Secr. W. Wyngaarden, 207 King Street, Trenton, Ont. Phone 392-7910.

Lacombe Christian School needs a

TEACHER

for grades 1-3 for the '67-'68 term. This is a small class in a modern, rural school. Contact D. Ten Hove, Blackfalds, Alberta.

The Board of the John Knox Chr. School of Brampton is inviting applications from a qualified

GRADE 7 TEACHER
(preferably male)

for the school year 1967-'68.

The ten-room school is located in a fast growing town 20 miles West of Toronto.

Salaries are based on an attractive salary schedule, prepared by the present staff and board.

For further information Mr. H. A. VanderWindt, the principal may be contacted at the school.

Please send applications giving qualifications and references to the Secretary of the Board, G. W. Gerrits, 15 Fullamore Rd., Brampton, Ont.

John Knox Christian School, Brockville, Ont. requires

A TEACHER

for the intermediate grades during the 1967-'68 school year.

Please send applications and inquiries to Mr. G. Endhoven, Principal, 49 Bartholomew St., Brockville, Ont.

TORONTO, ONTARIO

Timothy Christian School in West Toronto will have vacancies in September, and invites applications from

TEACHERS

(including teachers of physical education).

State: Qualifications, experience, and grade preference. Write to: Mr. H. VandeBurgt, Principal, Timothy Christian School, 28A Elmhurst Drive, Rexdale, Ontario.

Calvin Christian School in Lacombe, Alberta urgently needs

TWO TEACHERS

for 1967-'68. Basic salary for degreed teacher is $5,000.00.

Write W. Wildeboer, Prin., Box 434, Lacombe, Alberta, Canada.

The Calvinistic Christian School of Wellandport needs for next term:

ONE SENIOR TEACHER,
ONE INTERMEDIATE TEACHER;
ONE JUNIOR TEACHER

to complete staff of 10.

Applications to Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

The Thunder Bay Christian School will need, because of expansion

A TEACHER

for the primary grades for the 1967-68 school year. Our school serves the area of the University city of Port Arthur and Fort William. Please send applications or inquiries to the Secretary, Wm. Doppenberg, R.R. # 1, Fort William, Ont.

The Richmond Christian School (near Vancouver, B.C.) needs:

TWO TEACHERS

for grades 2 & 3, and 4 & 5. Apply to: Mr. J. De Vries, Principal, 976 Alberta Road, Richmond, B.C. (phone: 278-5944).

Why not teach in OSHAWA?.... The Immanuel School requires for the next school year

TEACHERS

for the intermediate grades. Salary according to the Ont. All. Schedule. Send your applications to the Principal Mr. Wm. Rang, R.R. 3, Oshawa, Ont.

Centennial Christian School, Terrace, B.C. requires a

TEACHER

for the intermediate grades.

For further -information please write: Calvin Christian School Society, Box 317, Terrace, B.C.

The John Calvin Christian School of Guelph will be in need of

ONE TEACHER

for the schoolyear 1967/68 for three intermediate grades with an approximate enrollment of 25 pupils. Send applications to' Mr. T. S. Bootsma, 80 Liverpool Street, Guelph, Ont.

The John Knox Christian School of Wyoming, Ontario, will be in need of

A TEACHER

for the primary grades.

Low-rental, cosy apartment available.

Please send your application to Mr. F. DeVries, Box 81, Wyoming, Ontario.

The Belleville District Christian School invites applications for the position of

PRINCIPAL

starting this fall in its three-room school. Please send inquiries to: A. Van Reewijk, 409 Dundas St. W. Belleville, Ont.

The Sarnia Christian School invites the applications of

TEACHERS

for various grade levels.

Letters with full particulars are to be sent to the Principal, Miss R. Van Westenbrugge, 1722 Dell Ave., Sarnia, Ont.

The Immanuel Christian School, Aylmer, Ont. requires for Sept. '67

A PRINCIPAL
and
TEACHERS

Please send your applications or inquiries to the Secr., J. Kaastra, R.R. 2, Springfield, Ont. Phone 773-3848

The Calvin Christian School of Chatham will be in need of

TEACHERS

for various grade levels.

Please send letters of inquiry or application, stating qualifications, experience and references, to the Principal, Mr. John Postma, 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

The John Calvin Chr. School of Strathroy, Ont. will be in need of

A TEACHER

for one of the primary grades. Please send applications stating qualifications, experience and references to the Principal, Mr. G. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

The Smithers Canadian Christian School is in need of

THREE TEACHERS

for 1967-68. One for grade 1 (one), one for either grade 3 or combined grade 4 and 5, and one qualified to teach **Mathematics and Science** in grades 8, 9 and 10.

Please send applications or inquiries to: The secretary H. Bakker, P.O. Box 2117, Smithers, B.C.

The Timothy Christian School, Barrie, Ontario invites applicants for the position of

PRINCIPAL

starting Sept. '67 in its 4-room school.

Please send applications or inquiries to Mrs. J. Vandyke, 418 Codrington Street, Barrie. Phone 728-6035.

Vancouver Christian School needs

A PRIMARY TEACHER

Applicant should submit all details of qualification and references in the first letter. Degreed teacher with experience at Music training is preferred. Starting salary for degreed teacher $4,750.—. Write to G. Ensing, 2755 East Second Avenue, Vancouver 12, B.C., Canada.

Holland Marsh Christian School

INVITES APPLICATIONS FOR THE POSITION OF

TEACHERS

IN THE INTERMEDIATE GRADES.

Apply to Mr. E. Baker, Principal, 89 Bolton Ave., Newmarket, Ont. Phone 895-2168 or school 775-3701 Bradford, Ont.

Al kunt U nooit in 't verre Rome komen,
U leze en drome ervan . . . . en UW W.C.
ruist even goed als een fontein in ROME.
Voor W.C.'s of een fontein
moet U niet bij Woudstra zijn.
Maar voor een BOEK ben ik Uw man!
Neem dat rustig van mij an.

Woudstra's Book House
12028 - 81 Street Edmonton, Alta.
LOWLY PRICED HIGHLY PRAISED

THUNDER BAY
Christian School Society
FORT WILLIAM, ONT.

We are in need of $37.000

FOR EXTENSION OF OUR SCHOOL BUILDING

Promissory notes offered in multiples of $500 or more.
Maturing in 10 — 15 — 20 years.

INTEREST 6%, PAYABLE SEMI-ANNUALLY

Write to the Secretary Mr. WM. DOPPENBERG,
R.R. 1, Fort William, Ont.

ATTEND THE

Amateur Talent Show

sponsored by

CHRISTIAN ACTION FOUNDATION INC.,
524 West 5th St. near Mohawk Rd., Hamilton, Ont.

MAY 6, 1967, 7.30 P.M. SHARP

You are cordially invited to attend and see for yourself one of the most exciting programs thus far organized by the C.A.F. Inc. After a most successful audition last April 1st, approx. 75 children were selected who will each receive a beautiful medal and now compete for the final competition on May 6. Beautiful trophies and a $50 cash award for the most brilliant performer will be given at this show. The children range from the ages 10-17 years, and will perform musical instruments, poetry reading and singing.

You will hear works by J. S. Bach, F. Chopin, Beethoven, Cesar Franck, Rodgers and Hammerstein and many more. Since the building is limited to space, there are only a certain number of tickets available from the following addresses:

KOOPS' TRAVEL SERVICE, 543 Brant St., Burlington, 632-1255.

VAN DELFT'S BOOK & GIFT SHOP, 1058 Main St. W., Hamilton, 528-1932.

FRED. R. VANDER VELDE, 24 Kemp Drive, Dundas, 627-3310.

Admission: Children under 12: 50¢ - Adults: $1.50.

Koopt bij de Adverteerders in
CALVINIST-CONTACT

Facts about Windsor

South Of The Border

Windsor, Ontario geographically is situated south of many parts of the United States. With a population of close to 195,000 (Metropolitan 211,037) Windsor is Canada's largest city on the U.S.-Canada border. It is situated on the Detroit River, one of the world's busiest waterways. On this great inland water route, a part of the Great Lakes System, ships carry finished products and raw materials to and from the markets of the world. Detroit and Windsor are connected by railway tunnel, the Ambassador Bridge, the Famous Auto Tunnel and railway car ferries.

From Skilled Hands

Although ninth (Metropolitan is tenth) in population, Windsor is sixth on Canada's list of industrial centres and gaining ground steadily. The average number of people employed in the manufacturing industry alone is 37,771. The average annual income for individual taxpayers in Windsor reached $5,278 in 1964 — third highest in Canada.

Windsor's over 450 industries produce a wide range of products and nationally advertised brand names such as: Chrysler's, Ford's, G.M., Kaiser Jeep - - Anacin, Burroughs Machines, Castletone Paint, "Windsor Salt", Toledo Scales, Hiram Walker's, Champion Spark Plugs, Green Giant, Carling's Black Label and many more.

In 1965 over 25 new industries located here and 31 new plants were built. The housing shortage is declining at an increasing rate as municipal, provincial and federal governments cooperate in the erection of senior citizens homes, thus freeing other dwellings for individuals. The annual average number of homes, both single and multiple, exceed 850.

From Here To Everywhere

This area is well served by five main railways and one terminal line; a transcontinental air line (Air Canada) and a domestic and international air line (Canadian Pacific). Windsor, too, is determined to realize every advantage of the St. Lawrence Seaway for its port which now provides for Great Lakes Transportation. Windsor's port facilities are being improved and expanded.

Design For Better Living

The Windsor area maintains its brisk pace with the amazing growth of Canada. The city annexed surrounding townships in 1966 and now covers close to 32,000 acres. Although the community is constantly developing a programme of progressive capital expenditures on a period basis, it has one of the lowest per capita gross debenture debt among Canadian cities. Windsor's programme of redevelopment and beautification, started in 1956, is responsible for today's very attractive Civic Centre, including the Municipal Courts Building, City Hall, Essex County Courts Building and the Ontario Tourist Centre. Only the initial stages of Windsor's comprehensive waterfront development have been completed: the Cleary Auditorium and Memorial Convential Hall, Dieppe Gardens and the Hiram Walker Historical Museum. Centennial Park, west of the Cleary, is part of the riverfront feautification.

Education . . . Gateway To Progress

Metropolitan Windsor has excellent facilities for education of its over 61,000 day students: 108 primary schools, 17 secondary schools. including two junior and one senior vocational schools; the University of Windsor; the Teachers' College and the Western Ontario Institute of Technology, which will become part of the St. Clair College of Applied Arts and Technology, designate for this area.

Opportunities for all types of recreation are available here and for restoration and protection of health (Five hospitals, the Essex County Sanatorium, V.O.N. and Red Sross.

A Free Press . . . Bastion Of Democracy

Windsor and Essex County (total population 281,000) enjoy the news series of one daily (The Windsor Star) and ten weekly newspapers; 4 radio stations and CKLW-TV (9).

Drive Safely . . .

In spite of an increasing volume of traffic, Windsor's record compares favourably with traffic records of communities of equal size. Traffic accidents were held down below 4000 and fatalities totalled 14 in 1965. Progressive traffic changes and off-street parking facilities are being constantly studied and improved.

Sunshine and Mellow Fruitfulness

Windsor's industry is well balanced with a prosperous agricultural community in Essex County, well known as the "Sun Parlour of Canada", where there are produced 33 different fruits and vegetable crops. Because of favourable climate (average winter high 33, low 20; summer high 79, low 62), fertile soil and long growing season, with average of 165 frost-free days, the county produces fruit and vegetables that reach market one to five weeks earlier than any other area in Canada.

Job Opportunities And Housing

For the skilled worker good opportunities exist in the Windsor area. Although a highly unionized industrial centre, positions are available in other areas not involving unions. Housing is sometimes a problem, though also these problems can be solved. Real estate can be purchased at reasonable prices. A large number of real estate offices serve the city.

Churches And Religions

There are approximately 161 churches and 4 synagogues in the Windsor area, embracing a wide group of religious affiliation. Of these the Christian Reformed Church is one of the latest additions. Recently started in Windsor (Dec. 11, 1966) already we are beginning to see some results. For those seriously considering a move to Windsor and help us build a church (not just a church building) we of the Winsor Christian Reformed Church offer a gratis three month trial subscription to the Windsor Star to acquaint one with the city.

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraagt volledige inlichtingen
bij

C. STEENHOF

(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL—AMSTERDAM
$335.—

met gratis trip naar
Brussel, Parijs en London.

THE

CHRISTIAN REFORMED CHURCH

WINDSOR, ONT.
TECUMSEH RD. (EAST) AND CLEMENCEAU.
REV. D. KWANTES, PASTOR
SERVICES: 11.00 A.M. AND 5.00 P.M.
For further information write the Secretary
Mr. H. NYMEYER, 3431 Mark Ave.,
Windsor, Ont.

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken. Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

WILLIAM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

What about a subscription of CALVINIST-CONTACT for the Anniversary of Mom and Dad?

ABONNEMENTSFORMULIER

Aan: CALVINIST—CONTACT
BOX 312, STATION "B"
HAMILTON, ONTARIO

Wilt U direct Calvinist-Contact zenden aan:

NAAM: ....

POST ADRES: ....

....

Aangebracht door:

NAAM: ....

POST ADRES: ....

....

Als aanbrengpremie heb ik uitgezocht de volgende titel:

1e keus ....

2e keus ....

Abonnementsprijs voor Canada $5.00 per jaar. Voor andere landen $6.00 per jaar. Betaling per cheque is 15¢ extra.

To: CALVINIST-CONTACT, BOX 312, STAT. B, HAMILTON, ONT.

CHANGE OF ADDRESS ANNOUNCEMENT

Please change my address effective ....

Name: ....

From: ....

To: ....

Wat mocht ik niet vergeten?
O ja . . . .
Ik moet nog abonnees werven
voor Calvinist Contact,
want, hoe meer abonnees des
te beter het blad kan worden.

Mooie premie boeken voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

RELIGIE ZONDER GOD, door prof. dr. K. Runia, dat een antwoord is op Robinson's "Eerlijk voor God".
Dr. Runia is de bekende hoogleraar in de dogmatiek aan het Reformed Theological College te Geelong, Australië, die in Australië en Nieuw-Zeeland zich in de theologische wereld een uitstekende naam heeft verworven.

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door prof. dr. J. H. Bavinck. 5e druk.
Dit prachtige boekje van de zo bekende, vroegere zendingshoogleraar is een buitengewoon welkome leidraad voor het leven

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

LUTHERS WERKEN
De babylonische ballingschap der kerk; Brief aan Paus Leo X; De vrijheid van een christen.
De gemiddelde lezer heeft wel het een en ander over Luther gelezen, maar wie heeft ooit een van Luthers eigen geschriften gelezen? "Wie echter eenmaal door Luther is gegrepen," zegt Prof. Dr. J. T. Bakker, "komt niet gemakkelijk weer van hem los." Vooral niet wanneer men Luthers werken leest.

DE HUMOR VAN DE BIJBEL, door dr. Okke Jager (10e druk).
Dit bekende boekje behoeft geen aanbeveling.

POLIKLINIEK VAN DE HEMEL, door P. Terlouw.
Zuster Haayer vertelt over haar werk in een wereldstad, aan de zelfkant van de samenleving. Zij is een imponerende persoonlijkheid, een specialiste voor hopeloze gevallen. Haar belevenissen met allerlei 'markante' figuren vertelt zij met met een groot gevoel voor humor en een mild begrijpen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Meer dan eens komen we met Rooms Katholieken in aanraking, b.v. op het werk of gedurende de vakantie. Om ons bij een gesprek behulpzaam te zijn kan dit boekje goede diensten bewijzen. Hierin worden o.m. de volgende onderwerpen aangestipt: kerk en heilige schrift; woord en sacrament; alle mensen zondaars (erfzonde); Christus alleen; avondmaal en mis; het celibaat; het vagevuur; enz.

BESLAGEN VENSTERS (2e druk), door ds. H. Veldkamp.
Dit boekje is "een rustig gesprek over onze gebedsmoeilijkheden," aldus ds. Guillaume in C.C. "Ik ken geen ander boek dat zo op de praktijk van ons bidden ingaat," zo voegt de pastor van Edmonton er aan toe.

DE PINKSTERBEWEGING EN DE BIJBEL, door ds. A. G. Kornet.
Er wordt de laatste tijd in onze kringen meermalen over de Pinksterbeweging gesproken en geschreven. Het boekje van ds. Kornet is een betrouwbare gids, dat o.m. inlichtingen verstrekt over de geestesdoop, de tongentaal, ziekte en genezing, het duizendjarig rijk, enz.

DOKTER ONDER DE REBELLEN, door Helen Roseveare.
Dokter Helen Roseveare is een vrouwelijke arts die jarenlang in de Kongo heeft gewerkt. Tijdens de acties van de Kongolese rebellen zette zij haar werk voort ondanks levensgevaar, dreiging van aanranding en bruut geweld. Haar belevenissen in deze dagen van dramatische spanningen legde zij vast in een dagboek.

DE WELEERWAARDE HEER, door ds. M. E. Voilà.
De bekende schrijver, wijlen ds. P. D. Kuiper, beschikte over de gave om op een humoristische manier predikanten en gemeenteleden te 'fotograferen'. Evenals "Peper en Zout" getuigt ook dit boekje van zijn schrijverstalent.

MOEILIJKE KINDEREN (derde druk).
In dit pakkende en populair geschreven boekje worden achtereenvolgens de volgende onderwerpen besproken: Lastige types onder normale kinderen (P. W. J. Steinz); Koppige kinderen (Prof. Dr. A. Kuypers); Het jaloerse kind (Dr. J. v. d. Spek); Het angstige kind (P. v. Duyvendijk); Mijn kind wil niet eten (Dr. H. J. Eykman); Straffen? Hoe wel? Hoe niet? (Prof. Dr. J. H. Gunning Wzn..

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLOOD, by Alfred M. Rehwinkel.
This "one evening condensed book" deals with scientific and Biblical answers to earth's greatest upheaval, the flood.

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

A MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronical of the persecution and triumphs of first century Christians.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.

Voor twee abonnees:

BUT NOT FORSAKEN, by Helen Good Brenneman.
An unforgettable story based on the author's experience in Gronau, Germany, following World War II, and on the accounts of the refugees who made the long, arduous trek to the refugee camp there.

STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H. Arnold. Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this book of the well-known author who also wrote **Not my will.**